

III. ULUSLARARASI ODUNPAZARI DİNLEME, DİYALOG, DAYANIŞMA (3D)

GENÇLİK FESTİVALİ PROGRAMI, 17-19 MAYIS 2024

ÖNSÖZ

Sevgili Eskişehirli,ler,

Odunpazarı Belediyesinin katılımcı demokrasi anlayışını ortaya koyduğu Uluslararası Odunpazarı Dinleme Diyalog Dayanışma (3D) Gençlik Festivali'nin üçüncüsünü 17-19 Mayıs 2024 tarihleri arasında Kanlıkavak Parkı'nda sizlerin de aktif katılımıyla gerçekleştirdik. Festivalimiz aracılığıyla merkez ve ilçe belediye başkanlarımızla birlikte gençlerimizin hem ekonomik, siyasal ve sosyo-kültürel konulardaki sorunlarını hem de bu sorunlara yönelik onların çözüm önerilerini doğrudan kendilerinden dinleme fırsatına sahip olduk. Yerel karar alıcılar olarak toplumun çeşitli kesimlerinin yerel politikalara yönelik istek, öneri, şikâyet ve eleştirilerini katılımcı demokrasi anlayışı kapsamında değerlendirerek belediyelerimizin yönetim kapasitelerinin artırılmasına da katkı sağladık. Festivalimiz kapsamında demokrasilerde denetim mekanizması olarak medyanın rolünü ve önemini, küresel ve bölgesel düzeyde gençlik katılımının durumunu, yine küresel ve bölgesel düzeyde çevre ve iklim sorunlarını, kültür ve sanatta gençlerin rolünü ve bu kapsamda sanatın birleştirici gücünü ve gençlik katılımı bakımından özgürlük ve insan haklarının önemini gençlik sivil toplum kuruluşları, öğrenci kulüpleri ve katılımcılarımızla birlikte değerlendirdik. Bu noktalardaki sorunların tespitini beraber yaparak yine tüm siyasal aktörlerle birlikte çözüm önerilerini geliştirdik. Odunpazarı Belediyesi olarak gençlerimize, onların görüşlerine, fikirlerine ve girişimciliklerine güveniyor ve yine onların demokrasiye ve özgürlüğe olan bağlılıklarını da paylaşıyoruz. İşte Uluslararası Odunpazarı Dinleme Diyalog Dayanışma (3D) Gençlik Festivali bu duyguları ve düşünceleri barındıran, herkesi demokrasi, özgürlük ve eşitlik paydasında bir araya getirmeyi başarmış hem bir sosyal girişim hem de bir kamu-sivil toplum kuruluşu işbirliğinin canlı bir örneğidir.

Kıymetli genç arkadaşlarım ve hemşerilerim, Uluslararası Odunpazarı Dinleme Diyalog Dayanışma (3D) Gençlik Festivalimizin odak noktasını, gençlerimizin Eskişehir'de karar alma süreçlerine aktif katılımlarını sağlamak ve bu konudaki farkındalıklarını artırmak oluşturmaktadır. Bu farkındalığın artması ise ancak ve ancak kentimizdeki gençlerin demokratik hayata katılımını teşvik etmek ve yurttaş katılımını desteklemek ile mümkündür. Bu duygu ve düşünceler ile önümüzdeki yıllarda da devamını planladığımız Festivalimizin fikri öncülüğünü yapan ve Festivalin gerçekleşmesinde büyük çaba gösteren Eskişehir Avrupa Birliği Derneği'ne ve üyelerine ve yine Festivalimizin gerçekleşmesinde üstün gayret gösteren kıymetli Belediye emekçilerimize ve elbette aktif katılım gösteren gençlik sivil toplum kuruluşlarımıza, gençlik örgütlerimize ve halkımıza tekrardan teşekkürlerimi sunuyorum.

Saygılarımla.

Av. Kazım KURT

Odunpazarı Belediye Başkanı

ÖNSÖZ

Bir ülkede ve toplumda demokrasi, o ülkenin vatandaşları siyasi ve toplumsal hayata aktif olarak katıldıklarında, demokratik hayat içerisinde siyasal aktörler olarak tanındıklarında ve kabul gördüklerinde güçlenir, kökleşir. O yüzden, aktif vatandaşlık ya da katılımcılık kavramları sıklıkla demokrasi sözcüğü ile birlikte kullanılmaktadır. Demokrasinin bir ülkede yeşermesi tartışılırken de gençlik katılımına başvurulmasının temel nedenlerinden birisi budur. Bu çerçevede Eskişehir Avrupa Birliği Derneği olarak 2019 yılından itibaren Eskişehir'in gençlik katılımını savunan bir şehir olması için gerek yerel yönetimlerle gerek gençlik sivil toplum kuruluşları ile gerekse de üniversiteler ve öğrenci kulüpleri ile ortaklaşa çalışmalar gerçekleştirmeye devam ediyoruz. Gençlerin şu anki tutumlarının ve görüşlerinin toplumun gelecekteki eğilimleri ve gelişmeleri hakkında bize önceden haber vereceği gerçeğini de göz önünde bulundurarak gençleri karar alma süreçlerine dahil etmenin, gelecekte kendi ihtiyaçlarını karşılayacak politikaların ve kararların şimdiden alınmasını sağlamaya ya da en azından altyapısını oluşturmaya da yardımcı olacağına inanıyoruz. İşte bu çerçevede toplumsal aktörlerin siyasal katılım göstererek kendilerini ilgilendiren sorunların ortaya konmasında ve bu sorunlara çözümler üretilmesinde karar alıcılar ile yönetilenlerin birlikte hareket etmesi anlayışına yani yönetişime büyük önem atfediyor ve bu kavramın yönetenler ve yönetilenler tarafından içselleştirilmesinin yerelde demokrasinin güçlenmesi açısından hayati görüyoruz.

Gençlerin öncülük ettiği girişimler ve karar alma süreçlerine aktif katılım göstererek sürdürülebilir politikaların oluşmasına verdikleri katkılar yönetim modelinin somut bir göstergesidir. Bu anlamda, Uluslararası Odunpazarı Dinleme Diyalog Dayanışma (3D) Gençlik Festivalimiz çok önemli bir gösterge niteliğine sahiptir. Gençlerimizin yaşadıkları toplumda karar alma süreçlerine katılımlarını cesaretlendirerek onların aktif vatandaşlık bilinçlerini ve dayanışma gösterebilme yeteneklerini geliştirmek açısından da Festivalimiz önemli bir role sahip durumdadır. Bu rol gençler ile karar vericiler arasında gerçekleşen bir diyalog mekanizmasının ve platformunun varlığına işaret etmektedir. Bu bağlamda gençlerin politika şekillendirmeye katkıda bulunabilmesine fırsat sağlayan Uluslararası Odunpazarı Dinleme Diyalog Dayanışma (3D) Gençlik Festivalimiz, bu yönüyle gençlerin vatandaşlık bilinçlerini ve yaşadıkları topluma aidiyet duygularını da güçlendirmeyi başarmaktadır.

Bu vesile ile önümüzdeki yıllarda da yoluna devam edecek olan Uluslararası Odunpazarı 3D Gençlik Festivalinin bu başarısının gerçekleşmesinde emeği bulunan ve aktif katılım gösteren tüm gençlik sivil toplum kuruluşlarımıza, öğrenci kulüplerimize, kent konseylerimize, mahalle meclislerimize ve halkımıza demokrasiye ve çoğulculuğa sahip çıktıkları için çok teşekkür ediyorum. Bütün bu yönleriyle yerel demokrasinin gelişimine önemli katkı sunan Festivalimizin gerçekleşmesine destek olan başta Odunpazarı Belediyesi Başkanı Sayın Avukat Kazım Kurt olmak üzere Odunpazarı Belediyesi'nin Başkan Yardımcılığına ve ilgili birim müdürlüklerine, Ceren Özdemir Gençlik Merkezi çalışanlarına ve gönüllülerine ve Eskişehir Avrupa Birliği Derneği'nin gönüllülerine yürekten teşekkürlerimi sunarım.

Doç. Dr. Erhan Akdemir

Eskişehir Avrupa Birliği Derneği Yönetim Kurulu Başkanı

1. GİRİŞ

Toplumsal konularda kamuoyu tartışmalarına halkın katılımı, işleyen bir demokrasi için önemli bir önkoşuldur. Buradan hareketle belirli bir ülke, şehir ve toplum içerisinde yaşayan insanların hepsinin aynı şekilde düşünmelerini, aynı yaşam pratiklerini gerçekleştirmelerini, aynı çıkarlar peşinde koşmalarını ve aynı tercihlerde bulunmalarını beklemek mümkün değildir. Bu itibarla bir toplumun bütün üyelerinin fikir birliği içerisinde olmasını beklemek de mümkün değildir. Kabul etmek gerekir ki, bir toplum içerisindeki bireylerin beklentileri ve çıkarları birbirinden farklılar arz etmektedir. Bu da çoğulcu siyasal sistemler bakımından olağan bir durumdur. Beklenmeyen durum ise; bir fikir, tercih ve yaşam pratiğine sahibi olan birisinin başka bir fikir, tercih ve yaşam pratiği olan birisini kabul etmeme, dışlama, yok sayma ve hatta ortadan kaldırma arzusu ya da eylemidir. Öte yandan söz konusu bu farklılıkların toplumda illa gerilim yaratacağını beklemek de toplum içerisinde yaşayan bireylerin can, fikir ve tercih güvenliğini ciddi tehditler altında bırakabilecektir. Bunun önüne geçilebilmesinin en temel yolu ise farklılıkların bir tehdit değil herkesin kendi tercihi olarak kabul edilmesinden, kendi fikir, tercih ve yaşam pratikleri ne kadar değerli ise başka fikir, tercih ve yaşam pratiklerinin de aynı ölçüde değerli olduğunun kabul edilmesinden geçmektedir. Bunu başarabilmenin en kolay ve geçerli yolu ise ‘başka’, ‘öteki’ ya da ‘diğer’ olarak adlandırılan kesim, birey ve toplumsal gruplarla iletişim ve etkileşimin kurulması ve tarafların birbirlerini dinleyebilmesi ve hazmedebilmesidir. Bu iletişim ve etkileşim sayesinde taraflar önyargılarından arınmaya ve karşısındaki anlamaya doğrudan erişebileceklerdir. Böylece de toplum içerisindeki bireyler kendilerini dar ve kapalı alanlara itilmekten kurtararak kendilerine çizilmiş yapay siyasal, sosyal, ekonomik ve kültürel sınırlardan kurtularak birlikte yaşamayı sağlayacak ortak paydaları keşfetmeye başlayacaklardır. Bu keşif de topluma toplumsal huzuru, barışı ve uzlaşmayı getirecektir. Söz konusu ortak paydaların keşif yolu da toplumun tamamını ilgilendiren ortak ekonomik, sosyal, siyasal ve kültürel sorunlara ilişkin hem katılım ve yönetim ilkelerinin bir arada olduğu çözüm platformlarının ortaya çıkışına hem de bu platformlar aracılığıyla söz konusu sorunlara çözümlerin üretilmesine katkı sağlayacaktır. Ayrıca unutmamalıyız ki, bireylerin ve toplumsal grupların devlet ve vatandaşlık aidiyetlerinin daha sıkı ve güçlü olmasında bireylerin siyasal hayata katılımı elzemdir. Bu yönetim anlayışının üç vazgeçilmezi ilkesi ise şeffaflık, hesap verebilirlik ve katılımdır.

İsveç’te 50. yılını geride bırakan bu katılım ve yönetim platformu hemen hemen bütün kuzey Avrupa ülkelerine de ilham kaynağı olmuş ve benzeri demokratik platformlar farklı isimler altında hayata geçirilmiştir. Örneğin Finlandiya’nın Helsinki kentinde gerçekleştirilen

organizasyon SuomiAreena diye adlandırılmaktadır. Bu uygulama Litvanya’da Diskusiju Festivalis ”Būtent!” (Tartışma Festivali), İzlanda’da Fundur Folkis (Halkın Buluşması), Letonya’da Sarunu Festivāls -Lampa (Konuşma, Müzakere Festivali), Danimarka’da Folkemodet (Halk Buluşması), Estonya’da Arvamusfestival (Fikir Festivali), Norveç’te Arendalsüka (Arendal Haftası) olarak anılmaktadır.

2. ULUSLARARASI 3D GENÇLİK FESTİVALİNİN AMACI

Uluslararası Odunpazarı Dinleme, Diyalog, Dayanışma (3D) Gençlik Festivali yukarıda ifade edilen görüşler doğrultusunda Eskişehir’de siyasal aktörler arasında (bireyler, siyasal partiler, sivil toplum kuruluşları, sendikalar, ticaret ve sanayi odaları, yerel medya organları, belediyeler vb. resmi ve sivil kurum ve kuruluşlar) siyasal katılımın ve sosyal duyarlılığın artırılmasıyla toplumun tamamını ama özellikle gençleri ilgilendiren ortak ekonomik, sosyal, siyasal ve kültürel sorunlara çözümlerin üretilmesine katkı sağlayabilecek bir platform oluşturmayı amaçlamaktadır. Söz konusu bu siyasal katılım platformu, bireylerin günlük siyasal, sosyal, ekonomik ve kültürel taleplerini diğer siyasal aktörlerle, önyargısız şekilde, partizanlıktan, provokasyondan ve propagandadan uzak ve farklı düşüncelere saygı temelinde paylaştıkları gayrı resmi bir ortam sunmaktadır. Bu çerçevede Odunpazarı Dinleme, Diyalog, Dayanışma (3D) Gençlik Festivali de toplumda hoşgörüyü hâkim kılarak sosyal-siyasal her türlü farklılığın zenginlik olarak benimsenmesi, bireysel veya toplumsal sorunların muhataplarına doğrudan iletilebilmesi, farklı düşüncelere karşı var olabilecek önyargıların ortadan kaldırılması ve en önemlisi, ulusal ve uluslararası demokratik yönetim ilkelerinin hâkim kılınmasını amaçlamaktadır. Bu hedefler doğrultusunda Festival, Avrupa Birliği ülkelerindeki katılım ve yönetim platformlarını teoride inceleyerek, uygulamada katılım göstererek ve yukarıda dile getirilen hedefleri de gözeterek Eskişehir’de bir siyasal katılım ve yönetim platformu oluşturmayı amaçlamaktadır.

Festival kapsamında düzenlenen etkinliklerdeki amaç; Eskişehir'deki sivil ve resmi katılımcıları propaganda, provokasyon ve partizanlıktan tamamen uzak bir biçimde Eskişehir'e dair ekonomik, siyasal, sosyal ve kültürel alanlardaki sorunların ve çözüm önerilerinin tartışılabildiği ve söz konusu alanlardaki iyi yönlerin de daha ileriye nasıl taşınabileceği hakkında yeni fikirlerin ve tecrübelerin paylaşılabildiği ve böylece de toplumda tartışma, uzlaşma, dinleme, anlayış gösterme ve bilim kültürünün yaygınlaşmasına katkı sağlamak olmuştur. Düzenlenen katılım ve yönetim temalı etkinlikler sayesinde toplumun her kesiminde katılım ve yönetim kavramları hakkında farkındalığın yaratılmasına ve gelecek nesillerin katılım ve yönetim alanlarında daha fazla rol almasının sağlanmasına çalışılmıştır.

3. ULUSLARARASI 3D GENÇLİK FESTİVALİNİN İŞLEYİŞİ

Uluslararası Odunpazarı Dinleme, Diyalog Dayanışma (3D) Gençlik Festivali üç gün boyunca kamuoyuna açık tartışmalar şeklinde gerçekleştirilmiştir. Kamuoyuna açık tartışmalar, aşağıda da detaylı bir şekilde verildiği gibi, A Çadırı ve B Çadırı olmak üzere eş zamanlı iki ayrı çadırda gerçekleştirilmiştir. Her konu bir gün boyunca siyasal aktörler tarafından ortak çalışma

gruplarında tartışılmıştır. Etkinlik oturumlarında tartışmaların yönetilmesinden kolaylaştırıcılar ve tartışmaların raporlaştırılmasından ise raportörler sorumlu olmuştur.

Oturumlarda sırasıyla ‘Dinleme’, ‘Diyalog’, ‘Dayanışma’ olmak üzere üç yöntem izlenmiştir. Buna göre, ilk oturumlar ‘Dinleme’ başlığı altında oturumda yer alan gençlik sivil toplum kuruluşları bulundukları çadırdaki konu başlığına ilişkin görüşlerini katılımcılara aktarmaları şeklinde gerçekleşmiştir. Burada etkinlik boyunca her gençlik sivil toplum kuruluşu propaganda, provokasyon ve partizanlıktan uzak bir biçimde kendi görüşlerini dinleyicilere iletmişlerdir. Böylece, gençlik sivil toplum kuruluşları daha önce fikirlerini ve politikalarını ulaştırma ya da duyurabilme fırsatı bulamadığı bireyler ve gruplara ulaşmışlardır. Burada altı çizilmesi gereken önemli nokta ise ‘Dinleme’ başlığı altındaki oturumlarda farklı görüş, ideoloji ve fikirlere sahip katılımcılar birbirlerini dinlemişler, dinleyebilmişler, birbirleriyle kavga etmeden, birbirlerine saygı göstererek çağdaş bir şekilde görüşlerini topluma aktarabilmişlerdir. Dinleyiciler de benzer şekilde daha önce duymadıkları ya da duymak istemedikleri, iletişim kuramadıkları ya da kurmak istemedikleri ve de daha çok ön yargı ile yaklaştıkları sosyal gruplar ile temas etme olanağına kavuşmuşlardır. Dinleyiciler ayrıca sordukları sorular ve yaptıkları eleştiriler ile fikirlerini söylemeye cesaretlendirilmişlerdir. Böylece gençlik sivil toplum kuruluşları, öğrenci kulüpleri, genç bireyler ve bütün katılımcılar karşılıklı ön yargılarını bilgi temelli bir iletişim yapısına dönüştürme fırsatı yakalamışlardır ve birbirleriyle diyalog kurabilmişlerdir. Böylece gençlik sivil toplum kuruluşları, öğrenci kulüpleri, genç bireyler ve bütün katılımcılar bu iki oturum sonrasında, yani birbirlerini dinledikten ve diyalog sağladıktan sonra farklı düşüncelerdeki bireylerle bir araya gelerek ve dayanışma göstererek ortak sorunlarını konuşabileceklerini ve bunlara çözüm önerileri sunabileceklerini topluma göstermişlerdir.

4. ULUSLARARASI 3D GENÇLİK FESTİVALİNİN İÇERİĞİ

4.1.YEREL DEMOKRASİLERDE KATILIMCILIK VE YÖNETİŞİM

Dinleme Diyalog Dayanışma / Gençler Belediye Başkanları ile Buluşuyor

Moderatör Doç. Dr. Erhan Akdemir: Kıymetli Belediye başkanlarımız, değerli gençler, sevgili katılımcılar Eskişehir Avrupa Birliği Derneği olarak Odunpazarı Belediyesi ile birlikte gerçekleştirdiğimiz III. Uluslararası Odunpazarı Dinleme Diyalog Dayanışma Gençlik Festivali'mize hoş geldiniz. Bu yılki etkinliğimizin ilk oturumunda karar alıcılar ile yönetilenleri doğrudan bir araya getirmek istedik. Oturumumuz başlığını da başkanlar gençler ile buluşuyor olarak değil, gençler başkanlarla buluşuyor olarak düzenledik Bunun temel nedeni karar alıcıları belirleyen vatandaşların, gençlerin seçtikleri kişilere onların vaatleri konusunda hesap verebilirlik mekanizmasını işletmeleri yönünde cesaretlendirmektir. Dolayısıyla bu oturumda gençler başkanlarla buluşarak demokrasinin olmazsa olmazları hesap verilebilirlik, katılım ve yönetim ilkeleri işletilecektir. Bu çerçevede ilk sözü Tepebaşı Belediye Başkanı Sayın Ahmet Ataç'a bırakıyorum.

Tepebaşı Belediye Başkanı Dt. Ahmet Ataç: Merhaba arkadaşlar, şimdi bu benim beşinci dönemim arkadaşlar yani yaklaşık 25 yıl oluyor. Tepebaşı 1999'da seçildiğim de küçük bir mütevazı kasaba gibiydi. Birçok çöküntü alanları vardı altyapısı yoktu vesaire bunlara girmek istemiyorum, onların başından itibaren hep vatandaşla beraber olarak bugünlere kadar gelmemiz kolay bir şey değil tabii şöyle derim ben başında olduğum için bütün sokaklarda ayak izimiz var vatandaşların evinde çorba da içtik. Çay da içtik sohbet ettik bazen ters düştük bazen güldük ama bugünlere kadar geldik. Bizim bölgemiz % 65 sağ bir bölgedir, burada seçilebilmek için neler yaptığımızı anlatmak yerine onları nasıl ikna ettik ve onların oylarını nasıl aldık? Bir kere belediye başkanlığı adaylığında çok güvenilirlik yaratmanız lazım, vatandaşların yanınıza rahatlıkla gelebilmeleri ulaşılabilir olmanız gerekir.

Belediyelerde farklı konular-alanlar var. Yaklaşık 27 konuya yakın belediyenin uğraştığı başlıklar var. Tabii bunların hepsini bir belediye başkanının bilmesi mümkün değil çünkü hani yerel yönetimlerin alanı geniş. Ben diş hekimiyim 35 sene hekimlik yaptım. Ondan sonra dedim ki sadece bu kadar zaman kendim için çalıştım bundan sonra da vatandaş için çalış diye bir kendi kendime söylemim oldu. Belediyeyi yönetmek insanlarla hep beraber oluyor, belediye başkanının altında belediye başkan yardımcıları var onların altında da müdürlerimiz var biz bu geçen 20 yılda özellikle kadınları ön plana çıkarmaya çalıştık ki bugünlerde kadın personelimiz % 37' lere geldi 6 Başkan yardımcımızın üçü kadın. Muhtarların sayısı da sürekli artıyor 20

Muhtara kadın Muhtara yaklaşmış yani şunu diyeceğim Tepebaşı bölgesinde kadına ciddi bir değer veriliyor bunun sonucunda da kadınlarla her şeyi paylaşılabilir. Yönetimde kesinlikle bir böyle sert tavırlar, mobbing gibi şeyler mümkün değil olmaz zaten. Seçimlerde benim ilk düşündüğüm şey nedir biliyor musunuz? acaba personelin oyunu alabiliyor muyum? Bunu her Belediye Başkanı düşünmez. Çünkü der ki benim yanımda çalışıyor oyunu da verecek der. Ama işin esası öyle değil, eğer siz o personelin yaklaşımlarını ve insan haklarını ön plana çıkarıp onlarla bu şekilde yönetim yaparsanız o zaman onun da ailesindeki herkesin oyunu alabilirsiniz. Başka konu da, hesap verilebilirliktir; genelde belediyelerde yolsuzluk yapılıyor mu yapılmıyor mu konusudur. Cumhuriyet Halk Partili Belediyelerde Bu pek olmaz zaten vatandaş falanca yerdeki pazar yokluğunu anlatıyor. Mesela belediyede 2200 kişi çalışıyor, her kişiyi denetlemek mümkün değil tabii

Ben 99'da ilk seçildiğimde şöyle bir şey söyledim personelime 1 lira çaldığımı duyarsanız istediğiniz kadar çalabilirsiniz. Ama bilmediğimiz zamanlarda yani takip edilmeyen noktalarda belediye personeli arasında bazen farklı şeyler olabiliyorlar, istismarlar olabiliyorlar. Bunda da yaptığımız şey duyduğumuz zaman böyle şeyi ilk kendisiyle görüştüktan sonra savcılığa sevk ederiz çünkü ondan sonrası bize ait olan şey değil bununla karşılaştık mı? 3-4 kere karşılaştık ama neticelendi yani belediyede bunun böyle bir organize bir iş olmadığı ortaya çıkınca zaten savcılıkta gerekeni yapıyor. Ayrıca yılda iki kez Sayıştay tarafından denetlenir didik didik bütün evraklar, konular araştırılır. Onlar ayrı bir oda isterler, altlarına araçlar isterler bunları sağlarsınız 2 ay mı kalacaklar 3 ay mı kalacaklar ona tamamen kendileri karar verirler. Belediyenin en uzak kısmındaki noktalara kadar gidip orada araştırmalar yaparlar. Bu sadece Cumhuriyet Halk Partisi'ne yapılan bir şey, AKP belediyelerine gidiyorlar ama herhangi bir şey pek yapmıyorlar. Bazen basın Sayıştay raporlarını ele geçiriyor. Bazı belediyeler denetlenmiş, o belediyelerde işte birtakım yolsuzluklar olmuş. Onları basın yoluyla duyuruyoruz, şimdiye kadar çok şükür Cumhuriyet Halk partileri ile ilgili böyle bir şey çıkmadı. O açıdan belediyeler resmi kurumdur yasalarla idare edilir yasalarla da denetlenir arkadaşlar yeter mi?

Katılımcı Dr. İbrahim Sarı: Benim başkanlara bir sorum var. Eskişehir kent olarak sosyal olarak, fiziksel olarak bir kararın eşiğinde şu anda. Bir karar vermesi gerekiyor büyüyecek mi büyümeyecek mi? Sizler bu kenti yöneten belediye başkanları olarak Eskişehir'in büyümesi gerektiğine mi inanıyorsunuz? Yoksa bu halini koruması gerektiğini mi düşünüyorsunuz? Şimdi şöyle bir şey büyümeyi, hem fiziksel olarak hem de nüfus olarak tabii ki algılayabiliriz. Fiziksel olarak büyüdüğünde nüfus olarak da büyüyecektir ama esas kastettiğim; Eskişehir'in

şu andaki nüfusu ideal yönetilebilir bir nüfus. Mesela Bursa bundan 40 sene önce nüfus konusunda azdı. Bursa'da bir takım sanayiyle ilgili otomotiv sektörü girdi, bir anda şu anda bilmiyorum ama en az 3 milyon bir nüfusu var. Bu Bursa'nın belediyelerinin projelerinde inanın yoktu. Şu anda Bursa'da yaşayanlar o kadar mutsuzlar ki bilmiyorum aramızda Bursalı var mı o yoğunlu, o insan yoğunluğu kumanda edilemez hale geliyor, yönetilmez hale geliyor ama Eskişehir'in şu andaki hali son derece ideal bir nüfus. İstanbul'daki depremde dolayı İstanbul'daki Sanayiciler veya civarındaki sanayiler oradan kaçıp Anadolu'ya gelmek istiyorlar ve bildiğim kadarıyla şu anda organize sanayinde satılık yer kalmamış. Bununla ilgili işte belediyelerimizin çok dikkatli olması lazım bu yeni bir perspektif geliştirmemiz icap eder ama diliyorum nüfusumuz artmasın. Çünkü gerçekten nüfusun çokluğuyla büyüme olmuyor. Eskişehir'e mesela emekli sanatçılar, emekli öğretmenler, emekli bürokratlar geliyor ve yerleşiyorlar. Bunlar çok güzel hakikaten çevremize renk katıyorlar ama sanayi geldiği zaman işçi konusu da gelece, o popülasyon da farklı şeyler ortaya çıkabiliyor mesela ben bir yerde okudum. Otomotiv sektörünün gittiği yerde hırsızlık ve fuhuş artıyormuş bu Amerika'daki bir yazı niye bilemiyorum. Eskişehirimizde öğrenci kardeşlerimiz gayet rahat kız kardeşlerimiz, arkadaşlarımız gecenin ikisinde rahatlıkla bir yerden bir yere gidebiliyorlar. Bunlar inanın hiçbir yerde, Türkiye'nin hiçbir yerinde olmaz ama Eskişehir böyle bir şehir. İstanbul'da bir yerden bir de arabayla giderken arabayı kitliyorsun. Biz burada arabayı açık bırakıp gidiyoruz. Onun için bu kentin kıymetini bilelim arkadaşlar, gerçekten çok değerli bir kent.

Katılımcı Psikolog İpek Kozanlar: Öncelikle sanatsal alanda yapılan etkinlikler için ve bu program için çok teşekkür ederim. Gerçekten belediye sanat alanında çok fazla çalışıyor, ücretsiz bir süre etkinlikler açıyor, özellikle kurslar açıyor. Yalnız şunu öğrenmek istiyorum, mesela piyano konusunda eğitim almak istediğimde ücretsiz bir piyano kursuna ulaşmak da veya işte bir Rehabilitasyon Merkezi gibi konularda olsun, çocukların gidebilecekleri işte aktif çalışabilecekleri bir grupsal ya da etkinlik anlamında rehabilite edebilecek tarzda kurumlar ya da kursların açılmasıyla ilgili düşüncenizi öğrenebilir miyim ya da ne yapılabilir bununla alakalı?

Tepebaşı Belediye Başkanı Dt. Ahmet Ataç: Piyano konusu tabii çok özel bir konu; bölgemizde piyano ve gitar kursları devam ediyor ücretsiz olarak. Çocuklarımızın öğrenme derecesi nedir bilemiyorum, sonradan küçük konserler yapıyorlar ve onları dinliyorlar: Ben müzikten anlarım, çok da severim kızım şimdi konservatuarda piyano bölümünde, 2 senede müthiş bir noktaya geldi yani piyano eğitimi çok farklı bir şey bunu hani dediğiniz gibi ücretsiz sağlayabilmek çok zor. Piyano çok farklı enstrüman ben derim ki bir yerden bir yere götürebileceğiniz enstrümanı çalın. Mesela saz, gitarı, saksafonu, trompeti çalın. Piyanoyu bir yerden bir yere götüremezsiniz, gittiğiniz yerde de piyano bulamazsınız. Onun için bu tip derslerimiz kurslarımız var, biz bir harika yarattık Çocuk ve Gençlik Senfoni Orkestrası inanın, inanmıyorum ben yani bu kadar başarıya inanmıyorum çünkü bu konuda handikaplı ailelerden yani handikaplı derken mesela evde hiç keman görmemiş, Trompet görmemiş çocuklar geldiler bugün müthiş şeyler yapıyorlar. Fazıl Say ile çaldılar işte Rengim Gökmen yönetti ve bunun gibi şeyler Türkiye'de de yok inanın, ilk bir şey olduğu için çok iftihar ediyorum. Eğer böyle çocuklar varsa 7 yaşından itibaren biz herhangi bir yetenek sınavı yapmadan alıyoruz ve bugüne kadar ayrılan çocuk olmadı. Ben çok teşekkür ederim, yaptığımız güzel şeyleri de söylediğiniz için bunu söylemek istedim.

Katılımcı: Öncelikle Merhabalar, ben özel tiyatrolar adına konuşmak istiyorum. Eskişehir'de bildiğiniz üzere bir sürü sahne var aslında sahneleme yapabileceğimiz ama hem fiyatlar

konusunda hem de aslında ulaşılabilirlik ciddi sıkıntılar çekiyoruz. Çoğu zaman Zübeyde Hanım da rotasyon dönmüyor, Taşbaşı Kùltür Merkezindeki kırmızı salonun gösterilere kapatıldığı ve artık kullanılmayacağı ile alakalı bir dönüt aldık. Seyircimiz var iş yapmak istiyoruz, çocuk oyunları yapıyoruz biz aynı zamanda hem konvansiyonel hem doğaçlama tiyatro yapıyoruz ama yer konusunda çok ciddi sıkıntılarımız var. Yani bu konuda ne yapılabilir, ne olabilir ücretleri de biraz pahalı buluyoruz.

Tepebaşı Belediye Başkanı Dt. Ahmet Ataç: Açıķcası ben şunu sorayım yani seyircili bir sahne mi kastediyorsun yoksa çalışma için mi bir sahne?

Katılımcı: Direkt olarak gösteri için bile bulamıyoruz hocam.

Tepebaşı Belediye Başkanı Dt. Ahmet Ataç: şimdi sizin çalışmanız için yardımcı olabilirim ama sahne derseniz, Zübeyde Hanımın bir takım sıkıntıları var bina çok eski, orayı boşaltmak zorunda kalacağız.

Katılımcı: Mesela Hasan Polatkan sahnesini sadece şehir tiyatroları kullandığı için biz kullanamıyoruz. Diğer sahnelerde de aynı şekilde, biz daha çeşitli farklı sahnelere çıkabilmek Eskişehir'deki bütün sahneleri kullanabilmek istiyoruz.

Katılımcı: Benim şöyle bir sıkıntım var sokak köpekleri konusunda, gece saatlerinde çok daha fazla tehlikeli olabiliyorlar.

Tepebaşı Belediye Başkanı Dt. Ahmet Ataç: Doğru bir noktaya temas ettin bugün Türkiye'nin köpek sorunu var bunu cumhurbaşkanı bile söyledi şimdi kırsalda veterinerlik hizmetleri yapılmadığı takdirde bu bitmez. Çünkü bir tarafta işte köpekten korkanlar var, bir taraftan da köpeği sevenler var. Biz de belediyeler olarak arada kalıyoruz şimdi bir yerde köpekler var, şikâyet ediyorlar işte işlemler yapılıyor. Yasa diyor ki aldığının yerine koyacaksın bu yasalar değişmedikçe şikayetleriniz artar, buna inanın. Benim şu anda Eskişehir'deki popülasyon veya Tepebaşındaki olan popülasyon için bütçem delindi perişan oldu. Diliyorum ki baksınlar Avrupa'da böyle köpek yok, Amerika'da yok onlar ne yaptıysa onu yapsınlar bu kadar basit yani.

Katılımcı: Biz merak ettik barınağı ziyarete gittik, Tepebaşının barınağına ziyarete gitmiştik ve hayvanlarla ilgilenenler de ortadaydı, sorduk sokak hayvanlarının nasıl olduğunu alınıp alınmadığını sorduk, dedi ki şikayet geliyor gidiyorum dedi köpek sorunluysa alıyorum bir süre sonra tekrardan biz de bir yere bırakmak zorunda kalıyoruz. Çünkü kapasitemiz buna uygun değil, yeterli destek de göremiyoruz gibi konuştu.

Tepebaşı Belediye Başkanı Dt. Ahmet Ataç: Şimdi bakın barınakta belki 80 tane Pitbull var bu hayvanların ölünceye kadar o barınakta kalacak yani hiçbir olumlu destek gelmiyor hep olumsuz şeyler geliyor. Biz de elimizden geldiğince iyi niyetle bu işi kurtarmaya çalışıyoruz.

Moderatör Doç. Dr. Erhan Akdemir: Ahmet Başkanımıza çok teşekkür ediyoruz. Başkanım katılımcılık ve yönetim demokrasinin olmazsa olmazı diyoruz, bu konuda Eskişehir Büyükşehir Belediyesi'nin prensipleri nelerdir? Siz bireysel olarak katılımcılık ve yönetim ilkesine nasıl bakıyorsunuz? Tabii ki demokrasinin olması olmazları arasındaki hesap verebilirlik ve yönetim kavramlarını sizden dinlemek isteriz. Arkadaşlarımızın sorularını da alacağız, teşekkürler.

Eskişehir Büyükşehir Belediye Başkanı Ayşe Ünlüce: Teşekkür ediyorum, öncelikle hoş geldiniz diyorum sizlerle birlikte burada olmak çok güzel gerçekten bir demokrasi havası var burada. Rahat rahat konuşacağız, başkanlık bir tarafa öğrencilik bir tarafa siyasi düşüncelerimiz ya da işte hangi milliyetten olduğumuz hangi dinden olduğumuz hepsi bir tarafa açık açık rahat rahat konuşacağımız bir platform burası. Platformu da bize yaşatanlara sonsuz teşekkürler, gerçekten böyle bir ortamı kurmak ve bir araya getirmek çok kolay bir şey değil. Çünkü şu an dünyadaki en önemli sorunlardan bir tanesi bence iletişimsizlik belki doğru iletişim dilini kurabilirsek dünya daha güzel olacak diye düşünüyorum. Peki biz belediyemizde ne yapıyoruz? Nasıl bir iletişim dilimiz var? Şeffaf mıyız? Şeffaflık bizi hesap verilebilir bir noktaya götürüyor mu ve bütün bunları sağladıktan sonra da katılımcı bir şekilde bir yönetim sağlayabiliyor muyuz? güzel sorular, güzel başlıklar gerçekten. Aslında şeffaflık deyince aklıma şu geliyor; yaptığımız bütün faaliyetler, yaptığımız bütün kalemler, hukuksal süreçler, ihale yöntemlerimiz bunların hepsi hesap verilebilir bir noktada ama aslında şeffaflıkla hesap verilebilirlik bu anlamda çok iç içe kavramlardır. Katılımcılık ise çok farklı bir uzantısı hakikaten bütün bunları besleye besleye gidilecek bir noktadır. Ben şeffaflık konusunda Eskişehir'de üç belediyede de, Odunpazarı Belediyesi adına da konuşmuş gibi oldum Tepebaşı Belediyesi adına da, hiç sorun olduğunu görmüyorum. Bugün ne sorarsanız açıklıkla cevaplayacağız, sizlere hesap vermek için buradayız özellikle sizler daha çok gençlerle ilgili sorunları, talepleri dile getireceksiniz. Seçim döneminde de biz sizlerden aldığımız geri dönüşleri hızlıca yerine getirmeye başladık bile, o anlamda da size hesap vermeliyiz diye düşünüyorum. Bunu sağlamak kısmında Erhan hocamızın da bahsettiği katılımcılık çok önemli gerçekten. Sizler evinize kapanıp dört duvara kapanıp ya da sadece derslerle, sadece iş yeriniz eviniz arasında yaşamıyorsunuz, buradasınız burada olmanızın bir sebebi var. Çünkü sizler

belediyelerin yönetim modelinin içinde olmak istiyorsunuz, yönetime katılmak istiyorsunuz. Bu yönetim modelinde mükemmeli varsa onun peşindesiniz, onun izindesiniz. Bu nedenle doğru noktadasınız, biz Eskişehir Büyükşehir Belediyesi olarak geçtiğimiz sene Avrupa Konseyi'nin yönetim mükemmeliyet markasını almaya hak kazandık. Orada 12 tane temel değer var bu değerlerin hepsi çok önemli hiçbirini atlamamak adına şuradan size okumak isterim: bunlardan biri katılım, bir tanesi duyarlılık, verimlilik, şeffaflık, hukukun üstünlüğü etik davranış yetkinlik ve kapasite yenilik ve değişime açık olma, sürdürülebilirlik, sağlam mali yönetim ki şu an belediyelerin en çok boğuştuğu konulardan bir tanesi insan hakları ve hesap verebilirlik bu 12 temel değer üzerinden Avrupa Konseyinin yetkili kurulları bizi incelediler. Bütün daire başkanlıklarının yaptıklarını, bütün faaliyetlerimizi, Sayıştay raporlarını, mali hesaplarımızı incelediler ve biz bunları açtık hiçbir sakınca da görmedik. Bunların sonunda bu belgeye hak kazandık, her sene yine benzer kontrollerden denetimlerden geçerek belgeyi taşımaya devam edip etmediğimiz sorgulanacak. Bunu şunun için anlatıyorum yoksa bizde ödül çok Kazım başkanında da çoktur Ahmet başkanında da ödül çok bizde. Tam da bugünün konusu yani Erhan hocamın tartışmaya açtığı konuyu biz aslında geçen sene şeffaflıkla açtık, bütün raporlarımız bütün faaliyetlerimiz incelendi ve bu belgeyi almaya hak kazandık. Bununla da gurur duyuyoruz ve bu belgeyi devam ettirebilmek için de aynı çabayı göstermemiz gerekiyor ve ben sözü çok uzatmayayım çünkü interaktif olsun istiyorum. Ama şunu çok önemsiyorum, eğer sizlerle yol yürürsek başarılı oluruz. Yoksa biz dört duvar arasında oturup işte gençlerimize ne yapalım hadi şunu yapalım, bunu yapalım değil sizlerle birlikte konuşarak sizlerin gerçek ihtiyaçlarını gerçek taleplerini tespit ederek yola çıkarsak başarılı belediyeçilik sergileriz diye düşünüyorum. O yüzden buradaki katılımınız çok değerli teşekkür ediyorum.

Odunpazarı Belediye Başkanı Av. Kazım Kurt: Katılımcılar hepinize saygılar sunuyorum, iyi ki geldiniz amacımız bu güzel sözleri pratiğe yansıtmak yani katılımcılık demokrasi, şeffaflık herkesin konuştuğu ama hiç kimsenin uygulamadığı unsurlar, biz bunu yaşama geçirelim istiyoruz. Nitekim bu Festival o amaçla başladı, gerçekleştiriyoruz ilk ikisinde tüm siyasi partiler de çağrılmıştı ama ne yazık ki ülkeyi yönetmek arzusunda olan siyasi partiler bu tür görüşmelere çok yanaşmadı, çok hevesli olmadı bu dönem sadece sivil toplum örgütlerini çağırarak suretiyle gerçekten sorunla ilgili olan ve düşünerek bu işi çözmeye gönüllü mücadele eden insanlarla tartışmak istedik, gençleri onlarla buluşturalım istedik. Belediye başkanlarına da hesap sorun ki bu işin gerçekten şeffaflığını ortaya koyalım istedik. Biz Odunpazarı Belediyesi olarak ilk günden itibaren bütün meclis toplantılarımızı canlı olarak yayınladık, şu anda da bu sürdürülüyor. Herkes mecliste nelerin konuşulduğunu izleyebiliyor, dolayısıyla bu

bir başlangıçtı ve bizim katılımcı demokrasiden anladığımız stratejik planın hazırlanması aşamasından itibaren sivil toplum örgütlerinin Odunpazarı Belediyesi'nde ne görmek istediği ile ilgili çalışmalarla başlıyor ve o çalışmalar bazen katılımcıyla bir sonuca ulaşıyor, bu sonuç sonra nasıl kontrol ediliyor? İşte seçimlerle kontrol ediliyor, meclis içindeki muhalefet partilerinin denetimiyle kontrol ediliyor, mecliste denetim komisyonlarının yasal olarak zorunluluktan kaynaklanan bir denetimiyle kontrol ediliyor. Ahmet abi söyledi işte Sayıştay, Mülkiye müfettişleri gibi pek çok kurumsal denetimden geçiyoruz ama bizim için esas olan sivil toplum örgütlerinin denetimidir, sivil toplum örgütlerinin taleplerinin karşılanıp karşılanmamasıdır. Çünkü onlar beklentisiz bir biçimde ilgili alanlarla çalışan insanlar özellikle biraz önce şurada sayılanları not aldım işte sokak hayvanları, gençlerin bir yerden bir yere ulaşımı, üniversitenin içindeki yönetim, üniversitenin içinde dayanışma diyalog var mı yok mu, üniversitede gençlerle yönetim arasındaki sorunlar gibi... Bunlar tartışılması gereken sorunlar ama ne yazık ki Türkiye'de tartışılmaz alanlar, dokunulmaz alanlar sayılıyor. Bir soru sorduğunuz anda ortalık karışıyor ve tepkiyle karşılaşıyorsunuz. Bir üniversitede sivil toplum oluşumunda öğrenciden çok ya da katılımcıdan çok polis olursa orada insanlar özgür olamaz, orada insanlar demokrat düşüncesini anlatamaz. Biz bu Festivali yaptığımız zaman ilk toplantıda katılımcıdan çok polis vardı ama şimdi alışıldı. Özgürlüğü içimizde hissetmemiz lazım, onun ruhunu yaşayamazsak söylediğimiz bütün sözler boşa gider, havada kalır. Belediyelerin görevi beldede yaşayan insanların tümünün sorununu çözmektir. Eğer bir kişi Odunpazarı'nda, Büyükşehir'de ya da Tepebaşı'nda bir sorunla karşı karşıyaise belediye onu mutlaka gidermelidir, çözmelidir bir formül üretmelidir. Örneğin ben şunu söyleyebilirim ayda en az 5 tane evimde yangın çıktı, işte duvarlarım kirlendi, eşyalarım yandı diyenlerden dilekçe alıyoruz. Baktığınız zaman bazısının ekonomik durumu iyi de olabiliyor ama mutlaka belediyesinden destek arıyor. Şimdi o zaman bizim ne yapmamız lazım? Sivil toplum örgütüyle işbirliği yaparak bu yangınların çıkmasını önleyecek bir formül geliştirmemiz lazım. Elektrik Mühendisleri Odasıyla ya da elektrikçilerle yahut inşaatçılara oturup konuşup bunun olmamasını sağlayacak bir formül geliştirmemiz lazım. İşte bu bile ciddiye alınması gereken sorunlardan biri. Ayrıca ben büyüme konusunda şunu vurgulamak isterim, büyüme mi kalkınma mı diye bir tartışma yapmalıyız. Yani bir şehir işte İstanbul 16 milyon mu 20 milyon mu kaç milyon olduğunu kimse bilmiyor, böyle bir büyüme bize ne getirir? İstanbul'da şuna eminim 16 milyon ise nüfusu 2 milyonunu çıkın geriye kalan 14 milyonu açlıkla, yoksullukla başbaşıdır. Bence dengeli bir kalkınmayı sağlayarak Eskişehir'in şu andaki çapına göre bir nüfusta durmalıyız, bunu çok büyütmenin sanayi açısından büyütmenin diğer alanlarda büyütmenin de çok büyük yararı olacağını zannetmiyorum. Ama dengeli bir kalkınmayı

sağlayıp Eskişehir'deki 1 milyon insanın doymasını sağlayacak bir formül bulmalıyız, sıkıntı çekmemesi sağlayacak bir formül bulmalıyız. Şu anda Eskişehir'de yaşayan insanların dörtte biri emekli yani bu çok doğru bir yaklaşım mı tam bilmiyorum onu tartışmamız lazım, sivil toplum örgütleri buna da kafa yormalıdır. Yani bizim çok büyüyüp gelişmemiz mi lazım yoksa halimizi geliştirmemiz mi lazım? bunu tartışın imar planlarıyla biz ne yapacağımızı bilelim, sivil toplum da ne yapacağını bilsin.

FESTİVAL KURALLARI

- Festival süresi boyunca katılımcıların, herhangi bir toplumsal gruba (etnik kökene, dini inanca, cinsiyet kimliğine vb.) ve bireye yönelik ayrımcı, dışlayıcı veya aşağılayıcı davranıştan; doğa ve hayvanlara karşı olumsuz ve zarar verici söylem ve eylemlerden; provokasyon, propaganda ve partizanlıktan uzak durması gerekmektedir.
- Festival süresince ortaya konulan söylemler ve savunulan fikirlerin sorumluluğu bireyin kendisine ait olup 3D Festivalinin görüşünü yansıtmamaktadır.
- Etkinlik alanında bulunan eşyalara; diğer katılımcıların, görevlilerin veya organizasyon ekibinin eşyalarına zarar verilmesinden, eylemi yapan katılımcı sorumludur. Herhangi bir zararın doğması durumunda, eylemi gerçekleştiren katılımcıdan zararın tazmini talep edilir.
- Değerli ve kişisel eşyaların güvenliğinden katılımcılar sorumludur. Dikkatsizlikten veya hırsızlıktan doğabilecek zararlar için 3D Festival ekibi sorumlu tutulamaz.
- Diğer katılımcılara fiziksel zarar veren kişiler festivalden men edilir.

Pek çok konuda ücretsiz kurslarımız var ama bireysel olarak insanlarımızın hepsini tatmin etmemiz mümkün mü bilemem ama biz gayret ediyoruz yaklaşık Odunpazarı Belediyesinin 90 civarında kursu olduğunu biliyorum. Tiyatrolara, özel tiyatrolara salon meselesini biz düzgün bir organizasyonla gidermeye çalışırız yani şimdi Hasan Polatkan ve Yunus Emre salonumuz vardı. Yenikent'te de bir küçük salon daha yaptık bundan sonra onlardan yararlanma şansınız olur. Yenikent sanıyorum haziran ayı gibi faaliyete geçmiş olur, bize başvurursa göre değerlendirirler. Sokak hayvanlarıyla ilgili bir yasal düzenleme olmadan bu işin çözülemeyeceğini hepimizin bilmesi gerek. Çünkü barınağa alıp götürülüp orada köpeğin ya da kedinin sürekli kalacağı bir yer değil. Şu anda burada standı açtık sahiplendirmeye çalışıyoruz, sahiplendirme konusunda çok başarılı değiliz. Hayvan seven arkadaşlarımızın tümü sadece sokaktaki hayvanı seviyor onu alıp evine sahiplenmeyi çok düşünmüyor. Halbuki bunun eğitilmesi, bunun düzenlenmesi gerekir. Bu konuda sizlerden çok büyük destekler bekliyoruz. Ben de bu kadarla bırakayım, soru olursa ona cevap vermeye çalışayım teşekkürler.

Eskişehir Büyükşehir Belediye Başkanı Ayşe Ünlüce: Biraz önce büyüme ile ilgili soru soran doktor arkadaşımıza cevap vermiş olayım. Çünkü özellikle Büyükşehir'e yönelttiğini belirtmişti bizim seçimle ilgili yaptığımız lansmanda da yola çıktığımız düşünce buydu dengeli kalkınma modeli diye yani dengeli büyüme demedik dengeli kalkınma modeli diye yola çıktık ve bütün projelerimizi bunu besleyecek şekilde oluşturduk. Bilmiyorum metropol tarzı mı yoksa Eskişehir tarzı bir şehirde mi yaşamak istiyorsunuz diye sorsam, metropolde yaşamak isteyenler desem var mı isteyen? yani genel çoğunluk demek ki o kadar kontrolsüz büyüyen şehirlerde yaşamak istemiyor. Sadece İstanbul değil, bir şehir işte Adana'da büyük bir şehir, Bursa'da büyük bir şehir ve bence Eskişehir'in en önemli özelliği diğer hiçbir şehirde olmayan bir özellik bu hem küçük şehirde yaşamanın bütün avantajlarına sahipsiniz hem de büyükşehirde yaşayanların tüm olanaklarına sahipsiniz. Yani bugün Eskişehir'de sanat faaliyetlerine az katılıyorum diyen sosyal hayat çok yavaş diyen birileri var mı bilmiyorum. Hem sosyal ve kültürel anlamda çok güzel ve etkili büyükşehirdeki bütün imkanlara sahip bir şehirdeyiz, gençlik şehri üniversiteler var mekanlar güzel, gece ulaşım da var. Artık daha ne olsun bence Eskişehir böyle güzel aslında hazır böyle sizleri yakalamışken küçük anket ortamı gibi burası, örneğin biz sizlerden gelen taleplerle gece ulaşımını başlattık tabii bir tartışma da başladı hemen; işte gençler kötü yola mı düşer, işte uyuşturucu mu kullanır, fuhuşa mı sürüklenir, sarhoş mu olur gibi bir tartışma da başladı. Biz tabii gençlerimize güveniyoruz, tehlike her yerde var Eskişehir en güvenli şehirlerden bir tanesi seçilir biliyorsunuz, her dönemde ilk 10'da yer alır ama elbette ki tehlikeler var bu tehlikelerden de sizleri korumak mutlaka devletin görevidir. Devlet bütün olanaklarıyla buna seferber olmalı, size de sormuş olayım gece ulaşım gençler için tehlikeli midir? Halbuki tam tersine tek başınıza taksiye binmekten ya da hiç tanımadığınız birilerinden yardım istemekten, yürüyerek gitmekten daha güvenli olduğunu düşünüyorum hatta gece ulaşımını sağlayan otobüslerimiz şöyle bir hizmeti de var; erkek arkadaşlar kusura bakmasın kız arkadaşlarımızın evine en yakın noktada bırakma hizmeti de var. Ölçeğinde güzel büyümüş bir şehirde yaşamak keyifli diye düşünüyorum, zaten büyükşehir istiyorsanız büyükşehirler var. Herkes gidip oraya yerleşmek de özgür, kimseyi de Eskişehir'de zorla tutmuyoruz.

Moderatör Doç. Dr. Erhan Akdemir: Çok teşekkür ederiz biliyoruz ki bu talep gençlerden geldi, siz bu talebe yönelik olarak bir yönetişim göstererek bu talebi canlandırdınız. Benim bir sorum olacak arkadaşlardan özür dileyerek biliyoruz ki gençlik katılımını savunan şehir olarak Eskişehir'i tabir ediyoruz, tarif ediyoruz gençlik merkezlerimiz gençlik stk'larının faaliyetleri gerçekleştirirken belediyelerimizin destekleri oldukça hayati ama bu konuda her iki başkanına da şu soruyu sormak istiyorum. Gençlik Merkezleri açılması devam edecek mi? Bu konuda politika ve projeleriniz neler, sivil toplum kuruluşlarından bizlere de en çok gelen sorulardan biri bu oluyor. Dernek kurmak zor maliyetli gibi yani böyle küçük ofis tarzı bir imkan sağlanabilir mi? teşekkür ediyorum.

Odunpazarı Belediye Başkanı Av. Kazım Kurt: Sevgili Hocam şimdi şuradan başlayım önce bütün sivil toplum örgütleri belediyelerden bir ofis istiyor bunun gerçekleşme ihtimali çok zayıf niye 1500'e yakın dernek var. Bunun 700- 800'ü faal yani aktif olarak topluma hizmet etmeye çalışıyor bir kısmı da farklı zaten onların bir beklentisi de yok. Bir bölümü kağıt üstünde dernekler, başka işler için kullanıyorlar başka amaçlarla çalışıyorlar. Onun denetimi devletin

emniyetin ya da dernekler masasının işidir. Biz mümkün olduğunca işbirliği içinde işte salonlarımız kullandırmak, toplantılar yapılabilecek ortamı sağlamak gibi avantajları kullandırmak istiyoruz. Kalıcı bir biçimde 700-800 derneğe büro yapma şansımız maalesef yok. Bunu Türkiye'de deneyen bazı belediyeler var ama bunlar sadece işte akademik odalarla sınırlı kalmış ama diğer derneklerin ihtiyacı olan Gençlik derneklerinin, diğer sivil toplum için çalışan derneklerin bu imkandan yararlandığını söylemek mümkün değil. Benim bildiğim kadarıyla Eskişehir'deki üniversitelerde neredeyse 100'den fazla Gençlik Kulübü var, Öğrenci kulübü var. Bunların da ihtiyaçları var işte gençlik merkezlerini biz onun için açıyoruz, gençlik merkezimiz bizim şu anda 3 tane amaadalardaki Ceren Özdemir'in dışında diğerleri çok faal olmuyor ne yazık ki uzak olduğu gerekçesiyle arkadaşlarımız oraları az kullanıyor daha çok kullanırlarsa işte Göztepe'deki de, Emek Mahallesi'ndeki de bazı ihtiyaçları giderebilir. Şimdi yeni bölgelerde fırsat bulursak yapma hedeflerimiz var. Çünkü dün biliyorsunuz sayın cumhurbaşkanı yeni bir tasarruf genelgesi yayınladı. Kendisi de bu sefer tasarruf edecek inşallah, çünkü o parantezin dışında kalmış bekliyoruz öncelikle sayın cumhurbaşkanından bekliyoruz o tasarrufu. Bize bazı konularda yatırım yapma şansını ortadan kaldırdı. Bundan sonra daha zor şartlar altında bu işi yapacağız. 22 yıldır bir şey olmadığı gibi hep geri geri gittik, bir kalkınma var gibi görünüyor ya da bir zenginleşme var gibi görünüyor ama toplumun büyük çoğunluğunda ciddi anlamda bir yoksullaşma var. Bunu da hepinizin hissettiğini biliyorum, görüyorum. Bu nedenle yeni bina ve yeni alanlar yapma noktasında bu genelge bizi zora sokacaktır, özellikle CHP'li belediyeleri zora sokmak için yapılan bir uygulamadır bu. Bunu aşacak formülleri bulduğumuz takdirde biz kent konseyleri bünyesinde sivil toplum örgütlerinin faydalanacağı daha çok imkan sağlayacağı alanlar oluşturmaya çalışacağız. Bizim de gençlik merkezi ile ilgili önümüzdeki 5 yılda iki tane Gençlik Merkezi hedefimiz var, birinin yerini belirledik diğerinin de yerini belirleyeceğiz ama tasarruf tedbirleri ile ilgili yolumuzu yönümüzü çizeriz, birkaç ay içinde bazı şeyler netleşir. Belki o parantezler biraz daha büyütülür sonrasında bilemiyorum ama 3 yıl içinde başlanacak gibi bir durum görüyoruz, şu anda her şeye rağmen biz hizmet etmeye devam ederiz illaki sizlerle buluşmanın sizlerle birlikte etkinlik yapmanın bir yollarını buluruz diye düşünüyorum.

Katılımcı: Teşekkürler, bizim çevremizde çok fazla genç var ve malum dışarıyı ister istemez belli zaman aralıklarında gidiyorlar ve bu ulaşım paranın o kadar mutlu etti ki... Benim çocuğum yanımda değil ama bütün çocuklar benim çocuklarım gibi. Ulaşım şartlarını düzenlediğiniz ve güler yüzünüz için çok teşekkür ediyorum.

Manisa Celal Bayar Üniversitesi'nden Katılımcı öğrenci: Bu etkinliği düzenlediğiniz için ve bizi buraya davet ettiğiniz için çok teşekkür ediyoruz. Ben burada oturmadığım, buraya dışarıdan geldiğim için bir yorumum ve bir sorum olacak. Öncelikle ben yorumumla başlayayım böyle cesaret gerektiren bir etkinlik düzenleyip halkımıza hesap vermeye hazır olduğunuz için sizi çok tebrik ederim. Ayşe Hanım'a şöyle bir sorum var kadın bir Belediye Başkanı olarak başarılı bir kadın belediye başkanı olarak ne tip sorunlarla karşılaştınız ve bunları nasıl çözdünüz basit bir örnek verirsiniz çok sevinirim.

Eskişehir Büyükşehir Belediye Başkanı Ayşe Ünlüce: Aslında çiçeği burnunda bir Belediye Başkanı sayılırım. O yüzden hani sorun deyince ne diyebilirim bilmiyorum ama şunu söyleyeyim, belediyenin içinden geliyorum yaklaşık 8 yıldır belediyede çalışıyorum. 5 seneden fazladır da genel sekreterlik yaptım ama ben Eskişehir'in ilk kadın belediye başkanı olarak şu anda sizlerle birlikte olmaktan çok büyük bir onur duyuyorum, gurur duyuyorum. Daha önce genel sekreterlik yaptığım dönemde de, yaşadığımız sorunlar genellikle siyasi iklim nedeniyle bazı sorunlar yaşıyoruz ama ben Eskişehir'de bunları aşmaya yönelik çok güzel bir çaba olduğunu görüyorum. Bu süreçte bunu çok kıymetli buluyorum. Çünkü biz biliyoruz ki Kazım başkanım da ben de ait olduğumuz ve aday olarak çıktığımız partinin üstünde bir oy aldık. Önümüzdeki dönemde hedefimiz de hiç engellere takılmadan bu güzel Eskişehir ittifakını yani bize hangi düşünceden olursa olsun oy veren bu şehirde yaşayan herkes için hizmet ittifakında birleşmek istiyoruz.

Katılımcı: Merhaba ismim Çınar, Osmangazi Üniversitesi elektrik- elektronik mühendisliği ve makine mühendisliği okuyorum. Doğma büyüme Eskişehirliyim şimdiye kadar 30'dan fazla ülke gördüm, İstanbul'da yaşadım. Eskişehir bu kadar güzelken, bazı sorunlardan da bahsetmek istiyorum. Bunlardan biri şebeke suyu sistemimiz yani şu an mesela suyunuz bittiği zaman su kartınızı alıp önce bir atmye gitmeniz lazım, suyu yüklemeniz, kartınızı geri takmanız lazım. Bu çağ da oldukça ilkel bir sistem bu bunun ya internetten yüklenebilen bir şey olması lazım veya kullandığımız kadar ödeyebildiğimiz bir sistem olması lazım. Aynı zamanda suyun kalitesi de iyi değil yani çok kireçli. İkinci temel eksikliğimiz de havalimanı yani havalimanının aktif olmaması şu an sadece galiba iki yurt dışına uçuş var. Burası üniversitenin olduğu ve birçok sanayi kuruluşunun olduğu bir şehir, bu çağda bir havalimanına ihtiyaç var çünkü yüksek hızlı trene çok yoğun talep var. Bilet bulabilmek için çok günler önceden hamle yapmanız gerekiyor. Bu kadardı benim söyleyeceklerim teşekkür ederiz.

Eskişehir Büyükşehir Belediye Başkanı Ayşe Ünlüce: Evet ilk soru benimle ilgili, suyla ilgili o konuda çalışmalarımızı başlattık biraz bu konuda geç kaldık gerçekten sebebi de şudur: Bizim sistem Türkiye'de uygulanan tüm diğer şehirlerdeki sistemden biraz farklı, bizim merkezde hepsi kartlı sistem biliyorsunuz genellikle uygulanan sistem faturalı sistem bazı şehirlerde de karma uygulanıyor. Bu sisteme geçmemiz mevcut kartlarla ve mevcut sayaçlarla mümkün değil. Gerçekten de ciddi bir yatırım ve yazılım demek. Bunun üzerinde çalışıyoruz, Yani bunlar mazeret değil çözülecek arkadaşlarımız çalışıyorlar en kısa sürede suyla ilgili konuyu halledeceğiz. Biz ne yazık ki şanssız bir şehriz, tek kaynağımız Porsuk Barajı onun dışında maalesef kaynak suyu kullanma şansımız yok. Diğer büyükşehirler baktığımda 30 Büyükşehir içinde bizim gibi sadece baraj suyuna mahkum olan 3-4 şehir var. Onun dışında ya kaynak suyundan besleniyorlar ya da kaynak artı baraj suyundan. Biz işte bu Eskişehir'in kaderi olmaktan çıksın diye 23 sene önce bir çalışma başlattık, bu ESKİ genel kurulundan da çıktı Devlet Su işleriyle aramızda bir protokol imzaladık Çiftelerdeki Sakarıbaşı suyunun Eskişehir'e gelmesine yönelik. Bununla ilgili protokol yaptık, şu anda planlama devam ediyor, planlamadan sonra da Devlet Su İşleri o hatları döşeyerek suyu buraya getirecek. Ama şunu size Şikayet Edeyim biraz yavaş gidiyor maalesef Aslında bu çok acil çok önemli bir konu hatta ben geçenlerde bir bilgi aldım. Ne yazık ki daha % 20'si bile tamamlanmamış planlama işinin ve doğru dürüst de bütçe ayrılmamış. İş yapıldıkça bütçesi aktarılacakmış gibi bir bilgiyle karşılaştım, bunu da sizlere iletiyim. Bu konuyu da gittiğiniz her yerde dile getirin, bu çok hızlıca ilerlemesi gereken bir iş tasarruf tedbirlerinin dışında kalması gereken bir konu çünkü su çok hayati bir konu bence. Havaalanı ile ilgili konuda tam gençlere eylem konusudur. Havaalanımız var her türlü imkan var dediğiniz gibi sanayi var, gençlik var, canlı bir şehir var ama maalesef uçuş seferleri yok. Geçen rektörümüzle de konuştuk biliyorsunuz Teknik Üniversite içinde kalıyor o da bu konuda çok girişimde bulunuyormuş. Hatta özellikle uzak şehirler Doğu şehirleri, Bodrum, Antalya, İzmir gibi şehirlere sefer konulması için çok uğraşıyormuş, biz de her platformda başkanlar olarak bunu dile getiriyoruz. Ama tam hakikaten sizin için bir eylem konusu bence, gerçekten gençlerin katılım göstererek haklarını talep etmesi gereken bir alan.

Katılımcı: Öncelikle teşekkür ediyorum. Böyle bir ortam için Ayşe Başkanım ve Kazım Başkanım bir kez daha teşekkürler. Öncelikle geçenlerde bir görme engelli olarak bir tane kadın şoför tam önümde durdu, kimse yoktu durakta tek başıma dikiliyordum. Otobüs kapısını açtı, bindim o kadar nezaket gösterdi ki belediyeye bunu bildirdim bu tür personellerinizi

ödüllendiriyor musunuz çünkü genelde şikayet ediyoruz ödüllendirir iseniz sevinirim. Ulaşım Daire başkanımıza bildirdim, ödüllendirme mekanizmasız vardır muhakkak lütfen. Kazım Başkanım sağ olasin görme engelli spor kulübü olarak iki yıldır sayende futbol oynadık. Bu arada birinci ligdeydik arkadaşlar iki yıl. Hatta Kazım başkanım ile da maç yaptık ki güzel goller atıyorduk görenlere de. Ayşe Başkanım bir de ne olursun, acaba mümkün mü otobüslerde seslendirme sistemi koyabilir miyiz? onu yaparsak sevinirim, bir de şehir dışından gelen görme engelli arkadaşlarımız veya tüm halk belki bunu söylüyor şimdi sırf biz değiliz bedava binen askeri personel, güvenlik personeli, basın gibi biliyorum belediyeler çok zor durumda bu konuda ama inanın şu serbest kelimesi kullanılmasa. Kendi adıma ben duyuyorum ya ya otobüsün de % 5'i beleşçi dolu arkadaş deyince sıkıntı oluyor. Kazım Başkanım, Ayşe Başkanım ve Ahmet başkanım ne olur siz Eskişehir'e bir engelli Spor Tesisi yapabilir misiniz? gerekirse büyük firmaları falan kullanıp çünkü burada hızlı tren var, otobüs var. Bütün takımlar buraya gelir, gençler yararlanır. Ayşe Başkanım gecenin 5'inde eşimle seyahatten geldim. İnanır mısın 6.30'a kadar tramvay bekledim. Biz de genciz biz de tranvayı istiyoruz, gece çalışması güzel oldu teşekkür ediyorum.

Eskişehir Büyükşehir Belediye Başkanı Ayşe Ünlüce: Öncelikle sesli sisteme geçeceğiz zaten onunla ilgili daha önce de görüşmüştük, onunla ilgili çalışmalar devam ediyor. Ödüllendirme konusuna gelince biz teşekkür edilmesine çok alışkın değiliz, genelde bizi şikayet için ararlar o yüzden böyle teşekkür olunca hemen ödüllendirmeyi yapıyoruz hiç merak etmeyin. Evet sevgili arkadaşlar biz engelli bireylerin kolay yaşayabilmesi için belediyecilik yapıyoruz. Eskişehir'de bütün engelleri kaldırmak bizim en temel görevlerimizin birisidir, birincisidir.

Odunpazarı Belediye Başkanı Av. Kazım Kurt: Belki de görme engellilerle halı sahayı onların futbol oynayacağı bir hale getirerek Türkiye liglerinde oynamalarını sağladık. Ama ne yazık ki Eskişehir'de bir terslik var herkes küme düşüyor. Biz şu anda Eskişehirspor'u da kümeden çıkaracak formüller arıyoruz inşallah onu da buluruz. Bulduğumuz zaman bütün engelleri kaldırmış oluruz şöyle ilgili otobüslerin ulaşımıyla ilgili gece yapılan hizmetlerle ilgili de gerçekten bir eksiklik giderildi. Ama bunun belediyeye çok büyük külfetler yüklediğini de bilmeniz gerekir. Çünkü Türkiye'deki popülizm işi farklı bir aşamaya getirdi neredeyse yolcunun yarısı parasız, serbest serbest diyor işte bunu bunu e normalleştirmek lazım. Bunu normalleştirebilmemiz için yine sivil toplum örgütlerinin, gençlerin baskı yapması lazım. Hiç değilse mesaiye başlarken ya da öğrencilerin okula giderken-gelirken saatlerinde bu serbestleri

azaltmak lazım. Zorunlu değilse atıyorum saat 10'la 16 arasında gibi bir düzenleme yapılırsa belki çok daha sağlıklı bir sonuç çıkar diye ben de başkana iletmişolayım.

Katılımcı: Merhaba ben Osmangazi üniversitesi mimarlık öğrencisiyim ve bizim en büyük sorunlarımızdan birisi de barınmaya ilgili çünkü ev fiyatları aşırı artmış durumda ve okuduğumuz bölümlerin de masrafları eklenince ailelerimiz bunu karşılamakta fazlasıyla zorlanıyorlar. Bazı büyükşehirlerde görüyoruz, barınma konusunda belediyeler bazı yatırımlar ve projeler gerçekleştiriyor. Siz bunlarla ilgili bir şeyler yapmayı düşünüyor musunuz onu merak etmiştim.

ULUSLARARASI ODUNPAZARI 3D GENÇLİK FESTİVALİ'NDE

Ne var?

- Dinleme
- Diyalog
- Dayanışma

Ne yok?

- Propaganda
- Partizanlık
- Nefret dili
- Ötekileştirme
- Önyargı
- Provokasyon

Eskişehir Büyükşehir Belediye Başkanı Ayşe Ünlüce: Önümüzdeki dönem projelerimiz arasında var. Hem Öğrenci Konuk Evi barınma ile ilgili hem de öğrenci lokantaları şimdi genelge yeni çıktı neyi kapsayacak neyi kapsamayacak bunları da kapsayacak mı bir incelememiz lazım. Bence bu konuda biraz da devlete baskı yapmanız lazım esas iş devletin işi. Ben farklı noktadan da bakmak istiyorum, eğitimin parasız olması gerektiğini savunuyoruz dolayısıyla bütün öğrencilerin barınma sorununu okul girişinde çözmek gibi bir koşul getirmek gerek. Üniversiteyi açtınız buraya sınavı kazandı geldi çocuk ev arayacak, yurt arayacak, barınak arayacak bu en temel insan haklarına aykırıdır. Okula kayıt olduğu anda devlet ona yurdunu ya da kalacağı yeri göstermelidir, kalır kalmaz kendi bileceği iştir. Ama bu en temel haktır, bunu öğrenci devletten istemelidir. Bu tasarruf tedbirleri bizim şu anda yepyeni yatırımlar yapmamıza engel olacak hükümler içeriyor bizi zora sokabilir ama devlet kendini de şu anda bu tedbirlerle bağlıyor böyle bir şey olmaz. Planlama olmadığı sürece bu iş zordur, gerçekten ben biraz hayal kurmaya çalışıyorum, empati yapmaya çalışıyorum öğrencinin işinin zor olduğunu görüyorum. O nedenle parasız eğitimi savunacak mekanizmayı harekete geçirmek lazım.

Katılımcı: Merhaba, ben Osmangazi Üniversitesi mühendislik öğrencisiyim. Eskişehir'de çok fazla bir öğrenci nüfus var, bir Abonman projeniz var mı acaba?

Eskişehir Büyükşehir Belediye Başkanı Ayşe Ünlüce: Belki 19 Mayıs'a bir sürpriz olacaktır.

Katılımcı: Sorunlarımızı konuşmak için böyle bir platform sağladınız bizlere teşekkür etmek için de yine en yakın platform yine brası olarak görüyorum. Ben öncelikle bir genç olarak ve Osmangazi Üniversitesi İnşaat Kulübü olarak seçim sonuçlarından sonra çok yoğun olmanıza rağmen Çifteler Belediyesi'ne varana kadar bizlerin isteklerini hiç geri çevirmediğiniz ve bizlerin ellerinden tuttuğunuz için ço teşekkür etmek istiyorum.

Osmangazi Mahallesi Muhtarı: Herkese merhaba ben içinde bulunduğumuz mahalle olan Osmangazi Mahallesi muhtarıyım. İsmim Muzaffer Çimen, değerli başkanlarıma bir teşekkür etmek istedim. Şehrimize kattıkları değerler için çok teşekkür ediyorum, bu güzel festivalin yapılmasını sağlayan herkese Erhan Beye, Kazım başkanımıza, Ayşe başkanımıza, Ahmet başkanımıza hepsine çok teşekkür ediyorum. İyi ki varlar, her zaman birlikte olmak diliyorum. Çok teşekkür ediyorum.

Katılımcı: Sevgili başkanlarım bu açık oturum için teşekkür ederiz, insanlar dertlerini sıkıntılarını paylaşıyor ama gözlemlediğim bir şey paylaşmak istiyorum. Bu gözlemlediğim durumun zorluklarını paylaşacağım. Havalimanı geliyor, yurt barınma geliyor, beslenme ilgili problemlerden bahsediliyor. Aslında hepsi devlet mekanizmalar hükümet tarafından çözülmesi gereken sorunlar, bunlar nedense sosyal demokrat belediyelerden beklenen bir hal ve normal bir istek gibi olmaya başladı. Siz burada karşılaştığınız ne gibi sorunlar yaşıyorsunuz, bizimle paylaşın.

Odunpazarı Belediye Başkanı Av. Kazım Kurt: Biraz önce söylemeye çalıştım. Biz devletin yapmadığı, yapamadığı işleri yapmak zorunda kalıyoruz. Örneğin devlet yurt yapmıyor öğrenci en yakın ulaşabildiği mekanizmadan yurt istiyor. Bunu yapabilir miyiz yasal anlamda bizim doğrudan görevimiz değil ama belde sakinlerinin temel ihtiyaçlarını karşılamak belediyenin görevi olduğu için bunu da üstlenmek zorunda kalıyoruz. Çünkü görüyoruz çocuklar, gençler bu fırsatı bulmakta zorlanıyor. Ay şey çalışan anneler çocuklarını gönderecek kreş bulamıyorlar. Biz kreş yapmak zorunda kalıyoruz, yaşlılarımız barınak bulamıyor, biz yaşlı bakım evleri yapmak zorunda kalıyoruz. Çünkü devletin bu konularda hiçbir sosyal tarafı

kalmamış, anayasaya göre Türkiye Cumhuriyeti sosyal bir devlettir. Sosyal bir devletin yapması gereken tüm işleri yapması şarttır ama bunu yerine getirmiyorlar. Maalesef başka şeylerle insanları uyuşturmaya çalışıyorlar, biz buna itiraz ediyoruz. Siz de buna itiraz edin istiyoruz yani gençlik bu talepleri daha yüksek sesle hak temelinde bir talep olarak ortaya koymalıdır. Biraz önce söylemeye çalıştım öğrenci üniversiteyi kazandıysa devlet onu okutmak zorundadır, bu kadar net bu olmayınca biz her konuda işte örneğin spor yapmak istiyorlar Spor İl Müdürlüğü var ne iş yapıyor? Hiçbir iş yapmıyor belediyelere kalıyor. Önce biz örgütlü bir toplum olarak itiraz edeceğiz diye düşünüyorum. Bir de şöyle bir şey var gerçekten belediyelerin görevleri ne diye sorsam neler yapmamız gerekir değil mi? Kentsel dönüşümle ilgili yapmamız gereken işler var, işte bizim için kanalizasyon var, su işi var, ilçe belediyeleri için neler var? İşte ruhsat işleri var, çöp işleri var, ne oluyor bu sefer biz bu yapılamayanlar yani iktidar tarafından devlet tarafından yapılması gereken işleri bizim yapmamız gerekince asıl işimizi yapamaz hale geliyoruz. Yani bizi bıraksınlar asıl işimizi yapalım, bütçemizi gerçekten belediyeçiliğe ayıralım. Eğer bu böyle giderse biz sosyal yardımlara, sosyal faaliyetlere bu tür bahsettiğiniz yurtlar gibi, yaşlı bakım evleri gibi hayvan barınakları gibi konuları yapmaya başlarsak görevimiz olmayan işlerdeki eksikliği doldurmaya çalışırsak bu sefer çok yakında çok kötü şehirleşmiş, ne yazık ki altyapısı olmayan doğru dürüst caddeleri sokakları oluşmamış imar planları eksik kalmış şehirlerle karşı karşıya kalacağız. Yoksa bizim bir bütçemiz var, biz bunu sizlere ayırmaktan sosyal yardımlara ayırmaktan da hiç imtina etmeyiz. Ama dediğim gibi asıl görevimizi yapamaz hale geliyoruz artık bu da ne yazık ki kötü şehirlere sebebiyet verecek ileride.

Katılımcı: Ben soru değil teşekkür etmek için aslında söz aldım. Ben aslında başkanımın gençlere verdiği desteğin en büyük örneklerinden biriyim. 10 sene önce bu şehre Osmangazi Üniversitesi İnşaat Mühendisliği bölümüne öğrenci olarak geldim ve son yerel seçimlerde başkanlarımın desteğiyle Odunpazarı Belediye Meclisi üyeliğine seçildim. Bu şehrin sıcaklığının, bu şehrin kapsayıcılığının bence en net göstergelerinden biri budur. Başkanlara teşekkür ediyorum.

Katılımcı: Sevgili başkanlarım teşekkür ederek başlamak istiyorum ondan sonra birkaç konuya değineceğim. Ben şimdi Adana'dan geldim buraya, deprem yaşamıştım şimdi kulüp yöneticisiyim ve Eskişehir Teknik Üniversitesi'nde elektrik elektronik mühendisliği okuyorum. Aynı zamanda Anadolu Üniversitesi'nde bilgisayar programcılığı okuyorum. Ben o süreçte bir sürü destek gördüm, hepsi için öncelikle teşekkür ediyorum. Bize böyle bir ortamı sağladığınız

için de ayrıca teşekkür ediyorum. Sizden isteğim Eskişehir Enerji Zirvesi düzenleyeceğiz, ilk defa olacak bu bir sürü şirket davet ettik ve bunun için Fuaye alanına ihtiyacımız var bir de yemek desteği sağlanabilirse çok memnun oluruz.

Moderatör Doç. Dr. Erhan Akdemir: Sizleri belediye başkanlarımızla buluşturduk, bizleri dinledikleri için sorularımıza içtenlikle cevap verdikleri için katılım ve yönetim gösterdikleri için her birine ayrı ayrı teşekkür ediyoruz. Arkadaşlar size de katılımınız için çok teşekkür ediyoruz. Etkinliklerimiz devam edecek tüm başkanlarımıza emekleri ve katkıları için tekrar çok teşekkür ediyoruz.

4.2. Dinleme Diyalog Dayanışma / Demokrasilerde Denetim Mekanizması Olarak Medya: Rolü ve Önemi, Gazeteci, Gürkan Hacır

Moderatör Doç. Dr. Erhan Akdemir: Gazeteci, yazar Gürkan Hacır Beyle birlikteyiz. İstanbul'dan bu etkinlik için geldiler çok teşekkür ederiz. Bugün biliyorsunuz konu başlığımız yönetim ve katılım. Yerel yönetimlerde demokrasinin vazgeçilmez ilkelerini hep birlikte tartışıyoruz. Medyanın hesap verebilirlik, şeffaflık ve yönetim konusunda demokrasilerde olmazsa olmaz rolünün ne olduğunu en yetkili ağızdan dinleyeceğiz. Medya rolü ve önemi

itibari ile demokrasilerde denetimi nasıl sağlar, niye sağlar?, bunu kim için ve ne için yapar? Bunu konuğumuzdan dinleyeceğiz.

Gürkan Hacı: Merhaba değerli dostlar, Eskişehirli arkadaşlar. Öncelikle bu organizasyonu sağlayan Belediye Başkanı Kazım Kurt’a, Erhan hocaya ve gönüllülere çok teşekkür ediyorum. Benim İstanbul’dan kalkıp gelmemin en önemli sebeplerinden birisi Erhan Beyle ilk telefon görüşmesi yaptığımızda bu etkinliğin dinleme ve diyalog üzerinden olduğunu söyledi. Şimdi dinleme gerçekten çağımızın en büyük özelliği. Kimse kimseyi dinlemediği için herkesin de anlatacak bol miktarda sözü olduğu için büyük bir kakofoni oluşuyor ve daha sonra herkes kendi yankı odalarına çekiliyor ve kendisini dinleyecek birilerini arıyor. Bunu ne yazık ki kitap dünyasında da yaşadık. Okurdan çok yazar olduğu bir döneme doğru evrildik. Okur çok nitelikli hale geldi. Okur bulamıyoruz okurlar azaldı. Şimdi tabii bu çağın gerekleri bu çağ öyle bir çağ fakat medya büyük bir değişim ve dönüşümü yaşarken dijitalleşmenin de getirdiği büyük bir değişim ve dönüşümü yaşarken aslında dünyada da büyük bir değişim ve dönüşüm yaşanıyor. Altı boş bir kavramdan söz etmiyorum. Özellikle dünya yaklaşık bir 15-20 yıldır tek kutuplu dünyadan çok kutuplu dünyaya doğru evriliyor. Yani dünyada artık sadece batı eksenli bir dünya yönetim biçimi olmuyor. Batıdan başka merkezlere de evriliyor. Diyeceksiniz ki ne sonuç doğurabilir? Askeri sonuçları var, ideolojik sonuçları var ama değerler bütünü de sorgulanmaya ve üzerinde konuşulmaya başlandı. Nedir bu değerler bütünü. İşte ikinci dünya savaşından sonra başlayan bir takım insan hakları ve insan haklarının evrensel başlıkları temelinde şekillenen bazı değerler de bugün farklı bir konseptte konuşulmaya başlandı. Şimdi bunu niye anlatıyorum. Medyada denetlemeyi anlatacağız. Dünyada Amerika’da yaşayan önemli 2 tane gazeteci var. İkisi de aslında farklı kutuplarda ama dünyayı böyle hallaç pamuğu gibi atıyorlar. Bir tanesi Amerika’da tam böyle muhafazakarların Trumpçıların falan filan böyle çok sevdiği Tucker Carlson diye bir Fox TV’nin anchorman’iydi şimdi ayrıldı tek başına gazetecilik yapıyor. Diğeri de Glenn Greenwald isminde bir başka gazeteci. Bu da Tucker Carlson’ın tam karşısında yer alan daha çok liberal politikaları benimseyen azınlık haklarıyla ilgi çok mücadeleler vermiş bir gazeteci. Bu 2 gazeteci aslında hiçbir ortak noktaları olmamasına rağmen dünyada çok önemli siyasal değişim ve dönüşümlerin başlangıcını ateşleyen gazeteciler oldular. Glenn Greenwald dünyayı sarsan çok önemli bir olayın belgeselini çekti. Citizenfour, 4 numaralı yurttaş belgeseli 2013’te en iyi belgesel dalında Oscar aldı. Neyi anlatıyordu. Edward Snowden isimli bir NSA çalışanının (NSA CIA’nın bir alt kuruluşu gibi düşünün National Security Agency diye geçen bir haber alma teşkilatıdır. gizli servis yani) elindeki birtakım bilgilerle beraber kaçtı. Bu kaçışını öyküsünü ve sonu işte Hong

Kong’da bitecek o öyküyü belgeselleştirdi. Glenn Grennwarld’un o belgeseli adeta bomba etkisi yarattı ve bütün dünyada Amerika’nın dünyadaki bağımlı ülkelerde yaptığı birtakım çalışmaları ortalığa döktü. Glenn Grennwarld Amerika’da soruşturmaya uğradı. Dünyanın pek çok ülkesinde ona karşı davalar açıldı ve İngiltere’deki çalıştığı gazetesinden tabii ki atıldı ama hiç umursamadı dijital çağın getirdiğı argümanları kullanarak kendisine YouTube kanalı ve Twitter hesabı açtı. Gazeteciliğini buradan yürütmeye başladı. Edward Snowden’nın hikayesini Glenn Greenwald anlattı. Öbür taraftan Tucker Carlson’ın muhafazakârlar diyebileceğimiz Amerika’daki muhafazakarların çıkabildiğı tek televizyon kanalıydı. Dünyadaki çok önemli iki kutupta yer alan 2 gazeteci bir araya geldiler ve YouTube kanalında bir program yaptılar. İkisi de hakikaten dünyada medyanın hâlâ konvansiyonel medyanın gücü azalmış olmasına rağmen dijitalde de olsa dünyayı sarsacak birtakım şeyler yapabildiklerini ifade ettiler.

Dünyada medya her zaman demokrasilerin bir emniyet supabı olmuştur çünkü demokrasilerde her ne kadar bir sivil toplum kuruluşlarıyla müfettişlik müessesesiyle bir denetleme olsa da gene de medyanın kamuoyu desteğini yaratması ve kamuoyunu bilgilendirmesi anlamında çok önemli bir rolü vardır. Özellikle kamu yöneticilerinin denetlenmesi, kontrol edilebilmesi

olanları şeffaf bir yönetime zorlayabilmek için medyanın çok önemli bir rolü vardır. Ben 1.960 yıllarında gazetecilik yapanlardan gördüğüm bir şey vardı. Onların en büyük faaliyetleri makam arabasına binen bakan eşleri çocukları makam aracını kullanıyorlar mı kullanmıyorlar mı bunları takip ediyorlarmış. Altmışlı yıllarda gazetecilerin en büyük uğraşlarından bir tanesi buymuş. Günümüzde ne yazık ki bunun çok bir önemi kalmadı ama o günden bugüne bizlerde işler, konular büyüdü. Ne yazık ki ülkemizde de bir takım dönem dönem çok büyük yolsuzluklar başka türlü ihmallerden kaynaklanan birtakım görev suçlarını işte kamu görevlilerinin üzerlerine düşen sorumluluklarını yerine getirmediği halleri bizler elimizden geldiği kadar kamuya ulaştırmaya ve bunları anlatmaya çalıştık. Tabi başarılı olduklarımız var olmadıklarımız var sesimizi duyduğunu var duyulmadığı var ama şunun altını ısrarla çizmek istiyorum. Medya her zaman kendi iç sorunlarına rağmen denetleme ve kamu yönetimini şeffaf bir yönetim biçimine zorlama görevini hep yerine getirmiştir. Bunun eksigi vardır fazlası vardır ama kamuoyu bir şekilde gazeteciler televizyoncular televizyon programcıları kamuyu bu şekilde zorlarlar ve kamu yöneticileri de gazetecilerle olan ilişkilerinden birazcık çekinirler işin açıkçası ki hani başımıza bir şey gelmesin diye evet iş çıkmasın diye. Türkiye gerçekten çok inişli çıkışlı çalkantılı bir ülke ama gene de bir demokrasi yolculuğu var. Türkiye düşe kalka da olsa yaralı bereli de olsa bir demokrasi yolculuğunu sürdürüyor bu demokrasi yolculuğundan kimi zaman 2 adım ileri bir adım ileri gidiyoruz kimi zaman duruyoruz kimi zaman bazen geriye gidiyoruz ama her şekilde bir ileri doğru gidişten söz edebiliriz. İşte bunun en önemli yapı taşlarından bir tanesi de medyadır, gazetecilerdir. O yüzden biz de gazeteci olarak bunu yerine getirmeye çalışıyoruz. Medyanın bu denetleme ve kamu yönetimini şeffaf bir yönetim biçimine zorlama görevini yerine getirmeye çalışıyoruz. Tabii bu arada gazetecilerin de kendi sorumlulukları da var. Kamu yönetimini denetlerken ilkeli gazetecilik etik değerlerine onlara da uygun hareket etmesi lazım. Araştırdığı konuyu çok derinlemesine araştırıp onunla ilgili sonuçlarını doğrulattıktan sonra paylaşması lazım gibi birtakım sorumlulukları da var. Gazetecilerin bunları da yerine getirmesi gerekiyor. Şunun altını ısrarla çiziyorum, denetleme ve kamu yönetimini şeffaf bir yönetim biçimine zorlama medyanın en temel görevi olarak halen bizim en başat işlerimizden bir tanesidir diyebilirim.

Katılımcı: Bizde şöyle bir kavram var; yürekli öğretim üyesi, yürekli yargıç, yürekli gazeteci bunlar demokrasi düzeyimizi sizce nasıl etkiliyor yani yürekli gazeteci demek sizce ne anlama geliyor?

Gürkan Hacır: Aslında işimiz bu bizim, işimizi yapmak durumundayız. Çok büyük bedeller ödeyen gazeteci ağabeylerimiz var. Uğur Mumcuların olduğu yerde Ahmet Taner Kışlalıların

hayatlarını kaybeden gazetecilerimizin olduğu yerde bizim ödediğimiz bedelin pek bir şeyi olmaz. Cesarete de gelince cesaret şöyle bir şey Aziz Nesin'e sormuşlar korkmuyor musun bunları yazarken diye korkuyorum demiş ama korktuğum halde yazıyorum. Zaten mesele de odur. Korkmak insani bir duygudur. İnsanlar korkabilir korkarsınız ama korktuğunuz halde yazmaya devam ediyorsanız işte bu cesarettir. Ama cesur olmanın bir özellik olduğunu ben düşünmüyorum. Bizim işimizin gereği budur. Yapacak bir şeyimiz yok. Biz çok çalkantılı dönemlerde de gazetecilik yaptık, halen de var. Tehditler de oluyor. Çok sayıda davayla uğraşıyorsunuz, mahkemelere gidiyorsunuz, geliyorsunuz. Evinize girerken dışarıda 2 tur atıp ondan sonra giriyorsunuz bir saldırı vesaire olmasın diye veya gazeteci arkadaşlarla biz birbirimizi evimize bırakırken işte o ışığını yakın ondan sonra gidelim gibi bir takım böyle tuhaf ilkel tedbirlerle şey yapıyorduk ama dediğim gibi yani korkmak insani bir duygudur ama bunu korktuğun halde devam ediyorsa bu bir cesarettir. Gazeteci cesur olmak zorundadır. Bu mesleğin doğasında bu vardır çünkü kamu adına bir şeyler yapıyorsunuz ve kamu adına sorular soruyorsunuz. Bu sorularınızı sorarken bir şekilde o kamu desteğini arkanızda hissediyorsunuz. Onun için ben cesur yargıç cesur polis müdürü cesur gazeteci taraflarını çok doğru bulmuyorum. Gazeteci görevini yapmalı polise görevini yapmalı hakim de görevini yapmalı bunu görevini yaptığı için normal ekstradan bir teşekkürle gerek yok. Onun için bir şey yapmamak lazım hani cesur gazetecilik falan laflarını ben çok doğru bulmuyorum.

Katılımcı: Bu kadar korkunun egemen olduğu bir sektörde gerçekten de düşündüğümüz zaman bu işte duayen olmuş insanlar dediniz demin. Bahsettiğiniz gibi bir korku içinde yaşıyor hep bu kadar korkunun egemen olduğu bir sektörde sizi bu mesleğe tutmanızı sağlayan motivasyon kaynağı nedir acaba?

Gürkan Hacır: Bu bir tutku aslında, gazetecilik gerçekten bir tutku. Kimi zaman kendi kendinize sorarsınız ya bu kadar belalı işlere giriyorum. Hani baskı diyorsanız basınç diyorsanız korkuyorsanız hani çoklu ve etrafınızda böyle bir işe evet korkarsın. Hatta ben çok çarpıcı bir şey vardı. Bir sene önce fala böyle bir mafya grubunun başında olan bir isim yurt dışından videolar paylaşıyordu hatırlıyorsunuz. Her pazar sabah yedide herkes kalkıyordu videoları seyrediyordu. O dönemki işleri bakanının iddialarının odağındaydı. O işleri bakanı bir canlı yayına çıktı. Bizim arkadaşlarımızdan İsmail'e de program daveti geldi. İsmail beni aradı abi dedi ne diyorsun bu programa çıkayım mı? Vallahi İsmail artık bu programa çıkacaksın yani davet geldiyse çıkmazlık olmaz. Bu çok tarihi bir anı ama şunu unutma dedim karşında işleri bakanı öte yandan Twitter'ın başında da mafya baronu. Yani ikisiyle o basıncı kaldırabilecek misin o canlı yayın gerilimini taşıyabilecek misin dedim. Ondan sonra abi bir şey yapacağız

dedi. Gerçekten inanılmaz bir izlenmeydi. Sokakta insan yoktu o gün çünkü içişleri bakanı ilk kez çıkıyordu ekrana ve bir yandan da o yurt dışındaki mafya baronu da sürekli mesajlar atıyordu tweetler atıyordu. Düşünebiliyor musunuz yani az soru sorsan veya yüklenmesen bu sefer mafya baronu sana yüklenecek. Böyle bir basınçla bir iş kolu olmaz. Bir insanın zor taşıyacağı bir gerilim onu söyleyeyim ama dediğim gibi bir tutku. Bu küçük yaşlarda insanın kanına giriyor ve ondan sonra da siz bundan bir türlü kopamıyorsunuz. Dediğim gibi ben hadi belli bir yaşa geldik artık ama oğlumuz var şu anda dış politika takip ediyor. O da bir gazetecilik ne diyelim kanına girdi onun da.

Katılımcı: Hukuk fakültesi öğrencileri olarak pek çoğumuz 32. gün programlarını izledik ve onları izlerken özellikle şimdiye kıyasla önemin sağ solu iktidar muhalefet fark etmeksizin pek çok parti üyesi işte belki de darbeyi gerçekleştiren ekipte bulunan insanların şimdiye kıyasla çok daha şeffaf şekilde yorumlar yaptığı, röportajlar yaptığını o programlarda yer aldığını görüyoruz ancak günümüzde bu mümkün olmuyor. Siz Türkiye'nin bu yakın gelecekte daha barış içerisinde, daha şeffaf bir ortama sürdürebileceğini düşünüyor musunuz, neye ihtiyacımız var?

Gürkan Hacı: Çok güzel bir soru gerçekten bunu dönem dönem gazeteci arkadaşlarımız düşünüyoruz. Yeniden bir 32. gün yapılabilir mi? Yapılamaz; şu anda yapılamıyor, yapamıyoruz. O iki kutup bir araya gelemiyor. 32. günleri siz merakla takip ettiğinize göre bir bölümünde Orhan Doğan var. HDP milletvekiliyle Alparslan Türkeş var aynı programa çıkmışlar. İnanılmaz, bir arada olan şeyler var o dönem. Şimdi herkes kendi kamplarına çekildi. Ben mesela televizyon programı yaparken de iktidar partisinin bir milletvekiliyle muhalefet partisinin bir milletvekilini bir araya getiremiyoruz, gelmiyorlar. Herkes kendi kampına çekildi ve bu aslında Türkiye'nin çok sesliliği açısından büyük kayıp. Onu söyleyelim yani ben çok isterdim 32. gün gibi bir program yapabilmeyi ama sanmıyorum çünkü gerçekten Türkiye'ye mahallelerine bölündü herkes kendi mahallesine çekildi. İşte çok mütevazı bir çaba burada Erhan hocamın yaptığı bu çaba ama o tarz herkesin herkesi dinleme sabrını gösterdiği etkinliklerin artarak tabandan böyle bir Türkiye'de bir iklimi değiştirirse belki o zaman biz de televizyoncular birazcık onları alma imkânımız olur.

Katılımcı: İlk yaptığımız zaman bizim de en büyük endişemiz bu kadar farklı fikrin bir araya gelip birbiriyle kavga edip edemeyeceğini ölçmekti aslında. Dedik ya hani bunu denemeden öğrenemeyiz bilemeyiz. Bunu denedik geçen sene 14 siyasal parti vardı. Ondan öncesi 14 siyasal parti vardı evet biraz riskli ama tabii böyle bir alan için bunu gerçekleştirmek daha kolay. Bunu medya üzerinden dizayn etmek veya işte o yüzden belki yanlış anlaşılabilir ama bu programı gerçekleştirmek daha Türkiye'deki siyasal atmosferinde çok yakından ilgili bir yumuşama var mı sizce hissediyor musunuz?

Gürkan Hacı: Türkiye'nin demokrasi iklimi biraz hava durumu raporu gibidir. Öyle heveslenirseniz hava güneşli diye akşam eve gitmeden yağmur yağar. Yani şimdi dün mesela sonuçları veya sebepler üzerinde durmadan söylüyorum. İşte tam bir yumuşamadan söz edildi vesaire ama akşam saatlerinde öyle bir yargı kararları geldi ki pat pat mesela Türkiye'de. Bir siyasi partiyle ilgili bir siyasi partinin yöneticileriyle ilgili çok uzun hapis cezaları barındıran kararlar açıklandı. Kararı tartışmak için söylemiyorum ama hani yumuşama iklimi derken o bir anda akşam o iklim gök gürültülü sağanak yağışa çeviri veriyor. Dolayısıyla Türkiye'de böyle çok uzun vadeli hesaplar pek yapılamıyor. Kısa kısa hesaplar yapmak lazım bir hafta 10 gün.

Katılımcı: Televizyonda program yapıyorsunuz bunların ölçüm araçları vardı eskiden hala kullanıyor musunuz bilmiyorum ama benim gözlemlediğim gençler arasında televizyon izleyen kalmadı. Siz izlendiğinizi düşünüyor musunuz? Bu gençler sizi izliyor mu bir soru öncelikle. Bu gençlere ulaşmak için ne yapıyorsunuz böyle bir fikriniz var mı? TV izleyen insanlarda

genelde sadece dizi izliyor haber programı izleyenler çok daha az olduğunu düşünüyorum sizin bu konuda duygu ve düşünceleriniz nelerdir?

Gürkan Hacır: Bizim yayınlar YouTube’da kullanıldığı için orayı boş bırakmış değilim ve hatta şöyle söyleyeyim YouTube’un en önemli içerik üreticileri şu anda televizyon kanalları ve biz hatta kendimizi şöyle test ediyoruz; mesela bir programa başladığınız zaman YouTube’daki online izleyici sayımız da bize bir fikir veriyor. O izlenmenin nasıl gittiğine dair. Yeni neslin y kuşağı z kuşağının izleme alışkanlıklarını yakından takip ediyoruz. Yeni neslin reflekslerini biliyoruz. Bizim politika programlarını televizyonda izleyen izleyici 45 plus hatta 50 plus izleyiciler ama biz aynı zamanda bir YouTube içerik üreticisi de olduğumuz için oralardan da geri dönüşler alıyoruz. Oradaki refleksler farklı. Mesela genç öğrenciler kendilerini ilgilendiren bir konu olduğu zaman veya ilgilerini çeken bir mevzu varsa giriyor çıkıyor. Bizim 65 yaşındaki emekli öğretmen teyzemizin veya ablamızın bize gösterdiği gibi Gürkan’ın programını açayım ben sadakatini göstermiyor ama onun ilgisini çekecek bir program olduğu zaman geliyor. Bu bir bunu cebe koy. İki ben bir ara bilim programları da yapıyordum. Bilim adamlarını alıyordum. İşte bizim profesör Ali Demir Soydan’dan tutun işte Kerem Can Koçak var fizikçi vesaire onlar mesela genç kuşağı YouTube’da yakalayan isimlerdi. Onlara yönelik içerik üretirseniz sizi anlık olarak alıyorlar ve gidiyorlar. Biz normalde genç kuşağın televizyoncusu değiliz. Biraz daha orta ve üst kuşağın televizyoncusuyuz ama dediğim gibi YouTube’da içerik yüklediğimiz için genç izleyiciyi de YouTube’dan yakalama imkânımız oluyor.

Katılımcı: Peki bu televizyonun gençlerden koptuğunu ya da vazgeçtiğinin itirafı olabilir mi?

Gürkan Hacır: Kesin, bu gerçeği zaten itiraf etmeye gerek yok hiç televizyon izlemiyorlar ama şöyle ya bak mesela doksanlı yıllarda muazzam izlenme rekorları kıran talk show programları vardı. Onlar halen yapıyorlar ama televizyonda bir reytingi bile alamıyorlar çünkü onların muadilleri YouTube’da genç nesil acayip işler çıkartmaya başladılar. Yani onlara ulaşmak için İbrahim Selim var mesela genç bu stand up’çılar var dolayısıyla onlar o alanı doldurdular. Biz biraz daha konvansiyonel medyanın insanıyız ama unutma dediğim gibi YouTube’a da işlerimiz yükleniyor.

Katılımcı: Burada hani gençlerin siyasete, Türkiye’de yaşanan gelişmelere duyarsız olmalarından mı ya da bıkmış olmalarının da etkisi olduğu söylenebilir miyiz?

Gürkan Hacır: Hep söyleniyor gençler siyasetten koptu mu hayır ben ona katılmıyorum. Gençler her daim siyasete ilgili fakat yani güçlü bir motivasyon kaynağı görmüyorlar. Benim gördüğüm bu. Bak 2 tane olay vardı. Bir tanesi gezi olayları o zaman o gezi sırasında bunu

gördük biz. 13-14 yaşında gençlerin nasıl bir anda işte sokaklarda protestolarda olduğunu ama o gezi olaylarının finali kötü bitince küstüler. Tekrar evlerine geri çekildiler. İkinci olayda gene bir siyasi partinin Cumhurbaşkanı adaylığı kampanyası vardı 2018’de. O dönemde ben onu gördüm bir gazeteci olarak gençler sokaktaydı. Gerçekten 15 yaşından alın 20, 25, 30 yaşına kadar bu kuşağın tamamı sokaklarda o kampanyada çalıştılar. Yine bir hayal kırıklığıyla döndüler. Mesele bir motivasyon olması lazım gençlerin harekete geçebilmeleri için çünkü kabul edelim artık herkes kendi evinde ve kendi odasında. Geçtiğimiz günlerde bizim reytingleri inceleyen TİAK diye bir kuruluş var. Kuruluşun yaptığı bir başka bir araştırmada şöyle diyor, herkes 3 aygıtla akşamı geçiriyormuş. Yani önünde iPad yanında cep telefonu karşıda ekran şeklinde. Bu yüzde atmışın üzerindeymiş. Yani tek mecra da yetmiyor. Ekranda o bir şeyler yapsın ben bu iPad’den de bir dizi açayım ve cep telefonumdan da Twitter’a bakayım falan gibi 3 aygıtla geçiyor. Şimdi eskiden öyle değildi. Yetmişli yıllarda seksenli yıllarda doğanlar tüplü televizyon evde tek bir tane düğmenin tuşu o da baba karar veriyordu. Dolayısıyla çekirdek aile bir bütün halinde bir arada yaşıyordu ve kararlar ortak alınıyordu. Dolayısıyla siz etkileniyordunuz ondan. Yani babanız haberi açarsa haberi izliyorsunuz sporu açarsın sporu izliyorsun ama şimdi öyle değil şimdi artık alternatifler çoğaldığı gibi herkes de kendi odasına kendi mecrasına çekildi ve o mecrada çoklu alternatifle akşamını tamamlamayı düşünüyor. Biz prime time deriz saat 20 ile 23 arasındır en çok televizyon dinlendiği kuşak ve biz de o kuşağa bakarız kim çok izlendi. Bizim 22 tane haber kanalı var Türkiye’de ulusal ölçüde yayın yapan. Bu haber kanalları içerisinde her gün ertesi gün raporları gelir. Ertesi gün ne kadar izlendi izlenmedi mi izlenmeler aşağı doğru giderken kapıya doğru da gitmiş olursun haftı. Onun için böyle sürekli bir gerilim. Bu işin de böyle bir gerilimi var onun için artık herkes 3 4 mecradan izlemeye çalışıyor.

Katılımcı: Sizin yaptığınız televizyon programında da 2 taraf var. İşte bir muhalif taraf bir de iktidar partisine yakın olan taraf ama benim kendi gözlemim doğrudur yanlıştır bilmiyorum ama gençlerimiz arasında alternatif partilere çok fazla bir kayma var. Biliyorsunuz alttan gelen milliyetçi gibi partilere kayma var ama hiçbir zaman televizyon programlarında bu üçüncü yol dedikleri kişilerin isimleri geçmiyor bununla ilgili televizyonda böyle bir engelleme yaşıyor musunuz yoksa tercih midir yoksa ilerleyen süreçte farklı isimler alabilir misiniz? Biraz önceki soruda 32. gün programlarının olmadığından vesaire bahsettiniz. Ben de çocukken hayal meyal hatırlıyorum işte Abbas Güçlü genç bakışlar vardı televizyonlarda. Üniversiteler artık herkesin girmesini yasaklandı. Orda da ayrı bir dünya var ama Oğuzhan Uğur gibi bir adam çıkmış işte bir program yaptı ve bence siyasette kısmen de olsa yön vermeye başladı. Sizde bir tutuklanma

endişesi maalesef ülkemizde böyle bir durum var ama YouTube’da bunun gibi insanlar yeni isimler bunları yapabiliyorken sizce gazetecilik piyasasında genel olarak bir endişe var mı yoksa biz yapmayalım düşüncesi mi hâkim?

Gürkan Hacır: Sondan başlayalım programa çıkmıyor iki taraf. İki tarafı da bir araya getiremiyorsunuz. Birinci soruya gelince şöyle bir şey var orada biz reyting odaklı bakarız. Ana aksta birini temsil etmesi lazım. Ben orada yani 17 tane kişiyi ağırlayamam. 4 hakkım var. O 4 hakkımı da en çok oy alan siyasi görüşleri ayırmak zorundayım. Diyorsun ki partilere ya sen bir varlık göster varlık gösterdiğin zaman medya zaten sana ister istemez açar. Medyanın ambargo koyması gibi bir lüksü yok. Bir tane örnek vereyim. Yeniden refah partisi yani durduk yere bir parti çıktı hiç beklemiyorduk ve beşlik altılık bir parti oldular şimdi siz kulaklarınızı kapatamazsınız ona istediği kadar iktidar baskısı olsun çıkartırsınız onu yani mecbur çünkü izleniyor. Yani iş biraz aslında medyadan şikâyet etmeden önce parti liderlerinin siyasilerin yapmaları gereken birtakım işler var kendi işlerini halletsinler bir kitlelere ulaşınsınlar sonra medyada gözükme sırası geldiğinde almazsa o zaman dersin ki kardeşim medya beni çıkarmıyor ama sen önce bir varlığını bir göster hissettir.

Katılımcı: Gazeteciliğe başladığınızda her insanın bir siyasi görüşü vardır. Sizin de gazeteciliğe ilk başladığınızda bir sansür uyguluyor muydunuz kendinize? Otosansürünüz var mıydı ve bu Ak Parti’nin burada olduğu dönemde de ilerledi mi bu sansür?

Gürkan Hacır: Sansürlerin en tehlikelisi, en acımasız otosansürdür. Bir şeyden başladınız mı ben şunu yazmayayım ben şunu yapmayayım diye şimdi yalnız bir şeyi karıştırmamak lazım çalıştığımız kurumunda bir yayın politikası olur. Yani bu yayın politikasına ben kafama göre çıkacağım istediğimi söyleyeceğim kimse de bana karışamaz. Bu da olmaz çünkü oranda bir yayın politikası var sen o yayın politikasına uyacağını taahhüt ederek gidiyorsun oraya. Yani kafana göre de takılamazsın kafana göre takılmak istiyorsan aç YouTube’unu ne kadar izleyici gelirse Allah bereket versin der oturursun ama bir medya kuruluşunda çalışıyorsan oranın yayın ilkelerine uymaya bir kere söz veriyorsun. Oraya giriyorsun ama bu şu demek değil gazetecinin bir etik kodları vardır. Gazetecinin haber kaynağıyla temas ve mesafe dediğimiz bir şeydir. En temel ilke budur. Bak günümüzde en çok ihlal edilen konu budur ne yazık ki ben üzülerək meslektaşlarıma da bunu söylüyorum. Gazeteci haber kaynağıyla belediye başkanıyla efendime söyleyeyim kamu yöneticisiyle bakanla milletvekiliyle cumhurbaşkanıyla yakın olabilir ama daima temas ve mesafeyi bir ölçüde tutmak zorundadır. Aksi takdirde onunla ilgili haber yapamazsınız ve gazeteciliğiniz biter. Ben bu sansür meselesinde sansürden ziyade medya mensuplarını asıl tehdit eden şeyin işten çıkarmalar. Yani bizde sürekli kovuluyoruz ama yani muhalif medyada da olsan çok durum fark etmiyor. Aslında orada da farklı hesaplaşmalar oluyor atılıyorsun. Gazeteciler Cemiyeti Başkanlığı da yapmış olan sevgili abimiz vardı Nail Güreli. Onu hiç unutmam Nail abi gazetecinin ceketini bir kol mesafesinde durmalı derdi. Bir şey olduğu zaman ceketini alıp gideceksin. Biz de o senin en büyük özgürlüğün. Ceketim orda duracak ceketini alıp gideceksin ve ceketini al al gidiyorsun. Tabii bu senin için yıpratıcı bir süreç. Yani otosansür en tehlikelisi. Otosansüre bir gazeteci düştüğü andan itibaren kendi kendini sansür etmeye başladığı andan itibaren o onun artık gazeteciliğinin sonu olabilir.

Katılımcı: Otosansür ile ilgili de mi tarafsızlığı nedir gazetecinin yani ne kadar tarafsızdır nedir bunun ölçüsü tarafsız mı olmalı neyin tarafı olmalı bunun sınırını nasıl çizilebilir?

Gürkan Hacır: Yıllardır üzerinde konuştuğumuz ve düşündüğümüz bir soru o da şu haber bir kaynaktan gelir mesela araştırmacı gazetecinin en büyük duayen ismi Uğur Mumcu. Uğur Mumcu’ya da neticede gelen dosyalar uğur mumcu gidip hani siyah elbiseleri giyip gece bir apartmanın balkonundan girerek dosya çalmıyordu ona da birilerinden geliyordu. O dosyalar bir kaynaktan geliyordu ama mesela emniyette bir skandal patladı. Ankara Emniyet Müdürlüğünde bu skandal patladı. O skandaldaki muhatap olan polis şeflerine rakipleri dosya yağdırır. Bize bak şunu da yapmıştı bak bunu da yapmıştı bak zaten şu var şu ses kaydı var vesaire vesaire siz bunu şey yaparsınız kullanırsınız ama burada gazetecinin dikkat etmesi

gereken bir husus var. Sizi bir yere doğru manipüle etmeye çalışıyor mu bu haber kaynağı sizi sızdıran bir hedefi var mı onu test edersiniz. Onu test etmenin yöntemleri var. Dolayısıyla tarafsızlığını bir kere buradan korumaya çalışırsınız. Yani haber kaynağını mesafenizi koruyarak ondan gelen haberleri de test etmeniz lazım. Siyasi görüşe gelince her gazetecinin mutlaka bir siyasi görüşü vardır. Bu kadar siyasetin politikanın içinde olup da ben siyasi görüşüm yok demek tuhaftır, olmaz. Böyle bir şey akla yakın değil ancak siyasi görüşünü dikte etmemelidir gazeteci. Her siyasi görüşün dikte etmemeli. Bir de şu var şunun altını çizelim gazeteci muhalif olmalıdır yani iktidarı alkışlamak kolay bir iş yaptırımı yok başınıza bir şey gelmez artı menfaatlenebilirsiniz de ama muhalif olduğunuz zaman hep hedeftesinizdir. Onun için gazeteci muhalif olmalıdır. Muhalif açıdan bakmalıdır yoksa iktidara ya ne kadar güzel yaptınız işte bu harika oldu bunu yapsanız daha da güzel olur gibi alkışlamak gazetecinin işi değildir. Gazeteci muhalif olanı sorgular. Muhalif açıdan sorgular. Onun için gazetecinin tarafsızlığı politik görüşünü dikte ettirmeyen muhalif tavrını koruyan ve haber kaynaklarıyla da mesafesini bozmadan onlardan gelen haberleri test edebilen adamdır. Bunları korursunuz tarafsızlığını korumuş oluyorsunuz.

Katılımcı: Bu kadar baskıcı bir ortamda siz bir iş icra etmeye çalışıyorsunuz ama bu dış politikada nasıl görünüyor. Bizim aslında Türk medyası olarak dış politikaya etkilerimiz neler çünkü iki büyük gazetecinin bütün dünya kutbuna etkisini tartıştık peki bizim gerçekten Türk medyası olarak dış politikaya etkimiz ne? Dış politikada ne gibi değişikliklere yol açıyoruz ya da açabiliyor muyuz? Küresel siyasette yerimiz nasıl?

Gürkan Hacı: Programın başında anlattığım bu hikâye aslında çok önemli bir hikaye. Dünyanın tek kutuptan çok kutuba gitmesi bundan sonra her şeyimizi etkileyecek. Ne demek tek kutup izafi bir şeyden bahsetmiyorum. Amerika Batı Avrupa Birliği merkezli bir dünya algısı vardı ama o dünya algısı artık kırıldı. Özellikle Rusya Ukrayna, 2011 Suriye iç savaşından itibaren kırıldı ama şu anda Rusya Ukrayna savaşı İsrail Hamas savaşı Çin Tayvan gerginliği vesaire diyerek artık dünya çok kutuplu bir evreye geçti. Dolarizasyondan çıkıyor ülkeler dolardan çıkıyor ülkeler. Şimdi bunların kültürel sonuçlarını sosyal sonuçlarını biz yıllar içerisinde göreceğiz ama bütün denklem değişiyor. Dünya hakikaten çok kutuplu eksene doğru gidiyor bu da beraberinde az önce sevgili yağmur kardeşimin söylediği şey vardı ya siz niye 32. gün yapmadınız dünyada da 32. gün yapılamıyor işte. O iki tane gazeteci çok ender bir örnek. Ben sadece onları 2 ayrı kutupta dünyayı nasıl etkilediklerini anlatmak için o örneği verdim ama dünyada da 32. gün yapılamaz halde. Herkes orada da kutuplarını çekildi. Dünya da bu değişiklikte. Bize gelince bizden dünya ölçeğinde bir gazetecilik faaliyeti çıkıyor mu. Şu anda

hani söylersem abartmış olurum ama iyi gazeteci arkadaşlarımız var. Çok önemli dosyaları önemli çalışmalar yapıyorlar. Dünya çapında gazetecilik konusunda bir de şey söyleyeyim. Yeni nesil gençlerde dil var. Bizim eski kuşakta biraz sorunluydu bu işler. Dil hakimiyetimiz olmadan uluslararası medyada var olabilmeniz mümkün değildir. Dolayısıyla İngilizce hatta bu yeni döneme adapte olmak istiyorsanız bir başka dil daha çok iyi konuşan çok iyi yazabilmelisiniz. Makale yazabilecek düzeyde bir dilinizin olması lazım. Bizim orta ve üst kuşak dil konusunda iyi değillerdi ne yazık ki. Dış politikada biraz zayıfız. Bir nokta daha söyleyeyim televizyonlar dış politikaya kapandı. Bir haber global var dış politikaya yer ayıran. Dış politika programı da yok. Yaptığımız zamanda işte izlenmiyor. Biraz hep ilahi olay olacak şey gibidir. O deprem olduğunda deprem profesörlerine böyle ahali yapışır ekrana deprem hocalarını dinlemek için ama deprem tehlikesi geçtiği andan itibaren deprem hocasını çıkardığınızda reytinglerde yere çakılırsınız. Aynı şey pandemide de oldu ben yaklaşık 8 ay enfeksiyon hastalıkları hocalarına çıkardım. Her gece muazzam bir reyting alıyorduk ama pandemi sona erdi dediler o gün çıkardım yere çakıldık çünkü ahalinin biraz tavrı öyledir. Dış politikada da tehlike varsa savaş varsa hemen yapışır ekrana dış politikayı izlemek ister ama savaş tehdidi kalktığı zaman izlemezler.

Katılımcı: Medya dış politikayı yönlendirebiliyor mu?

Gürkan Hacır: Türk medyasından bahsediyorsak dış politikayı yönlendiremiyor çünkü Türk medyasını biraz ne yazık ki sesi kısılmış bir medyadır. Bu konuda bir şey söylediğiniz zaman işte az önce onun için söyledim yani kutuplaşma kamplaşma dünyada bizi sardı. Ya bir konuda bir şey söylediğiniz andan itibaren vatan haini ilan edilmenizle kahraman ilan edilmeniz arasında incecik bir çizgi var çünkü artık kamplaştı insanlar karşı tarafı dinlemek istemiyor. Onun için sizin bu etkinliğiniz mütevazı ama önemli biçimi. Yani dinleme önemli bunun için bir kez daha teşekkür ederim.

4.3. Dinleme Diyalog Dayanışma / Gençler İlçe Belediye Başkanları ile Buluşuyor

Demokrasinin Olmazsa Olmazları: Hesap Verebilirlik, Katılım, Yönetişim

Moderatör İsmail Kumru: Başkanımız oldukça tecrübeli bir belediye başkanı. Önceki dönemleri de var. Tabii ben önceki dönemleri dışarıdan, Kent Konseyi Başkanı olarak gözlemlene şans buldum. Gerek siyasi gerekse sosyal yönleriyle çalışan ve kendi ilçelerini iyi bir noktaya getirmeye çalışan insanlar.

Aslında her iki ilçenin de kendine has, çok farklı özellikleri var. Seyitgazi, belki de Türkiye'nin en önemli lojistik noktalarından biri. Yani birçok güzergâh oradan geçiyor. Seyit Battalgazi, tarihsel açıdan çok önemli bir figürdür. Zaten Seyit Battalgazi'nin yattığı yerdir. Bölgede birçok savaşın yaşandığı yerler, farklı yerleşim alanları, eski köyler (şimdi mahalleler) bulunuyor. Böyle bir bölge ve son yıllarda da Seyitgazi çıkış yakalıyor.

Uğur Başkanımız ile birlikte, aynı şekilde genç arkadaşlarımız mutlaka orayı görmeli. Belki Türkiye'nin en iyi kirazı orada yetişiyor desem yanlış olmaz. Eskişehir'e bağlı ama oraya gittiğinizde Karadeniz'deki orman görüntülerini andıran bir doğayla karşılaşacaksınız. İnanılmaz, farklı bir coğrafyası var. Gürleyik diye çok şahane bir yer var. Sıcak suyun belirli bir derecede doğal olarak çıktığı, çok güzel bir bölge.

Her iki belediye başkanımızı bugün burada konuk etmek bizim için özel oldu. Tekrar hoş geldiniz. Ben kısaca böyle bir özetlemeye çalıştım. Aslında soruları kendilerine soracağız ama her ikisi de eğitilmiş, liyakat sahibi insanlar. Son yıllarda çokça vurgulanan liyakat kavramı bu iki başkanımızda mevcut. Bir tanesi mühendis, diğeri eğitmen. Ayrıca her ikisi de birçok sivil alanda daha önceden aktif görev almış isimler.

Uğur Başkanımız, ben kısaca bir özet yapmaya çalıştım ama önce sizi tanıyalım. Ardından da Seyitgazi'yi sizden dinleyelim. Aynı şekilde diğerk başkanımıza da söz verelim. Ben arada mikrofonu almadan devam edelim.

Şöyle yapalım arkadaşlar, bu buluşmanın özelliği şu: dinleme, diyalog ve dayanışma. Sizler de zaten bu felsefeye uygun kişiler olduğunuz için bunu rahatlıkla söyleyebiliyorum. Sorulara açık, yoruma açık, önerilere açık kişilersiniz.

Bu anlamda şunu belirtmek isterim: Belki siz farkında değilsiniz ama maalesef ilçelerimiz gençler tarafından pek bilinmiyor. Belki de bu nedenle sizlere doğrudan o bölgelerle ilgili kişisel sorular da sorabiliriz. Lütfen çekinmeyin, hem kişisel olarak hem de belediye başkanlığı yaptığınız ilçelerle ilgili sorular sorabilirsiniz.

Buyurun Uğur Başkan, teşekkür ederiz. Önce bir kendinizi tanıttın, ardından da ilçenizi bizlere anlatın. Ama tabii bize de biraz söz hakkı bırakın.

Seyitgazi Belediye Başkanı Uğur Tepe: İlçelerimizin hepsi birbirinden güzel ve değerli. Eskişehir'in şehir merkezi bir cazibe merkezi hâline geldi. Bu süreçte kırsal ilçelerimiz biraz geri planda mı kaldı, unutuldu mu bilmiyorum ama son 5-10 yılda biraz daha öne çıkmaya çalışıyoruz. Ancak eksiklerimiz var. Ben öğretmendim; 19 yıl boyunca Eskişehir merkezinde öğretmenlik yaptım. Aranızda büyük ihtimalle Eskişehir dışından gelen arkadaşlarımız da vardır. Bu sayede Odunpazarı'nın, Tepebaşı'nın ve genel olarak Eskişehir'in nereden nereye geldiğini gözlemlemişsinizdir. Biz de isteriz ki ilçelerimiz daha fazla tanıtılsın, sizlere daha yakın olsun. Neyimiz var, neyimiz yok, biraz bunlardan bahsedelim. Bu etkinlik bizim için böyle bir fırsat oldu. Hani bazı şeyler vardır ya, parayla yapılmaz derler... Bugünkü buluşma da öyleydi. Özellikle bu davet çok kıymetliydi, biz de memnuniyetle katıldık. İsmail arkadaşımızla çok uzun yıllara dayanan bir tanışıklığımız var. Elbette rekabet içinde olup hiç kavga etmemek de önemli bir şey. Bence Eskişehir'in ve bütün ilçelerimizin genel tavrı da bu şekilde: hep birlikte, uyum içinde hareket etmek. Şimdi, Seyitgazi çok eski bir ilçe. Battal Gazi'nin mezarı ve türbesi orada bulunuyor. Gelen arkadaşlarımız mutlaka görmüştür. Aynı şekilde Sücaeddin Veli'nin ve Arslan Beyli'nin türbeleri de orada yer alıyor. Yani burası, Anadolu erenlerinin bulunduğu bir hoşgörü merkezidir. Aynı zamanda tarım ve hayvancılığın üst düzeyde yapıldığı bir ilçedir. Yüzölçümü çok geniştir. Özellikle Eskişehir Odunpazarı'nı geçtikten hemen sonra, Seyitgazi'nin köyleri –eskiden köy dediğimiz, şimdi mahalle olan

yerleşim yerleri– başlar ve Afyon sınırına kadar devam eder. Aynı şekilde Kütahya sınırı da Seyitgazi ilçesiyle birleşir.

Toplamda 51 mahallemiz, 60 yerleşim yerimiz var. Birbirine oldukça uzak olan mahallelerimiz bulunuyor. Özellikle içinizde mühendislik okuyan ya da madenlere ilgi duyan arkadaşlarımız varsa, bilirsiniz ki Bor madenleri açısından önemli bir bölgedeyiz. Dünya üzerindeki bor rezervlerinin %73'ü Türkiye'dedir ve bunun %72'si Eskişehir'dedir. O rezervlerin büyük bir kısmı da Seyitgazi ilçesinde yer alıyor. Özellikle Kırka Mahallesi bu konuda çok değerlidir. Büyükşehir yasası çıkmadan önce Kırka ve Doğanşehir belediyeleri vardı; bu yasa sonrası bu beldeler kapatıldı ve mahalle statüsüne geçti. Dolayısıyla mahalle sayımız da çok arttı. Bu arada şunu da belirtmek isterim: Biz ilçelerimizde neler yapıyoruz? Geçtiğimiz 5 yıl içerisinde – Haydar Başkanım belki birazdan bu konuda daha rahat bir şekilde konuşmak ister– biz kendi yağımızda kavrularak, tasarruf tedbirleriyle pek çok iş yapmaya çalıştık.

Kendi yağımızda kavrularak borçlarımızı erittik ve çeşitli projeler gerçekleştirdik. Özellikle belki duymuşsunuzdur; bizim Seyitgazi'nin düşman işgalinden kurtuluş günü 1 Eylül 1922'dir.

Bu anlamlı günü, özellikle 100. yılında, yani 2022 ve 2023 yıllarında daha fazla dışarıdan ziyaretçi çekebilmek adına ulusal düzeyde sanatçılar davet ettik. Belki sizler de duymuşsunuzdur. Hem kurtuluş günümüzün anlamını daha fazla yaşatmak hem de ilçemizi daha iyi tanıtmak istedik. Geçtiğimiz haftalarda Yunus Emre anma etkinliği yapıldı. Bu tür etkinliklerin ilçede yapılması, ilçenin tanıtımına büyük katkı sağlıyor. Örneğin, aynı etkinliğin Eskişehir merkezinde yapılması, ilçede yapılması kadar etki yaratmıyor. Biz tüm bu etkinlikleri doğrudan ilçelerimizde yapmak istiyoruz. Hatta 2 Haziran’da Doğanşehir’de Nazım Hikmet anma etkinliğini gerçekleştireceğiz. Dört belediyemizin birlikte düzenleyeceği bu etkinlikte sizleri de aramızda görmek isteriz. İlçelerimiz şehir merkezine uzak gibi görünse de aslında o kadar da değil. Örneğin Mihalıççık biraz daha uzak kalırken, Seyitgazi ilçe merkezi Eskişehir’e oldukça yakındır. Bu da bizim için bir avantaj. Yıllar boyunca şehir merkezinin cazibe merkezi hâline gelmesinin tek nedeni sadece Porsuk Çayı değil; aynı zamanda eğitim, sağlık hizmetleri, sosyal imkânlar ve düzenli şehirleşme gibi birçok unsurun etkisiyle halkımız merkezde yaşamayı tercih etti. Örneğin, 1995 nüfus sayımında sadece Kırka’nın nüfusu 6.215’ti. Bugün ise 3.500. O zamanlar Eti Maden İşletmeleri’nde 700 kişi çalışırken, bugün bu sayı 350. Kırıldan kente göç devam ediyor. Bu durumu nasıl önleriz, biz ilçe belediyeleri olarak sürekli tartışıyoruz. Çözüm, ilçelerde sosyal imkânları artırmakta yatıyor. Biz Seyitgazi ilçesi olarak “Taşlık Çiftlik Köy Projesi”ni hayata geçirdik. Geçen yıl başlattığımız bu projeyi bu yıl daha fazla tanıtmaya başladık. Projede küçükbaş hayvancılık faaliyetleri yürütüyoruz. 300 koyun hibe ettik. Aynı zamanda BEBKA (Bursa Eskişehir Bilecik Kalkınma Ajansı) ile iş birliği yaparak projeyi geliştirdik. Proje kapsamında gezen tavuk kümesi, çilek bahçesi, sebze seraları, köy fırını, toplantı salonları, yürüyüş ve kamp alanları oluşturduk. Sizlerin ilgisini çekeceğini düşündüğüm bir diğer konu ise "Sıral Park Tabiat Tesisi". Bu tesiste konaklamalı 15 adet bungalov, çadır kampı ve karavan kamp alanı yer alıyor. Geçtiğimiz yıl burada dört farklı gençlik kampı düzenlendi. Büyükşehir, Tepebaşı ve Odunpazarı belediyeleri bu kampları gerçekleştirdi. Yağmur nedeniyle ertelenen etkinlikleri bu yıl tekrar yapmayı planlıyoruz.

Bu tür etkinlikler ilçelerde yapıldığında hem yerel halk hem de siz gençler üzerinde daha kalıcı etkiler bırakıyor. İlçemizin tanıtımı açısından da çok kıymetli. Özellikle Afyon’a doğru açılan bir kapı olan Seyitgazi, coğrafi olarak önemli bir konuma sahip. Belki duymuşsunuzdur, “ölüm yolu” olarak adlandırılan Eskişehir-Afyon yolu yıllardır gündemde. Biz bu yolun yapılması için panellerde, söyleşilerde sürekli dile getiriyoruz. Umuyoruz ki bir an önce yapımına başlanır. Kırsalda istihdamı artırmak için projeler geliştirmeye çalışıyoruz. Tarım, hayvancılık ve turizm odaklı projelerimiz var. Belki duymuşsunuzdur, Frig Vadisi’ni... Gidenleriniz var mı? Harika!

Neredeyse yarınız gitmiş. Geçtiğimiz yıllarda Japonya'dan gelen bir grup vadinin haritasını incelerken ben de dikkat ettim. Ancak, bu güzel bölgeye hâlâ gitmemiş olanların da mutlaka görmesini isteriz. Frig Vadisi çok büyük bir alana yayılmıştır ve “Dağlık Frigya” olarak da bilinir. 3000 yıl öncesine dayanan bir yaşantı izleri vardır. Bugün hâlâ tarımla uğraşan halk, bu tarihi mirasın içinde yaşamaktadır. Frig Vadisi yollarının %70'inden fazlası Seyitgazi sınırları içindedir. Eserlerin büyük bölümü de öyle. Bunları iyi değerlendirmemiz gerekiyor. Örneğin, Han ilçesiyle sınır olan Yazılıkaya bunlardan biri. Yolun güneyi Han ilçesine, kuzeyi ise Seyitgazi'ye bağlıdır. Bu bölgeye ulaşım için Büyükşehir Belediyemiz bir buçuk yıldır hafta sonları otobüs seferleri düzenliyor. Kendi aracınızla, bisikletle ya da yürüyerek de ulaşabilirsiniz. Doğa yürüyüşleri, trekking ve dağ yürüyüşlerine ilgi duyanlar için de belirlenmiş resmi rotalar mevcut. Gözlem ve gezi yapmak isteyenler için çok uygun bir alan.

Bayağı ekip turları oluyor, özellikle inanç turizmini canlandırarak, doğa turizmini ve e-turizmi öne çıkarmaya çalışıyoruz. İlçe olarak da tarım ve hayvancılığa destekler sağlıyoruz. Özellikle kırsaldaki vatandaşlarımızı orada tutabilmek için konut alanında çalışmalar yapmamız gerekiyor, buna başladık. Yeni projelerle, belki gençliğe yönelik projelerle ve kurslarla ilgiyi artırabiliriz. Yapılacak çok iş var; hepsi bir yıl veya beş yıla sığmaz. Biz ikinci dönemi kazandığımız için, ilk 5 yılda yaşadığımız sıkıntıları artık yaşamayacağımızı düşünüyoruz ve biraz daha tecrübeli olduğumuzu düşünüyoruz. Aydar Başkan'ımla ve diğer başkanlarımızla umarız önümüzdeki aylarda daha yeni projelerle hem sizlere ulaşabiliriz, tanıtım yapabiliriz, hem de sizleri oralarda görebiliriz. Ben sözü fazla uzattığımı düşünüyorum, sorularınız olursa cevaplayabilirim. Hepinize dinlediğiniz için teşekkür ederim.

Moderatör İsmail Kumru: Uğur Başkan'ım çok teşekkür ederim. Hem öğretmenlik hem de siyaset alanındaki katkılarınız çok değerli. Genç arkadaşlarımızla bugünü konuşacağız, ülkemizi genel olarak ele alacağız. Çünkü Eskişehir'de nereler gezilebilir, insanlar merak eder ve bir şekilde görürler. Şimdi kısaca ilçemizden bahsedecek olursam, Balçık Eskişehir'in en eski Cumhuriyet ilçelerinden biri. 90 km mesafemizde, Köse beldesi var. Yaklaşık 120.000 nüfusumuz var, fakat bunun 112.000'i Eskişehir'de yaşıyor. İlçemizde 22 tane maden işletmesi var ve 10 farklı rezervimiz bulunuyor. Dünyanın en iyi kirazlarını üretiyoruz ve şu anda 600.000 kiraz ağacımız var. Su tarımı çok iyi, kuru tarım da oldukça verimli. Ayrıca İç Anadolu'nun en fazla orman varlığına sahip ve orman üretimi yapılan bölgesindeyiz. Yaban hayvan popülasyonumuz oldukça zengin. Bunların dışında, Yunus Emre gibi çok özel bir değerimiz de bulunuyor. Biz ne yapmaya çalışıyoruz? Ben kırsalda doğan biriyim ve buradaki arkadaşların çoğu üniversite için Eskişehir'e gelmiş. Bizim için Eskişehir'e yerleşmek tesadüf oldu. Hani biz

burada kariyer yapalım, aile kurup bir şeyler başaralım diye buradayız. Çocuklarımız da burada okula gitti, bu süreçte çevremizdeki insanlara faydalı olmayı hedefledik. Bir kız çocuğunun “Ben de bu abla gibi avukat olacağım” demesi, ya da bir çocuğun “Ben de mühendis olacağım” demesi bizim için çok önemli. Bu, bir şeyler başarmış sayılırız. Bunu bilerek ve bilinçli şekilde yaşam tarzımızı oluşturduk ve iyi ki de etmişiz. İyi bir nitelikli insan kaynağımızın olması gerektiğine inanıyorum. Bir ülkenin en değerli kaynağı nitelikli insan kaynağıdır. Nitelikli insan kaynağı olmayan ülkeler, sürdürülebilir gelişim gösteremez ve sonunda sömürülmeye mahkum olurlar. Bugün biz, paradan ya da ekonomik gelişmeden bahsederken, nitelikli insan kaynağını ne yazık ki yeterince vurgulamıyoruz. Bu nedenle özellikle kırsaldaki çocukların fırsat eşitliğinden mahrum kalmaması gerektiğini düşünüyorum. Oldukça fazla ekip ve tur faaliyetleri yapılıyor. Özellikle inanç turizmini ve doğa turizmini canlandırarak turizmi ön plana çıkarmaya çalışıyoruz. İlçe olarak bunun yanında tarım ve hayvancılığı da destekliyoruz. Özellikle kırsaldaki vatandaşlarımızı orada tutabilmek için konut alanında çalışmalar yapmamız gerekiyor ki, bu çalışmalara başladık. Yeni projelerle, özellikle gençliğe yönelik kurslarla bölgeye olan ilgiyi artırabiliriz. Yapılacak çok iş var. Tüm bunlar bir yıla, hatta beş yıla sığacak işler değil. Ancak ikinci dönemi kazandığımız için, ilk beş yıldaki sıkıntıları bu dönemde yaşamayacağımızı ve daha tecrübeli olduğumuzu düşünüyoruz. Aydar Başkanım ve diğer başkanlarımızla birlikte umarız önümüzdeki günlerde, aylarda sizlere yeni projelerle ulaşabilir, tanıtımlar yapabiliriz. Sizleri de orada görmeyi arzu ederiz.

Sorulardan biri Frig Vadisi ile ilgiliydi sanırım. Eskişehir’de aslında çok önemli değerlerimiz var. Kent Konseyi olarak da bu değerleri işlemeye çalışıyoruz. Mesela burada, Yunus Emre’nin mezarını ziyaret eden kaç kişi var? Görüyoruz ki sayıca az. Önümüzdeki dönemde belediye başkanımızla bu konuda iş birliği içinde olacağız. Ancak burada yalnızca Yunus Emre’nin mezarını değil, onun felsefesini de işlememiz gerekiyor. Yakında bu konuda ortak bir proje hayata geçireceğiz. Evet Başkanım, söz sizde.

Haydar Çorum Mihalıçcık Belediye Başkanı: Herkese merhaba, sevgili arkadaşlar. Uğur Başkan olmuş bu arada. Hem öğretmenlik hem siyaset deyince dedim ki herhalde yeniden oy vereceğiz. Karşımda da öğrenci profili görünce duygulandım. Açıkçası formatı çok bilmiyorum ama Figen Hocam beni davet ettiğinde ilk olarak şunu hissettim: Genç arkadaşlarımızla bugünü konuşacağız. Ülke genelini merak eden zaten araştırır, Eskişehir’de nereler gezilir, neler yapılır bir şekilde öğrenir. O yüzden sadece ilçemizden kısaca bahsetmek istiyorum. Mihalıçcık,

Eskişehir'in en eski, Cumhuriyetin ilk ilçelerinden biri. Eskişehir'e 90 km mesafedeyiz. İlçemizin adı "Köse"den geliyor. Yaklaşık 120 bin nüfusumuz var ama bu nüfusun 112 bini Eskişehir merkezde yaşıyor. 22 maden işletmesi, 10 farklı rezerv bulunmakta. Dünyanın en kaliteli kirazı burada yetişiyor; şu anda 600 bin kiraz ağacımız var. Sulu tarım ve kuru tarım çok iyi seviyede. Doğamız oldukça güzel; 100'e yakın endemik bitki türü var. İç Anadolu'da en fazla orman varlığına sahip, orman üretimi yapılan bölgeyiz. Yaban hayvan popülasyonumuz da oldukça güçlü. Tüm bunların yanında, Gürlek Çeşmesi gibi doğal güzelliklerimizin dışında, Yunus Emre gibi çok kıymetli bir değerimiz var. Peki biz ne yapmaya çalışıyoruz? Ben kırsalda doğmuş biriyim. Diğer başkanlardan farklı olarak Eskişehir'e öğrenci olarak değil, başka bir yoldan geldim. Buradaki pek çok arkadaş gibi üniversite için gelenlerin çoğu Eskişehir'de kalmayı hayal eder. Ama benim böyle bir hayalim yoktu, tamamen tesadüfen buradayım. Hatta şöyle bir espri yapalım: Eğer Eskişehir'den evlenirseniz, sizi başkan yapıyorlar! Ben de Eskişehir'in damadıyım. Daha doğrusu Yalçın'ın damadıyım. Ben maden mühendisiyim. Tüm kariyerim enerji ve maden sektöründe geçti. Çocuğumuz okul çağına geldiğinde büyükşehre göç etme zamanı gelmişti ama biz göç etmeyi tercih etmedik. Çünkü orada hem kariyerim, hem kazançlarımız, hem ailemiz, hem çocuğumuz oldu. Bir şeyler üretmek istedik. Çünkü kırsalda inanılmaz bir potansiyel var ama bu potansiyel maalesef hâlâ ortaya çıkarılamadı. Bana bazen "Sen burada nasıl yaşıyorsun?" diye soruyorlar. Ben de eşime hep şunu söylerim: Hiçbir şey yapmasak bile sadece kendi işimizi yapsak ve iki küçük kız çocuğu seni görüp "Ben bu abla gibi avukat olacağım" dese, ya da bir çocuk beni görüp "Ben bu abi gibi mühendis olacağım" dese, biz topluma bir katkı sağlamış oluruz. Bu nedenle bilinçli bir şekilde bu yaşam tarzını benimsedik. İyi ki de böyle yapmışız. Her geçen gün önceden görmediğimiz ama şimdi fark ettiğimiz pek çok yeni değeri keşfediyoruz. Bu nedenle sizinle şunu konuşmak istiyorum: Bu ciddi bir mesele. Bence bir ülkenin en değerli kaynağı, nitelikli insan kaynağıdır. Nitelikli insan kaynağı olmayan ülkeler yok olmaya ve sömürülmeye mahkumdur. Maalesef bugün bizim de en çok kaçırdığımız şey bu. Ekonomiden, gezmeden, eğlenmekten bahsediyoruz ama nitelikli insan kaynağımız her geçen gün azalıyor. Sizlerin çoğunun öğrenci olduğunu görüyorum. Benim en çok önemseydiğim konu, özellikle kırsaldaki çocukların fırsat eşitliğinden mahrum kalmasıdır. Şanslıydı ama bugün her geçen gün fırsat eşitliği giderek ortadan kalkıyor. Gerçekten kırsalda yaşayan insanlar, ekonomik durumu iyi olmayan bireyler, ne kadar zeki olursa olsun, ne kadar başarılı olursa olsun, bir yere gelme şansı her geçen gün azalıyor. Dolayısıyla şunu gözlemliyoruz; ben dünyadaki birçok ülkeye gittim ve özellikle şu şeye çok dikkat etmeye çalışıyorum: Gelişmiş ekonomik ve kültürel yönden ülkelerin büyük kısmı müstakil olarak yaşayan ve kırsalda yaşayan insanlardan oluşur. Yani

büyük gelişmiş ülkelerde, bizdeki gibi 16 milyonluk ya da 20 milyonluk şehirler yoktur. Bir ya da iki büyük şehirleri olur, başkentleri olur, geri kalan insanlar ise daha çok müstakil ve kırsalda yaşarlar. Bu ne demek? Hem doğayla yaşayan, hem tabiatı bilen, hem de yaşam kalitesini bilen insanlar demek. Ama bizde ise, "Köylü milletin efendisidir" diyen bir kurucu ilkedden sonra, bugün birbirimize hakaret ederken "köylü" diyoruz. Yani bunu bir hakaret cümlesi olarak kullanıyoruz. Dolayısıyla en çok önemseydiğim şeylerden biri de şu: Bugün bir diploma sahibi olmayı ya da eğitim almış olmayı, diğerlerinden farklıymış gibi görmek de yanlış. Her gün inanılmaz şeyler yaşıyoruz kırsalda. Bilim insanları kadar bir şeyler üreten, keşfeden ve bir şeyleri bugüne taşıyan insanlar var ama bunların farkında değiliz. Biz de bunu fark ettirmeye çalışıyoruz, değişik bir yöntem uygulamaya çalışıyoruz. Hedefimiz şu: Özellikle genç ve çocuk dostu kırsal ilçeler hayalimiz. Atatürk'ün başlattığı Cumhuriyet köyleri ve rahmetli Ecevit'in başlattığı köykent projeleriyle, yaşanabilir kırsal yerleşim alanları. Çünkü depremler, seller ve yangınlar da bunu gösterdi. Hepimizin bir yere yığılması, trafik sorunları, stres ve altyapı eksiklikleri... İşte bizim hayalimiz bu noktada.

Kısaca böyle, dediğim gibi, ben Bingöllüyüm, 1980 Bingöl doğumluyum. İlkokulun 3. ve 4. sınıfını orada okudum, sonrasında İstanbul'da yaşadım. Üniversite için Eskişehir'e geldik ve burada kaldık. Şimdi Nisane Belediye Başkanlığı yapmaya çalışıyoruz ve bunu farklı bir kulvarda yapmaya çalışıyorum. Demokratik Sol Parti'den Türkiye'nin tek Belediye Başkanı benim. Geçen dönemde 6 kişiydik, bu dönemde ise sadece biz varız. Bu dönemde siyaseti ve belediyeciliği biraz daha farklı yapmaya çalışıyoruz. Örnek vermek gerekirse, şu anda biz Mihalicık Belediyesi'nin hentbol takımını Süper Lig'de tutuyoruz. Eskişehir'de Süper Lig'de olan başka bir takım yok. Ayrıca çocuklarımız için yaz spor okulları, kış spor okulları, tiyatro, sinema gibi etkinlikler düzenliyoruz. Bir proje de Kaymakamlıkla ortak olarak yaptık. Her ay tüm çocuklara bir kitap alıyoruz, bunu birlikte belirliyoruz. Çocuklar kitabı okuduktan sonra yazarı ilçemize davet edip onlarla söyleşi yapıyoruz. Bugün, belki Eskişehir Merkez kadar olmasa da, akademisyenlerin, sanatçıların ve bilim insanlarının en fazla ziyaret ettiği küçük, mütevazı bir ilçede yaşıyoruz. Biz de bunları yapmaya çalışıyoruz. Elbette, bu konuda kafanızda bir sürü soru işareti olabilir. Bu bağlamda, başkanlarımıza her türlü soruyu sorabilirsiniz. Böyle bir diyalogla devam edebiliriz. Evet, hemen sorusu olan varsa, bir soruyla başlayabiliriz.

Katılımcı: Başkanım, biz de köyde yaşıyoruz, fakat şehre geçtik. Dediğiniz gibi burada çalışıyoruz, burada hayatımız geçiyor. Geçtiğimiz yıllara göre ilçelerimizde hayvancılık ne durumda? İlerliyor muyuz, geriye mi gidiyoruz? Tarımda durum nedir? Şu an biz sadece et

fiyatlarından takip edebiliyoruz ve şu an her şey çok yükseldiği gibi, et fiyatları da yükseldi. Bir de ikinci bir şeyim, Seyitgazi ilçemiz yakın bir yer, orada da Meslek Yüksekokulu açılmıyor mu? En azından tarım ve hayvancılık konusunda oranın yerli çocuklarının daha nitelikli olarak yetişmesi için. Hatta birçoğunuz duymuşsunuzdur, "Suriyeliler olmasa tarım bitecek, hayvancılık bitecek" gibi söylemler var. Buna dair bir çalışmanız var mı? Ayrıca, devletle iş birliği oluyor mu hayvancılık konusunda? Belediyelere koordinasyon sağlıyorlar mı? Bunu sormak istiyorum. Teşekkür ederim.

Haydar Çorum Mihaliçcik Belediye Başkanı: Şimdi, değerli arkadaşlar, şunu söylemek isterim ki, bugün şehirde yaşayan ya da özellikle üniversitede olan arkadaşların büyük kısmı, meslek hayatlarına başladıklarında istemeseler de kırsala döneceklerdir. Örneğin, şu anda bizim ilçemizde sanırım 300 tane teknik personel çalışıyor. Farklı mühendislik disiplinlerinden gelen bu kişilerle birlikte bu süreçte ilerliyoruz. Yani, kırsal alanda da bu tip işler olacak. Hayvancılık özellikle büyük bir ülke sorunudur. Tarım Bakanlığı ile birlikte yapılması gereken işlerdir. Ancak şunu da söylemek isterim ki, Türkiye’de kurumlar arasında iletişim eksikliği bulunmaktadır. Bu durum, uygulanan politikaların yayılması noktasında da geçerlidir. Bu sadece bir siyasi parti ya da iktidar sorunu değil, tüm yöneticiler ve yerel yönetimler için geçerlidir. Eğer bir yerel yönetici bu işin farkında değilse, bir şeyler yapması mümkün olmuyor. Mesela biz şu an küçükbaş hayvancılıkla ilgili, Türkiye’de örnek olabilecek bir projeyi hayata geçiriyoruz. Bu proje, çoban sorununu ortadan kaldırmayı hedefliyor. Şu anda proje bitmek üzere ve uygulamaya geçeceğiz. Projede, dünyanın farklı yerlerinde uygulanan bir yöntem kullanıyoruz. Yani hayvanları dışarıya çıkarmadan, büyük bir çiftlikte çeşitli padoklara ayrılmış alanlarda beslenmelerini sağlayan bir sistem kuruluyor. Projemiz çok yönlü bir proje ve inşallah yakında açılışını yapıp lansmanını gerçekleştireceğiz. Ancak şunu söylemek isterim ki, ne kadar program yapılırsa yapılsın, sanırım 15-20 yıldan önce bu eksiklikler tam olarak giderilemez. Şu anki kayıtlar da maalesef doğru değil. Örneğin, bir kişi hayvanını kesiyor ama küpesini düşürdüğü için sistemde hayvan varmış gibi görünüyor. Oysa her gün hayvan varlığı ülkemizde azalıyor, et konusunda soruyorsanız, durum bu şekilde. Şimdi, daha önce bahsettiğimiz soruya dönecek olursak; örneğin, bir zamanlar çalıştığımız işletmede arkadaşlarımız emekli olana kadar evlenemezlerdi. Nedenini sorduğumuzda, "Kızımı şehre götürürsen sana veririm, götürmezsen evlenemezsin" diyorlardı. Bu yüzden onlar erken emekli olup ikramiyelerini alır, Eskişehir’den ev alır ve sonra evlenirlerdi. Şimdi aslında bu bahsettiğimiz tüm sorunlar hepimizin sorunu. Eğer bizler gelmezsek, bizler bu değişimi yapmazsak, kim yapacak? Herkes

şehirde yaşayacak ama birilerinin orayı düzeltmesini bekleyeceğiz. Böyle bir şey mümkün değil.

Şu anda ekonomik durumu iyi olan ve çiftçilik, tarım, hayvancılık yapan birçok akademisyen var. Bu kişiler sosyal medyada da çok popüler ve sayıları artıyor. Biz de yerelde onlara destek veriyoruz. Örneğin, ben şimdi OSB’de bir proje başlattım, bu işi yapmak isteyenlere projeli yerler tahsis ediyoruz. Sembolik rakamlarla, altyapısı tamamlanmış yerler vererek bu işi yapmak isteyenlere alan açıyoruz. Böylece kırsalda canlanma sağlamaya çalışıyoruz. Birkaç örnek gerçekleşti ve geleceğe dair umutluyum. Bizim toplumumuzda şu var: Eğitimi ve kendini geliştirmeyi isteyen insanların çoğu yurt dışına gitmeye çalışıyor. Eskişehir’e gelen insanlara da sorduğunuzda, "Neden Eskişehir?" diye, çoğu zaman iki sebep öne çıkıyor: Birincisi üniversitenin kalitesi, ikincisi ise yaşanabilirlik. Öğrenciler, rahatça yaşayabilecekleri yerleri tercih ediyor. Bu yüzden, insan psikolojisi şöyle çalışır: ya iyi bir yere gidersiniz, ya da olduğunuz yeri iyi yaparsınız. Şimdi biz, "olduğu yeri iyi yapan" insanlara ihtiyacımız var. Çünkü herkes gelişmiş ülkelere, büyük şehirlere gitmeye çalışıyor, ama birilerinin bulunduğu yeri geliştirmesi gerekiyor. Birlikte çalışırsak, kafa yorarsak, ben ülkenin geleceği açısından umutlu oluyorum. Çünkü gerçekten iyi kaynaklarımız var, her yönden zenginiz. Şimdi, soruya gelecek olursak; Meslek Yüksekokulu konusu. Bizde daha önce açılmıştı ama kapanmıştı. Bunun nedeni şu: Mesela burada genç insanlar üniversiteye neye gider? Bence küçük yerlerde üniversite olmamalı. Belirli bir nüfus ve sosyal altyapı, kültürel altyapı olması lazım ki, çocuklar sadece üniversite eğitimi almakla kalmasin, aynı zamanda sosyal anlamda da gelişebilsinler. Birçok arkadaşımız, üniversiteyi bırakmak zorunda kaldı, çünkü "Köy gibi yer, burası" dediler. Bu da kalkınma için verimli değil aslında. Yani birkaç yüz öğrenci olmak ilçeye fayda sağlamaz, öğrencinin gelişimine de çok katkı yapmaz. Ama ilçeleri büyütüp üniversiteyi o ilçeye entegre etmek lazım. Mesela Beypazarı’ndan örnek verebilirim. Bizim komşu ilçemizdi. Şu an 40-50 bin nüfusa çıktı ve neredeyse bir Odunpazarı ile eş değer bir noktaya geldi. Bunu yaparken oraya gelen insanları düşünmek de lazım. Şu anda bizim imar planımızda üniversite alanı oluşturduk. Ayrıca Eskişehir’deki birkaç fakültenin kapanma riski var, mesela maden ve jeoloji gibi. Bunlarla görüşmeler yapıyoruz ve onlara diyoruz ki, "Bu fakülteleri kapatmayın, çünkü burada çok nitelikli bir akademisyen kadrosu var." Bu akademisyenleri getirip yüksekokul kurabiliriz. Çünkü burada 22 tane maden işletmesi var ve bu sektörde çalışacak insanlara ihtiyaç var. İş garantili eğitimlerle bunu çözebiliriz. Evet, tiyatrocu arkadaşlar geldi. Konuşurken aklıma geldi, Eskişehir’den bir sürü tiyatrocu arkadaşımız var. Bu yıl, Mihaliççık Belediyesi’nin yaptığı kültürel ve sosyal faaliyetlerin çok yoğun olduğunu

hissettik. Tabii ki önümüzdeki dönemde Seyitgazi'yi de boş bırakmayacağız. Oraya da geleceğiz, arkadaşlarımızla birlikte.

Moderatör İsmail Kumru: Başkanım, bu soruları çok ciddi yerlerden alıyoruz. Bence bu, sıkıntılarımızın farkında olduğumuzu gösteriyor. Şimdi kırsalı nasıl canlandıracağız, tarımı nasıl öne çıkaracağız, hayvancılığı nasıl geliştireceğiz? Belki de biraz önce Başkan'ın söylediği gibi, insan kalitesini ve yetişmiş insan gücünü artırmamız gerekiyor.

Seyitgazi Belediye Başkanı Uğur Tepe: Seyitgazi ve Kırsal Bölgesinde eğitim merkezleri açtık. Bir robotik kodlama atölyesi açalım dedik, başlangıçta güldüler. Aranızda bilgisayar mühendisleri veya yazılım mühendisleri varsa, zaten biliyorsunuz, artık sadece bilgisayarla uğraşmak yetmiyor. Kodlama atölyeleri her yerde var, hatta anaokullarına kadar indirildi. Bu yapıyı biraz değiştirmemiz gerekiyor. Mesela 2019-2020 yıllarında, Büyükşehir Belediyemiz ile birlikte, Haydar Başkanımızın da desteğiyle bir küçükbaş hayvan çiftliği kurduk. Başlangıçta 250 küçükbaşla başladık, 2 yılda 300 tanesini hibe ettik ve bunları 30 aileye 10'ar tane olarak dağıttık. Bu projede ücret alınmadı, ancak takibini yapıyoruz. Diyoruz ki, "Bunları alın, üretin ve ürettiğinizde biz bunu bilelim. Böylece sayı arttığında, başka ailelere de verebiliriz." Bu şekilde desteğe devam etmeye çalışıyoruz. Çiftçilikle ilgili de şöyle bir durum var: 670 dekar işlenebilir arazimiz var, ancak yalnızca 150.000 dekarında sulama yapılıyor. Belediye aracılığıyla sulama yapılan araziler dışında çiftçilerimiz genelde sadece Nadas veya Ekim zamanı gelip gidiyorlar. Şehirde daha fazla zaman geçiriyorlar. 10 yıl öncesine göre bile iş gücü oranı % düşmüş durumda. Neden? Çünkü genç nüfus yok. Örneğin, ailenin iki çocuğu olsa, orada kalsa belki hayvancılık ve tarım gelişebilir. Ancak kırsaldan kente çok fazla göç oldu. O zamanlar traktörünü, arazisini satıp ya da kiraya verip, elinde ne varsa satıp asgari ücretle iş bulmaya gelen insanlar, şu an geri döndüklerinde alabilecekleri traktörleri, işleyebilecekleri tarlaları yok. Bu noktada, özellikle Eskişehir özelinde böyle, ama diğer illerde de benzer durumlar yaşanıyor. Afyon'a baktığımızda ise kırsal nüfusu çok fazla ve tarım, hayvancılıkla uğraşarak oradaki insanlar iyi paralar kazanmışlar. Orayı terk etmemişler. Biz de kırsaldaki etkinlikleri artırarak, oradaki insanlara sosyal ve kültürel faaliyetlerle katkı sağlamaya çalışıyoruz. Örneğin, tiyatro bizim ilçemizde de oynanıyor, eğitim merkezlerimiz de var. Biz hocalarımızla birlikte Kırka'ya kütüphane açtık. Bundan önce burada kütüphane yoktu, ancak şimdi var. "Niye açılmadı?" diye sorarsak, daha önce yapılamamış demişlerdi, ama biz sorumluluk hissederek, gittiğimiz yerleri iyileştirmemiz gerektiğini düşünüyoruz. Santral Park'tan bahsetmiştim. Oranın cazibesini artırmak için 20.000 metrekarelik bir alan ekledik. Piknik alanları, açık hava düğün salonları ve diğer tesisleri oluşturmak için çalışmalara

başladık. Tarım ve hayvancılığı geliştirmek için de nüfusa ihtiyaç var. Tabii, uzaktan yönetimle belki meraya çıkmayan hayvancılık yapılabilir, ancak bu modelin tamamına yayılması mümkün değil. Şu anda hayvancılık konusunda çalışıyoruz ve personelimiz aktif olarak görev yapıyor. Örneğin, geçtiğimiz yıl kar kılçık buğdayı denediğimiz bir projeydi. Bu, biraz düşük verimli olsa da protein değeri oldukça yüksek bir ata tohumu. Geçen yıl yaptığımız uygulamalarla tonajı artırdık ve hibelerle destek vererek daha fazla alan eklemeyi planlıyoruz. Ayrıca, koyun ve buğday hibeleri yaptık. Önümüzdeki dönem için de farklı uygulamalarımız var. Çiftçi Destek Merkezi kurduk. Bu tür çalışmalarla yerel üretimi destekleyip daha fazla insana ulaşmayı hedefliyoruz. Ancak şunu unutmamalıyız, şehir merkezine göçü engellemek sadece yerel yönetimlerin çabasıyla olacak bir şey değil. Örneğin, 51-60 yerleşim yerinden bahsettim. Bu yerleşimlerin sadece 4'ünde okullar var. Bu okulların kapanıp taşınmalı eğitime geçmesi, aslında köylerin azalmasının sebeplerinden biri. Yıllar önce Köy Enstitüleri kapatıldı, o dönemde köylere giden yetişmiş insan gücü azalırken, şimdi de köyde okumuş insan gücü azalıyor. Taşınmalı eğitim yüzünden, çocuklarını başka bir köye göndermek istemeyen vatandaşlar şehre göç ediyor. 10 yıl önce Seyitgazi'nin genel nüfusu 25.000 civarındayken, şimdi 133.000'e çıkmış. Alçık, Sivris ve Çifteler gibi bölgelerde de benzer bir artış var. Ancak bu artışın çözümü, yalnızca istihdam yaratmakla sağlanamaz. Et ve maden işletmelerinde 3400 kişi çalışıyor, fakat 2300 kişi günlük geliş-gidiş yapıyor. Çalışanlarımız, öğretmenlerimiz ve belediye çalışanları yerleşmiyor. Bu sorunu çözmemiz gerekiyor. Sosyal konut projeleri ve yerel yatırımlar gibi çalışmalar bu sorunun bir parçası olabilir.

Geçen yıl çok mutlu olmuştum çünkü 3 festivalde yer aldık ve dinleyip diyalog kurduk. Bu tür faaliyetler çok önemli. Sorularınız ve çözüm önerileriniz bizim için değerli. Bizler, çok zor şartlarda dahi iyi şeyler yapmaya çalışıyoruz. Sanatla ilgili çalışmalarımızı hayata geçirmeye çalışıyoruz. Kültürümüzü yaşatmak, kırsal bölgelerde de sanatı yaymak istiyoruz. Bu konuda belediyelerden ve kültür müdürlüklerinden destek almak istiyoruz. 10 yıl önce, bir belediye başkanıyla yaptığımız bir konuşmada, bir yerin açılışına giderken başka bir yerde de bir etkinlik olmasını hayal ettik. Örneğin, bir tiyatroya giderken başka bir köyde ya da ilçede başka bir tiyatro gösterisi ya da kültürel etkinlik olmalı. Bu, kültürün yayılması açısından çok önemli. Belediyelerimizde de bu konuda çok güzel destekler var. Örneğin, Eskişehir'de, Yenikent'te yeni bir kültür merkezi açıldı. Ayrıca, belediyeler, sivil toplum kuruluşlarına salonlarını ücretsiz olarak tahsis ediyor. Bu, kültürün yayılmasına çok büyük katkı sağlıyor. Ancak bazı zamanlarda salon bulmak oldukça zor olabiliyor. Biz de bu noktada her zaman yardımcı olmaya çalışıyoruz. Kırsal alanlarda etkinlik yaparken izin almak ve düzenlemeler yapmak zor

olabiliyor. Valilik ve kaymakamlık aracılığıyla izin almak gerekebiliyor. Ancak bu tür etkinlikleri köylere taşımayı çok istiyoruz. Bir vakıfla birlikte köy tiyatroları kurduk ve bu alandaki çalışmaları desteklemeye başladık. Sanatla ilgili yapılan bu çalışmalara daha fazla destek verilmesi gerektiğini düşünüyorum. Unutmayalım ki, dedelerimiz köylerde tiyatro ve müzik grupları kurmuşlardı. Ama günümüzde bu tür etkinlikler azalmış durumda. Bu yüzden üniversitelerdeki öğrenci kulüplerinin aracılığıyla bizimle iletişime geçmeniz çok faydalı olabilir. Bu tür çalışmaların yayılmasını sağlamak ve kırsalda da kültürün yerleşmesini desteklemek bizim için çok önemli. Az önce Uğur Başkanım, gençlerin kırsalda yaşamasıyla ilgili bazı önemli noktalara değindi. Bizim de benzer bir yaklaşımımız var. Fotoğrafçılık kulübü, doğa gezileri, motosiklet kulübü gibi etkinlikler için yerler mevcut. Şehir dışına gitmek de bu tür etkinlikler için daha kolay bir seçenek. Ancak ben özellikle şunu savunuyorum: Kırsalda yaşayan insanların, o ilçede çalışıyor olmalarının bir şart haline gelmesi gerekiyor. Örneğin, Alçık Belediyesi'nde çalışan herkesin birinci şartı, Alçık'ta yaşamak olmalı. Bu şartı koyduğumuzda, şu anda genç teknik ekibimiz ve diğer çalışanlarımız Alçık'ta yaşamaya başladı ve bu durum değişim yaratmaya başladı. Çalışanlar arasında evlenenler ve kırsalda kalmaya karar verenler var. Bu konuda bir yasa gerekliliğine inanıyorum. Kırsal bir ilçede ya da herhangi bir ilçede, Kaymakamlık ve Jandarma birimi dışında, kimsenin o ilçede yaşama zorunluluğu olmamalı, ancak bence bunun şart haline gelmesi gerekiyor. Örneğin öğretmen, memur, ilçe tarımında çalışan veya herhangi bir kamu kurumunda görevli olan herkes, çalıştığı ilçede yaşamalıdır. Eğer yaşamıyorsa, o işte çalışmamalıdır. Eskiden öğretmenler köylerde yaşarken, şimdi ilçe merkezlerinde yaşamayı tercih ediyorlar. Bu durumda, o işi yapmak yerine başka yerlerde yaşamayı seçiyorlar. Ancak öğretmenlik, sadece bir iş değil, aynı zamanda bir toplumu eğitme sorumluluğudur. Bu yüzden her meslek grubunun, o bölgenin insanlarıyla iç içe olması çok önemli. Bu, çocuklar için örnek teşkil edecek, komşuluk ilişkilerini geliştirecek ve kırsal bölgelere değer katacaktır.

Günümüzde, büyük şehirlerde bile herkes statüsüne ve ekonomik durumuna göre farklı yerlerde yaşamayı tercih ediyor. Bu yüzden şehirlerde farklı sorunlar ve sosyolojik problemler yaşanıyor. Ancak bence bu durum bilinçli olarak yayılmalı ve bir zorunluluk haline getirilmelidir. Bu tür uygulamalar hayata geçirildiğinde, insanlar zamanla kırsalda yaşamaktan memnun olacaklardır. Kişisel olarak, İstanbul'dan her çıktığımda, trafikte saatlerce zaman kaybetmenin anlamı olmadığını düşünüyorum. Kırsalda yaşamaya başladıktan sonra, bu tercihim ne kadar doğru yaptığımı daha iyi anlıyorum. Bu noktada, kırsal alanlarda kültür ve sanat etkinliklerinin çok önemli olduğunu ve bu tür etkinliklerin, insanlar arasında bir bağ

kurmayı, yerel halkı ve ziyaretçileri bir araya getirmeyi sağladığını kesinlikle vurgulamak gerekiyor. Başkanın bahsettiği gibi, Seyitgazi ve Kırka'daki açık hava tiyatrolarının gerçekleştirilmesi, yerel halk için büyük bir değer yaratmış ve bu tür etkinliklerin daha fazla yayılması, toplumsal dayanışmayı güçlendirebilir. Açık hava tiyatrolarının, sanatın ve kültürün her kesime ulaşmasını sağlama noktasında büyük katkı sağladığı aşîkar. Bu tür organizasyonların ve projelerin her yıl artarak devam etmesi çok önemli. Ayrıca, kırsaldaki kültürel gelişimi desteklemek için, yerel yönetimlerin sanat etkinliklerini teşvik etmesi de gerektiği gibi, halkın sanatla buluşabilmesi için gerekli mekanlar ve fırsatlar yaratmak çok değerli. Başkanın vurguladığı, "Kültür Bakanlığı ile iş birliği yaparak projeler geliştirmek" ve yerel halkın bu etkinliklere katılımını sağlamayı hedeflemek gerçekten kırsalda yaşayan insanların hayat kalitesini yükseltme noktasında önemli bir adımdır. Özellikle turistlerin yoğun olduğu Eskişehir gibi şehirlerde, kırsal bölgelere yönelik sanat turizminin artırılması çok önemli bir fırsat olabilir. Sizin de belirttiğiniz gibi, sanatı desteklemek ve bu tür kültürel etkinlikleri sürdürebilmek, kırsaldaki gençlerin ve toplulukların hayatına dokunmanın, orada kalmalarını sağlamanın bir yolu olabilir. Bu bağlamda, tiyatro, müzik festivalleri ve diğer kültürel etkinlikler kırsal yaşamı daha çekici hale getirebilir ve yerel halkın sanata olan ilgisini artırabilir.

Moderatör İsmail Kumru: Teşekkürler, bende bu konuyu çok katılıyorum, özellikle de "yaşama" meselesine. Çünkü Türkiye'deki en büyük problemlerden biri, kırsalda insan tutamamak. Orada bir şekilde bürokrasiyi ve çalışanları tutabildiğinizde, bir hareketlilik başlayacaktır. Evet, başkanım, bu tiyatro ve sanat konusundaki yorumunuz çok değerli. Değerli arkadaşlarım, tabii ki bizim geçtiğimiz dönem için henüz başlamamış olan faaliyetlerimiz var ama açık hava tiyatrolarını 3-4 defa gerçekleştirdik. Ancak şöyle bir durum var: Önümüzdeki birkaç gün veya bir ay içinde, çok amaçlı salonumuzun tadilat projesi yapılacak ve ihale işlemleri devam ediyor. Bu sürecin ardından, Seyitgazi ve Kırka merkezlerinde, daha önce kültür merkezi olarak kullanılan bir yer vardı. Bu alan, önceki dönemde yıkıldı ve tekrar yapılması için projeler hazırlandı, ihale süreçleri başladı. Seçimi kazandıktan sonra, bu projeye biraz ara verildi ama şimdi gerekli girişimleri yaptık. Çeşitli kurumlar ve Kültür Bakanlığı ile birlikte, bu yerin yeniden yapılması için çalışmaları sürdürüyoruz. Eğer böyle bir imkan oluşursa, her zaman kapılarımız açık. Açıkça belirtmek gerekirse, sizlerin burada oyun sergilemesi için, ne zaman çözülür, bilemiyoruz. Ancak ilçeleri bu şekilde değerlendirerek, belki buradan oraya seyirciler de gider, oradaki insanlar da katılır. Bu da önemli bir zenginlik olur. Bir şeyin her zaman bir nedeni olmalı, ancak gerçekten bizim insanlarımızı burada tutabilecek önemli kararlar merkezi hükümet tarafından alınmalıdır. Yerel yönetimler olarak bizler de üzerimize düşeni yapıyoruz.

Bunun dışında, müzik festivalleri gibi, tiyatro gösterileri gibi etkinlikleri özellikle 1 Eylül'de, Seyitgazi'nin Kurtuluş ve Battalgazi Anma Etkinliklerinde yapıyoruz. Yöresel oyunlar ya da sanatçılarla ilgili etkinlikler olabilir. Bu yıl da bunu değerlendirebiliriz. Başkanlarım, müdürlerim, sizin ekibinizle de konuşarak bu etkinliği o güne denk getirebiliriz. Tabii ki öncesinde açık hava etkinlikleri düşünceniz olursa, havaların güzel olduğu zaman bu fırsatı değerlendirebiliriz. Nazım Hikmet, Yunus Emre, Battal Gazi, Süleyman Veli, Seyit Gazi gibi değerlerin gerçekten çok iyi bir şekilde, geçmişi bilerek ve güzel anlatılması gerektiğini düşünüyorum. Bu yüzden sadece gününbirlik etkinliklerle sınırlı kalmamalıyız. Eskişehir'e çok fazla turist geliyor, hafta sonları neredeyse iğne atsanız yere düşmez. Bu turistlerin, belki tur şirketleriyle ve belediyeler aracılığıyla kırsala da götürülmesi sağlanabilir. Sizin çabalarınız gerçekten çok önemli, sanat anlamında. Tiyatro merkezlerinin kapanıyor olması, tiyatroların yapılmasını engellememeli. Eğer merkezde salon yoksa, bizde var diyoruz ve her zaman bir şeyler yapmaya çalışıyoruz.

Katılımcı: İsmim Arda. Öncelikle hoş geldiniz, ağzınıza ve emeklerinize sağlık. Buraya 4 yıl önce İstanbul'dan geldim ve şehre bayıldım. Arkadaşlarım da yani çoğunluğu, benim gibi

düşünüyorlar. Mezun olduktan sonra şehirde kalmak isteyen, şehirde çalışmak isteyen çok fazla arkadaşım var. Biz de gitmeden önce şehre bir imzamızı bırakalım, bazı şeyler başarmak istedik. Ben Osmangazi Üniversitesi İnşaat Kulübü'nden geliyorum ve İnşaat Kulübü'nün sosyal sorumluluk koordinatörüyüm. Okulumuzda bir ağaçlandırma projesi başlatmak istedik. Ağaçlandırma için fidanları temin etmek adına Orman Genel Müdürlüğü'nü aradım ve maalesef fidan konusunda hibe desteği veremeyeceklerini söylediler. Sizin ilçe belediyeleriniz olarak, bu tarz sosyal sorumluluk projelerinde öğrencilere veya öğrenci kulüplerine hibe desteğiniz var mı? Veya bu konuda bir çalışmanız var mı? Teşekkür ederim.

Seyitgazi Belediye Başkanı Uğur Tepe: Şimdi değerli arkadaşım, sen şahsen başvurmuşsun ya da kulüp olarak başvurmuşsun ama hibe alamadığını söyledin. Biz belediye olarak başvurduk, alamadık. Şimdi şöyle, tabii bu konuda ciddi olarak Büyükşehir Belediyesi Park ve Bahçeler Daire Başkanlığı bize bir takım projelerimizde destek oldu, ortak olduğumuz projeler de var. Ama tabii onların böyle bir ağaçlandırma ya da orman fidanı yapacak kadar fidanları yok. O nasıl yapılabilir? Mesela, sizin öyle bir çalışmanız olduğunda tekrar irtibat kurup, Orman Fidanlığı ile görüşme şansı olabilir. Aracı olunabilir ya da şöyle olabilir: Belediye olarak, o döneme göre değerlendirilir, bir satışını yapan bir firmayla anlaşılıp, uygun maliyetlerle alınıp size hibe edilebilir. O zaman yapılacak görüşmelerle sonuçlanabilir. Belediye Başkanı olarak şu an desteği sağlayacağınız garantisi şöyle: Tabii sayı önemli, o dönemki olaya göre. Mesela, nerede yapmayı düşünüyorsunuz? Bunu düşünüyoruz. Sadece okulda izin veriyorlar mı? 30 tane fidan istiyorsunuz? Adamı heyecanlandır. Şöyle bir şey var: Seyitgazi'de yangın çıktı ve Eskişehir'deki bütün çevre dernekleri olarak biz, Seyitgazi'de şu anda hala o yangın çıkan yerleri ağaçlandırmaya çalışıyoruz. Ama Başkanım, o konuyu çok daha iyi anladı ve hemen 30 ağacı çözdü. Şimdi, şöyle değerli arkadaşlar, yani nasıl bir yol izlediğini bilemiyorum ama Türkiye'de 5 yıl mı oldu, 6 yıldan beri 11 Kasım, ağaç dikme günü olarak ilan ediliyor ve milyonlarca ağaç dikiliyor. Aslında Orman Bölge Müdürlüğü de ağaç dikecek yer arıyor. Biz de kırsalda en çok şundan şikayet ediyoruz: "Köylümüz, ya her yere ağaç diktiler, her yere tel çektiler, hayvanları otlatacak yer bulamıyoruz." Yani biz de ağaç dikilecek yer arıyoruz, öyle söyleyeyim.

Şunu anlatmaya çalışıyorum: Orman deyince, biz tabii büyük ölçekte düşünüyoruz. Eğer projeyi doğru şekilde yaparsanız, mesela zamanlama da önemli olur. Ağaç dikme mevsimi de vardır. Daha büyük ölçekte yapılabilir, hatta bir hatıra ormanı bile olabilir. Ondan önce müracaat edip, şu gündeki dikilecek fidanlardan buraya yapmak istiyoruz dediğinizde, onlar da verecektir. Çünkü şu anda herkes ağaç dikmeye hassas. Biz, kırsal ilçelerde ise fidanlık alanımız

yok. Yani biz fidan yetiştiremiyoruz çünkü şu anda öyle bir ihtiyacımız yok. Ama fidan temin edilebilir. Siz orada çok ormanlık alan var, arkadaşımız da ormanlık alanlardan fidanın daha rahat gelebileceğini düşündü.

Moderatör İsmail Kumru: Başkanım, o 30 tane ağacı armağan edeceğinizi söylediniz. O zaman başkanımı dikime davet ediyorsunuz ve birlikte diyorsunuz. Sözünü de aldık. Evet, şimdi başka sorusu olan var mı arkadaşlar? Öncelikle bir kez daha teşekkür ediyoruz böyle bir organizasyon için. Çünkü gençliğimizi hatırlattınız. Böyle yerlerde spor, engellilerle ilgili spor konusunu karşımızda görünce buraya lüks gibi geliyor bize ama engelliler ve spor konusunda çalışma yapılırsa, inanın ilçelerden milli takımlara çıkan görme engelli çocuklar var. Özellikle Bingöllüyüm dediniz, mesela Şırnak'ta milli takımlara giren çocuklar var, Gaziantep'te de var. Bizim şehrimizde de bir tane kızımız kadın futbol milli takımına seçildi. Kırsalda böyle çocuklarımıza nasıl el uzatıyorsunuz? Sanat, spor, kültür konusunda engelliler için ne yapıyorsunuz?

Şimdi, değerli katılımcılarımız, tabii engelli bireylerimiz bizim için gerçekten çok önemli ve biz de bir gün öyle olabileceğimizi düşünmeliyiz. O konuda, şu konuşmama başlarken söylemiştim: İlçede 3 tane spor kulübü var, hatta 4 tane: Kırka Spor Kulübü, Seyitgazi Spor, Gençlik Spor ve Gazi Belediye Spor Kulübü. Bu kulüplerimizle geçtiğimiz dönemde, özellikle 2 yıl pandemi dönemi olduğundan, faaliyetler çok olmamıştı. Biz futbol üzerine yoğunlaştık ama Gazi Belediye Spor Kulübü'nü değişik amatör branşlara yönlendirdik. Handbol olabilir dedik, voleybol olabilir, ki voleybol da çok talep gören bir branş. Belki yüzmeye yönelebiliriz. Ancak engelli bireyler üzerine bir çalışmamız henüz olmadı, onu söyleyeyim.

Özendirmek amacıyla, engelli bireyler üzerine çalışmalar yapıyoruz. Hangi mahallemizde engelli birey olduğunu, engel durumlarını belirleyip, bunları raporluyoruz. Ancak en önemli noktalardan biri de engelli bireylerimizi kenarda bırakmamamız gerektiğidir. Onların da spor yapabileceği alanlar oluşturuyoruz. Bizim spor salonumuzda koşu bantları gibi imkanlarla birlikte, iki tane spor sahamız bulunuyor: bir tanesi sentetik çim, diğeri ise doğal çim. Bu alanları değerlendiriyoruz. Benim, sporcu olmamın ötesinde uzun yıllar spor yapmış birisi olarak, burada gençlerimizin daha sağlıklı bir ortamda gelişebilmeleri adına bu çalışmaları yapıyoruz.

Söylediğiniz çok önemli ve bu konudaki çalışmalarımızı devam ettireceğiz. Başkanımızın spor konusundaki özgüveni gerçekten çok yüksek. Çünkü şehirde bir futbol takımı var. Şimdi, ülkemizde spor denince hemen herkes futbolu düşünüyor. Ben spora çok ilgisi olan birisi

değilim, salon sporlarıyla başkan olduktan sonra tanıştım ve salon sporlarının daha kaliteli olduğunu fark ettim. Şöyle ki, futbolu küçümsemek için söylemiyorum; ancak örneğin hentbolcuların %5'i üniversite öğrencisi veya üniversite mezunu ve inanılmaz bir fiziksel mücadele vardır. Burada rekabet çok fazladır, itişip kalkışmalar olur ama kesinlikle küfür veya hakaret yoktur. Bu sporları herkesin ailesiyle izleyebileceği şekilde yapıyoruz.

Biz de şöyle bir şey yapmaya karar verdik. Herkes futbol oynuyor, koskoca Eskişehirspor bile sporda sıkıntılar yaşıyor. Biz, Mihalıççık Belediyesi olarak farklı bir yol izlemeyi düşündük ve 4 yıldır voleybol, hentbol ve futbol branşlarında çocuklarımıza yaz ve kış okulları düzenliyoruz. En son, çocuklarımız basketbol da istediler, o branşı da başlatıyoruz.

Ancak maalesef, bu bahsettiğimiz sorunlar Eskişehir merkezde de var. Şu anda Eskişehir merkezde düzgün bir tenis kortu yok. İl Milli Eğitim Müdürlüğü ya da Gençlik Spor İl Müdürlüğü'nün elinde sadece bir tane handbol sahası var ve birçok kulüp bu sahayı kullanmak istiyor. Diğer salonlar da ilgi açısından sorunlu. Ayrıca, tasarruf tedbirleri açıklanmış durumda ve bu durum muhtemelen önümüzdeki 3 yıl boyunca devam edecek. Ne belediyeler ne de merkezi hükümet bu konularda yapacak fazla bir şey bulamayacak.

4.4. Odunpazarı Kent Konseyi Gençlik Meclisi Etkinliği:

Kültür ve sanatta Gençlerin Rolü

Moderatör Kübra Öztürkmen: Hoş geldiniz hepinize bugünkü etkinliğimiz kültür ve sanatta gençlerin rolü ben kendimi tanıtmak isterim Kübra Öztürkmen, Anadolu Üniversitesi baskı sanatçısı mezunuyum aynı zamanda Kent konseyi Gençlik Meclisi Yürütme Kurulu üyesiyim.Bugün Ezel Akay aramızda Ben de heyecanlıyım açıkçası kendisiyle birlikte olduğum için biraz sizi tanıyalım.

Ezel Akay: Boğaziçi Üniversitesi'nde Makine Mühendisliği okudum bitirdim. Amerika'da tiyatro okudum bitirmeden döndüm reklam ajansında çalışmaya başladım.İki sene Metin yazarlığı yaptım.Ondan sonra da reklam film yönetmenliği yapmaya başladım. 1990 daydı ilk filmim çektiğim ilk filmi de hatırlayanlarınız vardır 11 milyon baloncuk yuttum diye bir gazoz filmidir. O günden itibaren aşağı yukarı 1200 tane reklam filmi çektim size yüksek geliyordur ama o dönemde benimle birlikte yönetmenlik yapan yaklaşık 89 yönetmen hepsi bu kadar çok reklam filmi çektiler şimdi 100'e yakın reklam filmi yönetmeni var yine de zor bir iştir sonrasında sinema filmleri yaptım hem yapımcılığını de yönetmenliğini yaptım.

Moderatör Kübra Öztürkmen: Merak ettiğim bir soru var arkadaşlar da sürekli bunu duyuyordur.Sanat alanında sürekli “eski Türkiye” ile “yeni Türkiye” kıyaslamaları yapılıyor. Eskiden akademik ve sanatsal özgürlükler daha mı iyiydi?

Ezel Akay: Tabi ki öyle şeyler vardı ancak ben prensip olarak eskinin daha iyi olduğuna inananlardan değilim eski çok kötüydü insanlar daha kötü yaşıyorlardı. Okuma-yazma bilmiyorlardı. Kendi dini kitaplarını bile okuyamıyorlardı. Demokrasi gibi bir şey yoktu. Dolayısıyla, geçmiş aslında bizim çocukluğumu duyduğumuz özleminden ibarettir. Tabii şöyle bir şey daha mesela akademi daha özgürdü diyemeyeceğim 1402'likler diye bir şey hatırlatayım hatırlayanlar vardır yani her devirde akademisyenler entelektüeller kafası biraz insanlar sürekli olarak ezildiler bu ülkede. Yine de ülkenin kendisinde bir iç dinamik var yani kapılar açıldığı anda dışarıya fırlayacak güneşe çıkacak yaratıcı davranacak insanlarla dolu bunun defalarca örneklerini gördük çok ciddi bir potansiyeli büyük bir dünya açlığı duyan bir gençliği var. Google'dan razı olsun Biz bizim gibi ülkelerin önünü gençliğin önünü çok açan yeni bir devrimdir. Ben internetin olağanüstü etkili etkilerini önümüzdeki yıllarda önümüz 10 yılda çok daha iyi hissedeceğimiz muazzam bir insani dönüşüm yarattığı diğer gençler ve yarının gençleri asla internette vazgeçmemeliler. Gelecek iletişimde internet bize onu sağlıyor yani dünyanın her yeriyle ilişki kurmamızı, bütün dilleri de çevirerek o ülkede neler yaşandığını anlamamızı sağlayan muazzam bir iletişim aracı insanlığın temel gücü bireyler arasındaki iletişim ve bu çağ iletişimin çağı.

Moderatör Kübra Öztürkmen: Biraz da sansür konusuna değineceğim sinemada da muhakkak yaşadığınız sorunlar olmuştur diye düşünüyorum. Bu sürekli özellikle kurum kuruluşlar isim vermek istemiyorum ama bazı yerlerde yaşadığımız sorunlar oluyor illaki sizin yapmak istediğiniz şeyde ki sanat her şey dahil anarşist de olur politik de olur her şey dahildir ama işte bazı yerlerde sürekli sorun yaşadığımız da Türkiye'de gerçek keza ben de hani aşırı derecede yaşayan biriyim o olmaz bu işte konuşulmaz bu söylenmez gibi siz bu durumlarla karşılaştığınızda baş edebildiniz mi ya da en karşılaştığınız bir olay var mı?

Ezel Akay: Ben bu konularda canımın sıkılmasına izin vermemeye çalışıyorum yani çünkü ben buralıyım ve neler gördük buna rağmen hala buralıyız ve rağmen hala şöyle bir topluluğun karşısındayım pırıl insanlar varlar ve var olmaya devam edecekler. Maalesef esas dikkat etmemiz gereken şey sansür değil otosansürdür. Çünkü resmi bir sansür kurulu yok biliyorsunuz ama herkes öyle olmaz “Elalem ne der?” sendromu yaşıyor. Ben mesela bir çok genç yönetmeni ilk filmini çekmiş yönetmeni neredeyse eski çağın dinazorları gibi görüyorum son derece eski moda filmler yapıyorlar bunun en büyük nedeni otosansürdür. Sadece siyasi bir sansür değil yani şimdi öyle kurgu yapma yanlış anlaşılır kimse anlamaz böyle yapmayayım kadrajı şöyle tutmayım gibi son derece teknik gibi görünen alanlarda bile var olanın suyuna gitme geleneği var.

Moderatör Kübra Öztürkmen: Ben bir röportajda bir yazı okudum sanatçının tarzı olmalı mı bir daha detaylı konuşabilir miyiz? Tarz meselesi bizde de çok konuşulur biçimi, üslubu detaylarını öğrenebilir miyiz?

Ezel Akay: Açıkçası şimdi bu benim tarzım dediğiniz zaman kendinizi bir şeyin içine hapsediyorsunuz. Konu başka bir şey gerektiriyor veya üslup zevk bütün bunlar sanatçı için yani bir yönetmenin sanatçı yaptığı resimlere baktığınızda onun bir tarzı olduğunu düşünebilirsiniz ama tarz kavramıyla düşünmemesi gereklidir. Sanatçı konu anlatmak istediği şey duygu hikaye içerik bunlarla ilgilenir ve içeriğin doğduğu sesler dokular ortaya çıkar onun için bunlar çok yanlış kavramlar biraz hava atmak için kullanılan kavramlar gerçek sanatçıların düşünce şeklinin çok dışında bu düşünce şeklidir. Tabi ki ben biraz daha kendi açımdan da söyleyeyim başkaları adına konuşmak doğru olmaz böyle ama ben mesela dramaturji inanıyorum. Ne demek bir konudan bahsediyoruz onu analiz ediyoruz demek diye kısaca ifade edebiliriz. Mesela bir takım Amerikan filmleri var yönetmenden yönetmene farklarını anlayamayız orada çok standartlaşmış bir hikâye anlatma şekli var ama her yönetmen o tarzı alıp işte romantik bir hikâye nasıl anlatılır? Kamera nerelere konur? İki kişi konuşurken Bunlar buradaki standartları hem uyguluyorlar hem de çok incelmış farklar ekliyorlar. Bunu da bir fikri filtreden geçirerek yapıyorlar. Fikir neyi talep ediyorsa onu yaratımın içine görüyoruz.

Katılımcı: Netflix gibi dijital platformların senaryo yazımına etkisi hakkında ne düşünüyorsunuz?

Ezel Akay: Dijital platformlar büyük bir içerik açlığı yaşıyor. Ancak sinematografik açıdan kaliteli işler ortaya koyan çok yetenekli genç yönetmenler var. Televizyon geleneği sinemayı ele geçirmiş gibi görünüyor ama bu zamanla değişecektir.

Katılımcı: Sinema, televizyon okuyan öğrencilerin annelerine babalarına verebileceğiniz bir tavsiye var mı?

Ezel Akay: Kameranın önünden bakmak diyebilirim.Ne yapmak isterlerse öyle yapsınlar Türkiye'de çok ilginç bir dönem yaşadık hala da yaşıyoruz. 81 ilde en az 150 tane üniversite var.Bütün şehirlerin demografisini değiştiriyor.Gençlerin sayısı arttıkça esnaflar bile buna göre zihniyetlerini değiştiriyor.Yoksa satamayacak yani çok ilginç bir zihniyet dönüşümünün eşiğindeyiz.İlk üniversiteler üniversitenin esas amacı akademisyen yetiştirmektir.Tüm dünya akademisyenle dolabilir mi? Yani üniversitelerden bu bir kere tamamen yanlış bir eğitim sisteminin sonucu bütün dünyada da bunun ızdırabını çekiyor.Almanya'da falan biliyorsunuz liseyi teknik okulda okuyup İş hayatına atılanlar var. İlla üniversite okumak gerekli mi ama kültürel faaliyetlere sosyal faaliyetlere katılmak derslerin önemi bunların yanında çok az yeter ki içinizden çok sıkı akademisyen olmayı arzu edenler bu anlamda akademisyen hocaların peşine düşmeliler ve bu yol da devam etmelidir.Fakat esas olarak kendinize bir meslek seçin onun için araştırma yapın internetten, okulda öğrenin ve mümkün olduğu kadar sosyalleşin esas bu işe yarıyor üniversite. Bu fırsat bir daha bu kadar sosyalleşme imkanı bu kültürel olayların içine girme imkanı hayatta bir kere daha başınıza gelmeyecektir.

Katılımcı: Yapay zekanın sizin branşınız ve alakalı bütün sektörleri nasıl etkileyeceğini düşünüyorsunuz?

Ezel Akay: Herkesin kafası bütün dünyada gayet karışık bu konuda acayip korkan da var bunun çok faydalı bir şey olacağını düşünenler var. Ben bütün teknolojik gelişmelerin böyle bir çarpıcı yıkıcı etki yarattığını önce sarsılacağımızı ondan sonra yavaş yavaş içinden doğruyu bulacağımı inanıyorum. İlk bulunduğunda faydalı bir şey zannedip o ilk uranyum deneyini yapanlar insanlar deneyerek, teknolojileri de deneyerek uranyum zehirlenmesinden öldüler. Aynı bunun gibi hepimiz teknolojiyi ne işimize yarayacağını anlayacağız. Bizler aynı birtakım hayvanlarda diğer canlılarda olduğu gibi hayatta kalma iç güdüsüne sahip varlıklarız yani ölmek için her şeyi yaparız. Bir reklam filmi çek yakında onun sahnelerini yaz o sahneleri yaratmak için de fikir üretmek gerekiyor. Yani aşağıya 34 paragraf bir şey yazıyorum karşıma sahne çıkıyor onları yazmasam aynı şeyi elde edemeyeceğim o sahneleri de anlatmak için kendi derdimi görsel olarak anlatmak için kullanıyorum. Ondan film yapmayacağım ama yapılabilir. Sonuçta yapay zekâ unutmayın bizim ürettiğimiz şeyleri kombine ediyor. Aslında aradığımız bizim ve bulduğumuz şeyleri bir araya getiriyor.

Katılımcı: Gençlere bu işin mihenk taşları nedir hangi yollardan geçtiniz onları bir anlatır mısınız ?

Ezel Akay: İlk olarak doğru üniversitesi seçimi oldukça önemlidir. Diğeri ise arzuları ciddiye almak gereklidir. Yeteneklerin nerede olduğunu keşfetmek gerek bu da biraz şans meselesidir. Bazılarımız belli başlı konularda çok yeteneksiz olabiliriz. Fakat, mutlaka bir konuda yeteneğimiz vardır ve bunu keşfetmek gereklidir. Bu nasıl yapılır bilmiyorum çünkü hem yeteneğim varmış gibi devam ettim ama mesela müzik konusunda Boğaziçi Üniversitesi müzik kulübüne girdim sonra oradan mozaik diye bir müzik grubu kurarak birlikte mezun olduk o mozaikle 2 sene devam ettim fakat yani arkadaşlarım bana katlanıyor. Çünkü bir türlü ritim duygum yeteri kadar güçlü değildi sesim güzeldi fakat ritim duygusu olmayınca kulağınız bile yokmuş gibi davranıyorsunuz zar zor bıraktım müziği. Hala da yani bir müzik parçası çaldığımda fikrim varmış gibi davranıyorum biliyormuşum gibi davranıyorum tamam, bana olumlu bir etkisi oldu işte filmlerde müzik nasıl kullanılır konusunda biraz daha rahat düşünüyorum ama müzikal olarak benim yeteneğim yoktu uzun süre varmış gibi davrandım. Oyuncu olarak yeteneğim vardı yönetmen oldum. Gerçekten insanın yeteneğinin nerede olduğunu acılı bir şekilde bile olsa keşfetmesi geleceği açısından çok faydalı bir süreçtir.

Katılımcı: Merhaba ben sizin senaryo yazım süreciniz alakalı bir soru sormak istiyorum senaryolarınızı yazdıktan sonra şartlar uygunsa direkt olarak onu faaliyete sokuyor musunuz yoksa Ezel biraz demlenmesi gerekiyor bu senaryonun ben bir kez daha okumalıyım ya da şu dönemi beklemeliyim dediğiniz demlenme süresini yaşıyor musunuz?

Ezel Akay: Şimdi benim Arzu ettiğim ile gerçek uymuyor pek çünkü ben yazarken çekmeye başlayayım istiyorum öyle hani bitmesini falan beklemeye tahammülüm yok yani ben görmüşüm o filmi Tamam buradan yürür bu hatta doğaçlama yaptırayım oyuncularla metin falan istemiyorum kadar gidiyor. Eğer çekilesi bir film fikri doğmuşsa iyi bir hikaye sizin anlamanız yetmiyor başkalarının anlayacağı şekle getireceksiniz. Hatta başkalarının bundan ticari Bir film çıkar zannetmesin sağlayacak şekilde yazacaksınız bir kaynak bulmak daha da zor. Yurt dışından festivallerden kaynak bulacaksınız o zaman ona uygun tarzlarda yazmak gerekiyor böyle belalı ve çok yıpratıcı bir süreç bir senaryoyu yazıp kabul ettirip onu çekmek için yıllar geçmesi gerekiyor. Benim elimde şu anda yazdığım benim yazdırdığım çekilsin diye hazırladığım dosyalar hazır olan yani içinde mekanları aktörleri aktrisleri olan yaklaşık 22 tane falan senaryo daha da var.

Katılımcı: Ezel Bey sizin gözünden bir oyuncuda iyi bir oyuncu olmak için olmazsa olmazlar nelerdir?

Ezel Akay: Benim gözümde mesela bir oyuncunun oyunculuk konusunu başarabilmiş gerçekten birkaç tane şey gerekiyor biri bir utanma duvarını yıkması lazım mesela yeni başlayan birçok oyuncu utanırlar. Doğaçlama yeteneğine sahip olanını daha değerli buluyorum yani metne bile ihtiyacı olmadan o karakterin diyalogların yürüme şeklini bakışları bilmesi lazım eski tat tiyatrosunun büyüü burada aslında onun için hani emprovizasyon doğaçlama dediğiniz şeye yatkın olan oyuncular var olmayan oyuncular var bunun dışında bir takım antrenmanlar var yani bir oyuncunun mutlaka yapması gereken işte sesini kullanmayı öğrenmesi lazım bağırarak konuşmaması lazım çok sesi duyulmuyorsa duyurmanın yollarını öğrenmesi lazım vücudunu Türkiye'deki oyunculuk eğitiminde vücut çok ihmal edilen bir şey. Şöyle bir şey söyleyeyim mesela reklam filminde diyalogsuz odanın içinde dolaşacak gidecek çayını koyacak işte ne bileyim masayı silecek bir rol var gidip bunu bir balerinden balerin seçiyoruz bunun için normal bir bale yapmayacak ama balerinler vücutlarına çok hakimlerdir. Ellerini uzatacak zamanı düşünün bir oyuncunun buna sahip olması gereklidir.

Katılımcı Kent Konseyi Üyesi: Evet ben aslında beni heyecanlandıran bir öneri vardı sizin öneriniz Burada da tiyatrocı arkadaşlarımız var tabii gelecekte de bir sinema filmde oynamak isterler diye düşünüyorum. Şehir turizm şehri şehir öğrenci ama aynı zamanda kültür ve sanat şehri İletişim Fakültesi var sinema televizyon var. Son zamanlarda artık arkadaş olduk birçok projenizi duyuyorum düşüncelerinizi belediye başkanlarımıza bir önerisi vardı. Türkiye'de 3 tane yerde kurulan iki yer ama üçüncüsünü Eskişehir'e önerdi düzenlenen ve bunu ben hani arkadaşlarımızın duyması açısından bahsetmek isterim. Çünkü Kent Konseyi biraz aslında kamuoyu yaratan baskı yaratan ve bir meseleyi gündeme taşıyan ve sonunda da gerçekleşmesini sağlaması gereken bir nokta burada kent konseyi misyonuyla soruyorum Hiç yoktan bir baskı unsuru yaratabiliriz. Bu senin çok değerli önerini arkadaşlarımız da bu konuda eminim çok heyecanlanır.

Ezel Akay: Evet bahsedeyim bugün genel sekretere de ucuna bir şey ekledim onu da anlatayım. Dünyadaki bütün böyle büyük şehirlerde küçük şehirlerde hatta büyük şehirlerden çok küçük şehirlerde film Ofisi diye bir kurum var. Bunlar genellikle belediyelerin bünyesinde yapılıyor film ofisleri olağanüstü sayıda hizmet sağlıyorlar filmcilere sinemacılara ve şehirde filmle ilgilenmek isteyenlere o şehrin filmlerini yapmak orada film çekilsin diye izinlerin alınması, imkanların yaratılması hatta şehir hikayelerinin toplanması için imkân sağlıyor. Biz bunu şu anda İzmir'in bir film ofisi var ve "İzmir'i Anlatıyorum" diye de bir proje ile başladı. Bir de filmlere destek veriyorlar 203 tane hikâye senaryo yazıldı o şehirle ilgili 900 kişi başvurdu o şehirde geçen şehirle ilgili ya da o şehirde geçen hikayeler senaryo hikayeleri yazdılar. Eskişehir'in Buna başta olmak üzere bütün şehirlerin ihtiyacı var yani Çorum'la ilgili en ufak bir bilgimiz yok çünkü Çorum'da geçen bir film mevcut değil. Bir şehrin insanlarını ve şehri anlatmak için tanımak o şehrin artık mutlaka filmlerinin olması lazım bir tane de Mersin'de açıldı onun da danışmanlığını yaptım. Eskişehir kendini Anadolu Üniversitesi sayesinde sinemayla çok yakın ilişki kurmuş bir şehir ve bu şehrin bütün şehirlerin dünyadan da ziyaretçiye ihtiyacı var bunun için bu şehrin filmlerinin yapılması lazım bunun için de film ofisi gereklidir. Bu konuda gerçekten bir lobi oluşturmak baskı yapmak talepte bulunmak buradaki esnafın da sanatçıların da çok beslenmesini sağlayacak envai çeşit ürün elde edilir. Film ofislerinden yani sadece bir sinema filmine destek vermekten ibaret değil bir sürü çeşitlemesi var o çeşitlemeler ilgili birtakım dokümanları vereceğiz zaten şey de bir şeyi önerdim. Türkiye'de hiç yok dünyada da sayısı çok az Eskişehir Nasrettin Hoca komedi filmleri Festivali yapalım komedi filmler Festivali yok halbuki bu ülke komedi filmleri mizah ülkesidir.

4.5.18 MAYIS 2024 CUMARTESİ – GENÇLİK KATILIMI VE SİYASAL, SOSYAL HAYATA KATILIMDA GENÇLERİN KARŞILAŞTIĞI SORUNLAR

3D'den 3T'ye Gençlik Katılımının Durumu

Moderatör Dr. İbrahim Sarı: Festivalimiz tüm hızıyla devam ediyor. Oturumlar dolu dolu ve çok keyifli geçiyor. Katıldığınız için teşekkür ederiz. Bugün gençlik katılımı ile ilgili iki oturum yapacağız. İlk oturumda gençlik katılımı ile ilgili sorunları konuşacağız. Gençlerin siyasal, toplumsal ve ekonomik hayata katılmalarında karşılaştıkları, yaşadıkları sorunlar nelerdir bunları konuşacağız. İkinci oturumda ise 3D'den 3T'ye dedik yani dinleme diyalog dayanışmadan tahlil teşhis ve tedaviye 3T kısmına geçeceğiz. Bu sorunlar hakkında neler yapılabilir, çözüm önerileri neler olabilir bunları konuşacağız.

Önce konuya bir giriş yapalım. Kimlik, inşa edilen bir kavram. Biz doğduğumuzda sahip olmadığımız sonradan edindiğimiz çok sayıda kimlik var. Birçok kimliğimiz var. Bunları ediniyoruz yaşadığımız süreç içerisinde. Kendimizi tanımlayabilmemiz için kullandığımız bir kavram kimlik. Bir sürü kimliğimiz var. İlk doğduk mesela bir cinsiyet kimliğimiz ortaya çıkıyor gibi. Kendimizi tanımlayabilmemiz için bir aynaya ve ötekine ihtiyacımız var. “Ben”i tanımlamak için bu gerekli. Kendimizi görebileceğimiz bir de ben ya da biz gibi olmayan biri ya da birilerine ihtiyacımız var. “Ben”i tanımladıktan sonra da “biz”i tanımlamaya başlıyoruz. O yüzden çok sayıda kimliğimiz var. Dini kimliğimiz, etnik kimliğimiz, cinsel kimliğimiz, meslek ile ilgili kimliklerimiz gibi... Bu kimliklerden bir tanesi de “genç kimliği”. Belki de en değerlisi, genç kimliğinin kazanıldığı ve taşındığı belirli bir dönem var. Peki şöyle bir soru ile devam edelim: Genç kimdir?

Berke Akyel: Genç hissedendir diyebiliriz.

Moderatör Dr. İbrahim Sarı: Çok güzel. Başka bu soruya cevap vermek isteyen var mı? Başkanım siz genci nasıl tanımlıyorsunuz?

Odunpazarı Belediye Başkanı Kazım Kurt: Genç yaş kategorisine göre değerlendirilir. Ben de 30 yaşın altındaki herkes gençtir ama kendini genç hissedenden 70likler de gençtir diyorum.

Moderatör Dr. İbrahim Sarı: Yaş açısından baktığımızda dünyada farklı kurum ve kuruluşların yaş tanımları var. Birleşmiş Milletler 12-24 yaş arasını genç olarak tanımlıyor, UNESCO 15-25 yaş arası olarak alıyor genç tanımını, Dünya Sağlık Örgütü açısından baktığımızda çok daha büyük yaşları bu kategoriye dahil ettiğini görüyoruz. 0-18 yaş arasını ergen, 18-65 yaş arasını genç, 65-74 yaş arasını genç-yaşlı, 74-84 yaş arasını yaşlı ve 85 yaş üzerini çok yaşlı olarak tanımlamış Dünya Sağlık Örgütü. Bu muhtemelen çalışma hayatını baz alarak yapılmış bir yaş aralığı kategorisi olabilir. Dünyada değişen teknoloji ve yaşam standartlarını göz önüne aldığımızda genç olmanın tanımının da farklılaştığını ya da değiştiğini gözlemleyebiliyoruz.

Biz burada dinleme diyalog dayanışma gençlik festivali yapıyoruz. Gençlerin siyasal, sosyal ve ekonomik hayat içerisinde daha görünür olduğu, katılımın arttığı, gençlere söz hakkı tanınan bir toplum bir siyasal ve sosyal hayat istiyoruz, hayal ediyoruz. Bugün aramızda genç meclis üyeleri var. Son yerel seçimde seçilerek Odunpazarı Belediyesinde meclis üyesi olan değerli arkadaşlarımız aramızda. Onlarla gençlik katılımının siyasal boyutunu konuşacağız ama burada bu festivale katılan çok sayıda öğrenci kulübü ve gençlik STK’sından temsilciler var. Sizlere

de gençlik katılımının sivil tarafını sorarak karşılıklı soru-cevap ve diyalog şeklinde bu süreci ilerleteceğiz. Öncelikle meclis üyelerine kendilerini tanıtmaları için söz verelim. Sizi tanıyalım.

Uğur Yıldız: Ben Uğur Yıldız. CHP Odunpazarı Belediyesi meclis üyesiyim. 41 yaşındayım. Çok genç değilim buradaki arkadaşlarla kıyaslayınca ama onların ısrarı ile katıldım. Akdeniz Üniversitesi, Kamu Yönetimi Bölümü mezunuyum. Dört buçuk sene bankacılık deneyimim oldu. Daha sonrasında kendi işimi yapmaya başladım. Son seçimlerde de aday olup belediye meclisinde görev almış bulunmaktayım.

Moderatör Dr. İbrahim Sarı: Sizinle devam edelim.

Berke Akyel: Berke benim ismim. 28 yaşındayım. Dört sene önce üniversiteden mezun oldum. Yaklaşık on sene önce Eskişehir’e üniversite öğrencisi olarak gelmiştim. Yuvamdayım. Burada kalmak, Eskişehir’de okuyan birçok gencin isteği ve arzusu haline geliyor. Çünkü buranın sıcaklığını başka bir yerde bulmak çok zor. İnşaat mühendisiyim. Son yerel seçimlerde belediye meclisine girdim. Teşekkür ederim bir arada olduğumuz için.

Melih Karaçay: Merhaba, ismim Melih Karaçay. İİBF İşletme Bölümü mezunuyum. CHP Odunpazarı belediye meclis üyesiyim. Ben de son seçimlerde seçilerek başladım. Az önce bazı tanımlamalara göre genç olmadığının farkına vardım. 37 yaşındayım. Ama yine de genç hissettiğim için buradayım. Uğur Abi yalnız değilsin. Katılımcı arkadaşlara çok teşekkür ederim buraya geldikleri için. Festival çok güzel gidiyor. Soru cevap şeklinde ilerlersek birbirimizle diyalog kurarak daha verimli ilerleyebileceğimizi düşünüyorum. Teşekkür ederim.

Mehmet Kılıç: Adım Mehmet Kılıç. Öncelikli olarak Başkanımıza olmak üzere hepinize hoş geldiniz diyorum. Uluslararası İlişkiler ve Siyasal Bilgiler Fakültesi mezunuyum İstanbul Bilgi Üniversitesinden. Aynı zamanda Bilgi Üniversitesinde 2,5 yıl çift ana dal yaptım. Aynı zamanda Anadolu Üniversitesi İşletme Fakültesinden İşletme Bölümünü bitirdim. Eskişehir’de uzun yıllardır var olan kendi işletmemizde çalışıyorum. Aynı zamanda CHP Odunpazarı meclis üyesiyim. Hepinize hoş geldiniz diyorum.

Cenk Sungur: Herkese merhabalar. Cenk Sungur. Ben de yeni dönem Odunpazarı Belediye meclis üyesiyim. 33 yaşındayım. Dumlupınar Üniversitesi Kamu Yönetimi Bölümü mezunuyum. Aynı zamanda sivil alanda Odunpazarı Kent konseyinde yaklaşık 5 yıl faaliyetlerde bulundum. Onun dışında farklı sivil toplum kuruluşlarındaki tecrübelerimle birlikte yeni tecrübeler edinmek için ve yaşadığım kente bir genç olarak, genç bakış açısıyla, genç düşünceyle katkı vermek amacıyla bu dönem Odunpazarı Belediyesi meclis üyeliğine

başvurmuştum ve bu süreçte bu gerçekleşti. Umarım sizlerle birlikte güzel bir panel gerçekleştirebiliriz. Teşekkür ediyorum, hoş geldiniz.

Mert Eke: Merhaba, hepiniz hoş geldiniz. Ben Mert Eke. 30 yaşındayım. Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Endüstri Mühendisliği Bölümü mezunuyum. 2018 yılında mezun oldum. Ben de Meclisin genç üyelerinden biriyim. Özel bir beyaz eşya şirketinde, ARGE bölümünde proje mühendisi olarak çalışıyorum. Siyasette genç katılımı çok çok önemli bence. Bu konudaki genel anlayışın gençler mutlaka katılmalı siyasete. Konuşmaların ilerleyen bölümlerinde bu konunun detaylarına karşılıklı soru cevapla mutlaka gireceğizdir. Teşekkürler.

Moderatör Dr. İbrahim Sarı: Sayın meclis üyelerimize çok teşekkür ederiz. Dinleyicilere şöyle bir soru yönelteyim; siyasete girmeyi düşünen genç var mı aranızda?

Katılımcı: Öncelikle merhabalar. İsmim Efe Aydın. Lise Son sınıf öğrencisiyim. 20 gün sonra sınavım var. Umuyorum Avukat olacağım. 5 senelik bir eğitimden sonra hedefim, 2029 yılında Seyitgazi Belediye Başkanlığı için aday olmak.

Moderatör Dr. İbrahim Sarı: Çok teşekkür ederiz genç arkadaşımıza ve başarılar dileriz. Aramızda çok değerli örnekler. Buraya okumak için gelip burada siyasete atılmış ve kent yönetimi için bir şeyler yapmaya çalışan birisi var. Çok enteresan bir örnek değil mi? Mesela aranızda birçok öğrenci var. Farklı şehirlerden buraya okumak için geliyorsunuz ve burada

siyasete girip kent için çalışıyorsunuz. Demek ki burada bir aidiyet olmuş. Bunu söyleyebiliriz. Ben derslere girdiğimde, gençlerle sohbetlerimde şunu hissediyorum; gençlerde geleceğe dair umut yok, bir enerji yok neşe yok. Tabii ki ülkenin siyasal iklimi, ekonomisi belki de kişisel sorunlar bunun için bir zemin hazırlıyor olabilir. Ancak genel olarak gençlerde böyle bir problem olduğunu gözlemliyoruz. Bu umutsuzluğu aşabileceğimiz nokta bu aidiyeti kurabilmek. Biz sorumluluk alırsak, okuduğumu okula, yaşadığımız kente aidiyet kurarsak ya da sivil topluma dahil olursak o zaman aldığımız bu sorumluluk ile aidiyet duygumuz gelişiyor. Erhan Hocamın verdiği bir bilgi vardı; Avrupa’da 15-30 yaş arası gençlere düşen, kişi başına düşen sivil toplum kuruluşu üyeliği sayısı kaç biliyor musunuz? 7,5 yani ortalama bir kişinin üye olduğu sivil toplum kuruluşu sayısı 7,5. Bu oran Türkiye’de kaç peki? Var mı tahmini olan? (katılımcı: 2,5) Bu oran Türkiye’de 0,2. Yani katılım çok düşük. Sosyal hayatın içerisine karışmazsanız, sivil topluma karışmazsanız aidiyet kurmak mümkün olmuyor. Kimlikten bahsettik ya en başta işte o kimliğin inşa aşamasında bunların hepsi birer süreç aslında. Peki Berke Bey sizin buradaki motivasyonunuz neydi?

Berke Akyel: Benim direkt aslında aidiyetim ile ilgili, kendimi Eskişehir’e ait hissetmem ile ilgili bir anım var. Ben Eskişehir’e, Ankara’dan geldim. Ankara’da metroya bineceğim zamanlarda içeriden “doldu artık buraya binmeyin” şeklinde tepkiler alırdık. Eskişehir’e taşındığım ilk hafta okula giderken dolu bir tramvay gelmişti ve ben binmeye tenezzül

etmemiştim, adım atmamıştım. İçerden üç dört tane kol uzandı “gel sıkışırız, sen de bin, yetiş okuluna” tepkileri geldi. Orada bana uzanan kollar aslında beni Eskişehir’e ait kılan kollar oldu. Ben aidiyetimi direkt böyle somut bir örnek ile tanımlayabilirim. Eskişehir’in sıcak ve samimi olması ile ilgili en net örneklerden biri bence bu.

Moderatör Dr. İbrahim Sarı: Çok güzel bir anı, çok teşekkür ederiz paylaştığınız için. Genç siyasetçiler olarak, siyasete girmeye karar vermenizde etkili olan, ilk sorum bu olsun, sizi buna iten, bu kararı vermenizde etkili olan motivasyon neydi? İkinci sorum da şu olsun; bu süreçte neler yaşadınız? Bir zorlukla karşılaştınız mı, yoksa keyif aldığınız süreçler oldu mu? Çünkü burada genç arkadaşlar sizleri dinliyor, hepinizin örneği çok değerli. Onların burada sizden öğrenecekleri olacaktır, belki soruları olacaktır. Lütfen sizler de sorularınız olduğunda araya girin, zaten konuşmacılarımız da büyük bir samimiyet ile cevaplayacaklardır. Bu arada biz sadece CHP’li meclis üyelerini davet etmedik. Diğer partilerden de genç meclis üyelerini davet ettik. Bugün sadece gelenler burada. Sadece bir siyasal parti ile diyalog kuruyormuşuz gibi algılanmasın.

Berke Akyel: Siyasete girme motivasyonum her birey gibi, kendini anlatma ve anlattıklarının toplumda karşılığını bulması temelliydi. Doğduğum büyüdüğüm topraklara kendimi borçlu hissediyorum. Çünkü burada eğitim gördüm, burada yetiştim yani Berke Akyel’i burada var ettim. Bu toplumun bunda benim nezdimde emeği çok fazla. Ben kendimi bu topluma borçlu hissediyorum. Siyasete girme motivasyonum da borçlu olduğum topluma kendimi ve ideallerimi anlatmak, toplumun refah seviyesini ne kadar daha yukarı çekebiliriz, ne kadar daha eşit, adaletli, herkesin temel haklarına insanca alabildiği bir düzen kurmak hayalim. Bu hayalin peşinden koşuyorum.

Uğur Yıldız: İnsan doğduktan sonra toplum içinde yaşarken siyasi bir figür. Siyaset aslında yaşamda her anlamda var. Sivil toplum örgütleriyle var. Öğrenciyken bir öğrenci kulübüne girdiğinizde var. Aristo’nun dediği gibi siyaset yapılabilecek en nitelikli iştir. Bizim siyasete girerken ya da yaşadığımız şehre katkı sunalım derken işimiz daha kolaydı çünkü bizim partimiz katılımcı yönetimi olan bir parti. Başkanımız sayesinde de uygar, çağdaş bir kent olma yolunda ilerliyoruz. Siyasete girerken amacım bu hizmetlere ortak olmak, biraz katkı sunmak, destek olmak, sorunlara çözüm sunmaktı. Bu yolda inşallah biz de gerekli katkıları veririz.

Melih Karaçay: İşin özüne baktığımızda bizim yola çıkış sebeplerimizden bir tanesi bir çift mavi gözün ışığı ve gösterdiği yoldur. Hepimiz ailelerimizde böyle yetiştirildik. Benim çocukluk yıllarımda biraz daha önemliydi bu. Daha fazla anlatılırdı daha fazla gündeme gelirdi

ya da insanlar Atatürkçü olduğunu gizlemeden rahatlıkla söyleyebiliyordu. Son yıllarda böyle bir daralma süreci olmuş olabilir belki ama biz onu hiçbir zaman unutmadık ve unutmayacağız. Fikirlerinin ne derece önemli olduğunu 2024 Türkiye’inde bile görebiliyoruz. Hatta dünya görüyor. Siyasete giriş kısmına cevap verecek olursam, belki bazılarınıza abartı gelecek ama 6-7 yaşlarındaydım her insanın kendine seçtiği bir rol model vardır, ben rahmetli dedemi çok severdim, ondan çok etkilendim. Çok Atatürkçü bir adamdı. Onu izledim hep çocukluğum boyunca. Sivil toplum tarafında etkin olmak, sosyal projelerde yer almak da çok önemli İbrahim Hocamın dediği gibi. Buralarda daha fazla siyaset dönüyor aslında. Siyasi partilerden daha fazla siyaset dönüyor. Oralar daha gelişime açık. Kendinizi ifade etme, kendinizi bulma, doğru düşünceleri paylaşma anlamında çok güzel ortamlar buralar. Derken yaş 18 olduktan sonra belli başlı siyasi parti üyeliğimizi yaptık. Kader de artık yolumuzu açtı buraya kadar getirdi bizi. Dinlemek diyalog kurmak konuşmak çok önemli. Bazı sorunlara bakıyorsun çözülüyor. Çözmek için adım atmıyor kimse. O zaman ben atmalıyım diyorsun. Ben olduktan sonra biz oluyoruz. Biz olunca kalabalık oluyorsun. Her ne olursa olsun, konu ne olursa olsun örgütlü olmayan mücadelenin sonu yok. Biz de örgütlü bir mücadele olarak buradayız. Bugün burada sadece CHP meclis üyelerini görüyorsunuz. Keşke diğer partilerin meclis üyeleri de gelseydi. Daha farklı tartışmalar olabilirdi. Birbirimizi daha iyi anlayarak daha iyi yerlere geleceğimize inanıyorum. Katılımdan asla geri durmayın. Düşüncelerinizi paylaşmaktan korkmayın. Tabi bunun için öncelikle düşüncelerimizi paylaşmaktan korkmayacağımız bir toplum inşa etmek zorundayız aslında. Düşünce özgürlüğü her dönem Türkiye’de tartışılmış bir konudur. Bu dönem biraz daha fazla tartışılıyor. Yeniden düzene sokacağız. Bunu düzeltecek olan insanlar sizlersiniz. Anlatacağız, paylaşacağız ve daha iyi bir yere getireceğiz. Teşekkür ederim.

Mehmet Kılıç: Tekrardan merhaba. Benim için siyasete başlangıç sebeplerinden biri yaptığım işim gereği öncelikli olarak toplumla çok fazla iç içeydim. Toplumla iç içe olduğumda da fikirlerimi beyan ederken aynı fikirde olmadığım insanlarla karşı karşıya geldiğim çok oldu. Bir noktada artık benim de elimi taşın altına sokmam gerekiyor diye düşündüm. Kendimi ifade ederken daha iyi mecralarda kendimi ve fikirlerimi beyan etmem gerekiyor diye düşünüyordum. Bu yola çıkmamın en büyük sebeplerinden biri bu oldu. İyi ki bu yola çıkmışım. İyi ki bu partide başlamışım siyasete ve umarım sonuna kadar da devam ederim.

Çenk Sungur: Benim motivasyonum şöyleydi, ben eleştirmekten yoruldum. Ben yıllardır sürekli eleştiriyordum. Siyasileri eleştiriyordum, kendi taraftarı olduğum siyasi partidekileri de eleştiriyordum, belediye başkanlarımızı, milletvekillerimizi, genel başkanımızı eleştiriyordum. Sadece eleştiriyordum. Bunun ben bir gün farkına vardım. Bunu düzeltmek için hiçbir şey yapmadığımı gördüm. Madem bana göre yanlış bir düzen var ben neden yapmayayım diye düşündüm. Bu motivasyon ile siyasete girdim. Zorluklar konusunu sormuştu Hocam. Zorluklar elbette oluyor. Eleştiri ve karamsarlık toplumumuzda var. Aday olmaya karar veriyorsunuz. Seni yapmazlar, senden olmaz, seni seçmezler gibi hemen umudunuzu kırıyorlar. Ben sizlere görüşünüz hangi siyasi partiye yakın olursa olsun o siyasi partiye girip, Türkiye'nin daha güzel bir yer olması için o siyasi parti içinde çalışmanızı tavsiye ediyorum. Bunu tavsiyeden ziyade bir arkadaş önerisi olarak alabilirsiniz. Gençlerde şunu görüyorum. Ben şu partiye yakın hissediyorum ama şu konuda ayrılıyorum, başka bir konuda öyle düşünmüyorum gibi laflar ediliyor. Hiçbir siyasi parti ile yüzde yüz uyumlu olunamaz. Bunu aramayın bir siyasi partiye üye olurken. Varsa gördüğünüz eksikleri, içine girip orada düzeltmeye çalışın. Böyle olması gerektiğini düşünüyorum. Teşekkürler.

Mert Eke: Benim siyasete girişim şöyle oldu; üniversitede siyasete daha derinden ilgi duymaya başladım ve siyasetle ilgili temel siyasi kitapları okumaya başladım. Platon'un Devlet'i, Aristo'nun Politika'sı, Daron Acemoğlu'nun Ulusların Düşüşü gibi temel siyasi eserleri

okumaya başladım. Bu temel eserleri okuyup anlayınca fark ettim ki Türkiye’de siyaset temelden yanlış. Yani en baştan başlamamız gerektiğini düşündüm. Türkiye’de yapılan yanlışlar daha çok gözüme batmaya başladı. Çok fazla yanlış yapıldığını görmeye başladım ama bunun da karşılığında bizim de bir şeyler yapmamız gerektiğini düşündüm. Cenk’in de dediği gibi ekran başında oturup siyasetçilere kızarak hiçbir şey düzelmez. Ya da arkadaş ortamında siyasileri, demokrasiyi, ekonomiyi eleştirmek hiçbir şeyi düzeltmez. Aktif olarak sahada olmak ve bir şeyler yapmak düşüncesiyle hareket etmeye çalıştım. Tam da o zamanlar şu anda içinde olduğumuz ve bana göre bizi çok kötü yerlere sürükleyen Cumhurbaşkanlığı hükümet sisteminin referandumu yapıldı. Tam o günler benim de siyaset konusunda çok okuduğum ve düşündüğüm günlere denk geldi. Aktif olarak sahaya çıkmak istedim. O dönemlerde “hayır” için çalıştım. Sahada çalıştığım dönemlerde mutlaka sahada olmamız gerektiğini çok iyi anladım. Anladığım bir diğer şey; Türkiye’de sorunlar kitaplarda okuduğumdan çok daha derin, sorunlar haberlerde izlediğimizden çok daha fazla ve derin. Ben bunu sahada siyaset yapınca gördüm. Bu yüzden o günden beri sahada olmayı hiç bırakmadım ve bırakmayı düşünmüyorum. Genç arkadaşlara da mutlaka sahada olmayı ve aktif olmayı tavsiye ederim. Diğer türlü bir şeylerin düzelmesi mümkün değil.

Çağrı Özeçoğlu: Herkese merhaba. Ben Çağrı Özeçoğlu Odunpazarı Belediye Meclis üyesiyim. 1992 doğumluyum. 32 yaşındayım. Soru siyasete neden girdik ve karşılaştığımız zorluklar gibi bir soruydu. Aslında çok zorluk var. Ben yaklaşık 7 sene yurt dışında yaşadım, orada eğitim gördüm. Yurt dışı deneyimi bana Türkiye’deki birçok konu hakkında çok fazla kıyas yapma imkânı sağladı. Burada her yaştan insanın en çok yaptığı günlük şey siyaset konuşmak. Fakat yurtdışında bu işin böyle olmadığını gördüm. Diğer taraftan küçüklüğümünden beri siyasilere özeniyordum. Belediye başkanları, milletvekilleri, bakanlar vs. sebebi de etraflarına çok sayıda insanı toplayabilmeleri, bu güce sahip olmaları. Bu güç ile de kendi sahip oldukları değerler doğrultusunda hamleler yapan insanlardır. Ben de Türkiye’ye döndükten sonra bu işin bir kısmında olmayı çok istedim. Burada Kazım Başkan ve Ayşe Başkanın gençlere verdiği önemi de gördükten sonra çok da zorluk yaşamadım diyebilirim. Onlar gibi siyasi büyüklerimizin arkamızda olması bize ekstra motivasyon sağladı ve kuvvet verdi. Daha öncesinde siyasete girmekten yaştan dolayı çekiniyordum “sen gençsin, dur bakalım, kenarda bekle” gibi yaklaşımlarla karşılaşmaktan. Böyle olmadığını gördük. Büyüklerimiz bize yol açtı. Motivasyonum burada bazı şeyleri değiştirmek.

Moderatör Dr. İbrahim Sarı: Teşekkür ederiz. Gerçekten çok güzel bir ortam var burada. Ben kendi öğrencilik yıllarımı düşünüyorum böyle bir şey deneyimlemedim. Meclis üyesinin ne iş

yaptığını biliyor musunuz genç arkadaşlar? (Gençlerden cevap gelmedi) Bence siz gençlere ne iş yaptığınızı, oradaki görevinizin ne olduğunu, rolünüzün ne olduğunu Meclis üyesinin kim olduğunu anlatırsanız çok güzel olur. Kim cevaplamak ister?

Mert Eke: Meclis üyesinin bana göre temel görevi; belediye başkanı tek başına bir şehrin sorunlarına yetişemez. Odunpazarı ilçesini düşünürsek o kadar çok mahalle var ki yaklaşık 400.000 insanın yaşadığı bir şehirden bahsediyoruz. Bana göre belediye meclis üyesinin ilk vasıflarından biri içinde yaşadığı ilçenin, şehrin sorunlarını çözme, anlama konusunda belediye başkanına yardımcı olmaktır. Bir başka işlevi de mecliste farklı siyasi partiler, fikirler temsil ediliyor, mecliste halkın siyasi görüşünün veya oturduğu mahallenin temsilcisi olmak ve sorunları iletmektir. Demokrasinin temsilcisidir bir yandan da.

Cenk Sungur: Kısaca bir cevap vereyim. Bir milletvekili TBMM’de ne yapıyorsa, belediye meclis üyesi de onun bir benzerini yerelde yapıyor diyebiliriz.

Moderatör Dr. İbrahim Sarı: Sorusu olan var mı?

Katılımcı: Öncelikle merhaba. Bence artık ülkemizde bazı şeyler konuşuldukça değerini kaybediyor. Ben buna inanmasam da... Şu anda gençlerin sorunu kendi içinde örgütlenmesi gereken değerlerini kaybettiğini düşünüyorum. Direkt bir arkadaşına şu anda siyasete gir desem herkes birazcık geri adım atar ama öncesinde bir örgütlenme kültürüne sahip olsa, bir STK öğrenci kulübü gibi bir yapıda bulunmuş görev almış olsa daha farklı olacağını düşünüyorum. Beyefendi de Kent Konseyi üyesiymiş aynı zamanda. Ben burada bulunan diğer meclis üyelerinin de böyle deneyimi olmuş mu onu çok merak ediyorum. Yani siyasete girmeden önce sivil toplum deneyiminiz var mıydı?

Moderatör Dr. İbrahim Sarı: Çok güzel bir soru. Kim cevap vermek ister?

Berke Akyel: Ben siyasete Cumhuriyet Halk Partisinde başladım. Daha sonra çeşitli STK'lar ile ilişkiler kurdum. STK'lar evet sosyal becerileri, iletişimi kuvvetlendiren bir şey ama siyasette en çok yaşanan zorluk “aman guzum etmen, yapman guzum” tarzında gençleri atılmaktan geri tutan şeyler. Ama siyaset bizim hayatımızın her alanında yani tramvay bastığımız kartta, üniversiteden girerken kapıda, kalacak yer arayışımızda, aldığımız sütte, kırdığımız yumurtada, siyaset her yerde. Bizim bu alana müdahale edebilmek için siyasetin bir parçası olmamız gerekiyor. Siyaset temelinde ses çıkarmaktır. Çözümleri çözmeye talip olmaktır. Böyle düşünüyorum.

Melih Karaçay: Ben bir önceki soruya cevap vermek istiyorum. Belediye meclis üyesi ne iş yapar sorusuna. Yüzüne karşı da söylüyorum biz sürekli başkan diyoruz ama Odunpazarı Belediyesinde Başkanlık, Başkanlık Sistemi gibi ilerlemiyor. Orada bir meclis var, meclisin aldığı kararlar birlikte başkanlık ilerliyor. Tek adam rejimi bizim Odunpazarı Belediyesinde yok. Onu ifade edelim. Meclis de Belediyenin bir karar alma organı. Farklı kesimlerden farklı görüşlerin toplanıp kararlar aldığı bir yapı. Belediye Meclisi bir nevi sizlerin bir sesiniz, temsilciniz. Sizlerin dile getireceği bir sorunu bizler Belediye Meclisinde dile getirebiliriz bu

arada. Diğer soru için de şunları söyleyebilirim; STK'lar tabi ki çok önemli, daha önce de dediğim gibi oralarda daha çok siyaset dönüyor. Ancak siyaset için bir siyasal kuruluş seçmemiz lazım. STK'lardan siyasete geçiş gibi görebilirsiniz bunu. Sivil topluma üye olmanızda, katılım göstermenizde fayda var. Kendinize yakın bir STK belirleyin, gidin gözlemleyin, çalışmalarına katılın. İddia ettikleri şeyleri gerçekleştiriyorlar mı yoksa sadece siyasetin bir parçası mı olmuşlar onu da görün, yerinde gözlemleyin. Bazı STK'lar yapısı gereği bazı siyasal partilerin alt yapısını oluşturan kuruluşlardır. Bunların hepsi topluma faydalı olmak için kurulmuş yerler değil. Bunu zaten gittiğinizde görürsünüz. Bunu fark ettiğinizde artık siyasi parti üzerinden bu işe devam etmeniz gerektiğini anlamış oluyorsunuz. Görüşünüze göre bir parti belirleyin. Gidip çalışmalarını görün ondan sonra size uyduğunu düşünüyorsanız katılırsınız. Kesinlikle katılmanız lazım. A partisi olsun B partisi olsun kesinlikle katılmanız lazım. Yanlış yapmaktan da korkmayın. Gençler özellikle bu konuda çekingen oluyor ya yanlış yaparsam diye. Siyasete girmek ne kadar kolaysa çıkmak da o kadar kolay. Korkmayın çekinmeyin, işinize gelmediği yerde çıkar bırakırsınız. Ama katılın siyasetin daha şeffaf, daha adil, daha demokratik yapıldığı günlere hep birlikte taşıyalım Türkiye'yi.

Mehmet Kılıç: Öncelikli olarak ben de her şeye Cumhuriyet Halk Partisinde başladım. Bazı zincirlerin kırılması gerektiğini düşünüyorum. Gençler siyasette yeri yokmuş gibi düşünüyor. Okul, iş gibi kaygılarımız var. Onun dışında dönem olarak düşüncelerimizi özgürce ifade edebilmek açısından kötü bir dönemde olduğumuzu düşünüyorum. Bu da gençleri siyasete katılma konusunda etkiliyor bence. A partisine üye değilsen iş bulamama, ticaret ile uğraşıyorsanız iş yapamama gibi durumlar var. Bu zincirlerin kırılması gerektiğini düşünüyorum.

Çağrı Özeçoğlu: Arkadaşlarımın söylediklerine ek olarak ticarete vs bu siyaset sorununu yaşadık. Bunlar dışında sizin döneminizde bir şey söylemenin de ötesinde sosyal medyada bir gönderiyi beğenmenin, paylaşmanın sorun olabildiği bir dönemdeyiz. Bunların çoğu toplumun ve ailelerimizin bize yüklediği haklı ya da haksız baskıdan kaynaklanıyor. Bizim Mehmet'in de dediği gibi bu zinciri mutlaka kırmamız lazım. Ben parti dışında sivil toplum tarafında meslek örgütünde bulundum. Orada da üyelerden meclis oluşuyor vs orada da şunu fark ettim gençlerin fikirlerine çok değer veriliyor. Genç birisinin söylediği fikir 70-80 yaşında birinin söylediklerinden farklı oluyor. Çünkü gündemi takip eden aslında biziz. Sizler de yarın bir gün bir STK ya da siyasi partide ya da meslek örgütünde fikrinizi dile getirdiğinizde bunu göreceksiniz. Hele bunu STK dışında bir siyasi partide yaptığınızda fikirlerinizin toplumu etkileyeceğini gördüğünüzde bu sizi daha da şevklendirecektir. 7

Mert Eke: Ben de ek olarak şunu söylemek istiyorum. Sanıyorum çoğunuz üniversite öğrencisisiniz. Hep ailelerimizden çevremizden şunu duymuşuzdur siyasete ucundan kıyısından bulaşırsanız iş bulamazsınız. Bana hep bu söylendi. Ben üniversitede aktif siyaset ile uğraşıyordum bana söylenen hep buydu yarın iş bulamazsın. Ama sonrasında öyle olmadığını anladım. İş bulabilirsiniz. Hatta belki siyasetteki aktif hayatınız iş bulma konusunda önünüzü bile açabilir. Özel sektörde, devletle çalışmadığınız sürece her türlü iş bulabilirsiniz ve sıkıntı yaşamazsınız. Birçok genç ve donanımlı arkadaşımız bu korku ile aktif siyasete girmiyor, fikirlerini söylemiyor. Böyle olunca da meydan tabiri caiz ise daha eğitimsiz insanlara kalıyor. Bu Türkiye’yi bir kısır döngüye sokuyor. Mutlaka donanımlı, bilgili, eğitilmiş, yabancı dil bilen, kendini geliştirmiş arkadaşlarımızın korkmadan siyasete girmesi Türkiye için çok önemli. Tekrardan böyle bir çağrıda bulunmuş olayım.

Uğur Yıldız: Güçlü hükümetin olması için muhakkak güçlü bir kamusal alanın olması lazım. Siyasette de yürümek için muhakkak konfor alanınızdan çıkmanız lazım. Siyaset hayatın her alanında var. Korkmadan yapmak lazım. Örgütlü yapmak lazım. Bir düşünce ortaya koyarken, bir mücadele verirken muhakkak ki toplumsal örgütün gücünü ve varlığını yanında hissederek, bilerek yapmak lazım. İş kaygısı vs evet bunlar konuşuluyor ama bir şeylerin değişmesi için de korkmadan mücadele etmek lazım.

Moderatör Dr. İbrahim Sarı: Sorusu olan?

Katılımcı: Merhaba ben iki soru soracağım. Şu anda hali hazırda kamu tasarruf tedbirleri var ve birçok belediyeyi engelleyeceği gibi Odunpazarı Belediyesinin çalışmalarını da engelleyecektir. Bu konularla ilgili olarak siz Belediye Meclis üyeleri ne gibi çalışmalar yapmayı düşünüyorsunuz veya bunla ilgili bir planınız var mı, bununla ilgili çalışmalar yaptınız mı? Diğer sorum da siz parti içi demokrasi olarak, parti içinde herhangi bir fikir ayrılığı yaşadığınız zaman ne gibi çalışmalar yapıyorsunuz? Bununla ilgili yaşadıklarınız arasında doğrudan demokrasi örneği olarak ya da tam tersi anti-demokrasi örneği diye gösterebileceğiniz bir örnek var mı? Bunları merak ediyorum.

Uğur Yıldız: İkinci sorudan başlayayım. Meclis toplantılarından önce kapalı grup toplantıları yaparız. Bu grup toplantılarında şehrin sorunları ile ilgili konuşacağımız, tartışacağımız şeyleri masaya yatırırız. Burada fikir ayrılıkları da olur ama en sonunda bir ortak noktada buluşuruz. Tasarruf tedbirleri konusu tartışmalı. Bunu aşmanın çeşitli yolları var. Mesela bağışlar. Mesela arsa bizim bir kreş yapılacak, şehrin ileri gelenleri ile bağış yapmak isteyenler ile buraya kreş yapılıyor. Yaşlı bakım merkezi yapıldı. Tasarruf tedbiri denen şey yerel seçimlerden sonra bu

belediyelere iş yaptırmayalım diye önümüze konulan bir engel. Tasarruf edilecek miktar yüz milyar. Yüz milyar bizim için çok büyük bir para ama Türkiye bütçesi açısından çok küçük bir para. Yapılacak olan tasarruf bütçenin %1'inden bile az bir orana tekabül ediyor. Bu bütçe içerisinde yerel yönetimlere ayrılan pay çok az. Tüm belediyelere ayrılan pay 860 milyar Lira. Bu para ile 85 milyona hizmet edilmesi bekleniyor. Ama bunun yanında 1,2 trilyon lira faize giden para var. Kur korumalı hesaplardan bu 1,2 trilyonu alan bu ülke halkının %1'idir. Rakamlar karşılaştırıldığında mantıksızlık görünüyor. Tasarruf tedbiri denilen şey belediyelere iş yaptırmama gayretidir. Diğer taraftan halk için çalışan, hizmet etmek isteyen belediye de bunu aşmanın yolunu bir şekilde buluyor.

Berke Akyel: Tasarruf esasında güzel bir şey ama tasarruf edilecekse herkes tasarruf etmelidir. Bazı kurumlar bunun dışında tutulmamalı diye düşünüyorum.

Katılımcı: Birkaç yorumda bulunmak istiyorum. Sizler karşımızda genç sıfatı ile oturan belediye meclis üyelerisiniz bu açıdan da bazı eleştirilerde bulunmak istiyorum. Benim yaş grubumu ne kadar yakalayabiliyorsunuz? Ne kadar bizim içimizdesiniz?

Berke Akyel: Kaç yaşındasın?

Katılımcı: Ben 21 yaşımdayım.

Berke Akyel: Aramızda 7 yaş var.

Katılımcı: Evet biliyorum. Yanlışsam düzeltin, 7 kişisiniz ve yaş skalanız 27 ile 37 arasında değişiyor. Dikkat ettim pek çoğunuzda yüzük var, evlisiniz ya da nişanlısınız. Benim yaş grubumda gençler genellikle öğrencidir. Ben öğrenci arkadaşlarım arasında nişanlı ya da evli birini pek göremiyorum. Yani yaşayış tarzlarımız farklı. Hayat bakışımız farklı. Sizin sorunlarınız ile benimkiler farklı. Şunu sormak istiyorum size, sizce Eskişehir'deki belediyelerimiz çok kolay bir şekilde çözebileceği, gençlerimizin şu sorunları var diyebileceğimiz 2-3 tane sorun sayar mısınız bize?

Berke Akyel: Şöyle; 19 Mayıs'ta abonman kart başlıyor. 250 TL'ye sınırsız tramvay kullanım hakkı başlıyor. Bu bir. İkincisi şehirde saat 12:20'de en son tramvay kalkıyordu şimdi saat 03:00'a kadar uzatıldı ve baykuş otobüs seferleri eklendi. Bunlar benim en öncelikli gördüğüm sorunlardı. Belediyelerin çözemeyeceği, hükümetten istenmesi gereken barınma sorunu var. Ben bu arada 1+1 evde oturuyorum, bekarım, Büyükdere'de oturuyorum. Kiralar çok yükseldi. Şehrin barınma problemi var. Bu barınma problemi belediyenin değil, hükümetin çözmesi

gereken bir sorun. Barınma, beslenme, ulaşım, sağlık gençlerin, akranlarımların sorunları. Bu konularda belediyenin üzerine düşen kısımlarda yapılması gerekenler yapılıyor.

Moderatör Dr. İbrahim Sarı: Ben bir soru sorabilir miyim size? Burada çok eril bir ortam var. Neden aranızda hiç kadın yok?

Katılımcı: Ben de bunu soracaktım ama ya bu benim sorumdu.

Moderatör Dr. İbrahim Sarı: Buyurun lütfen hepimiz adına siz sorun bu soruyu.

Katılımcı: Merhabalar öncelikle. Benimde dikkatimi çekti hem belediye meclis üyelerimizin hepsi hem de soru soranlar hep erkekti. Ben de bunu sormak istiyorum belki kendi tercihleri ile gelmediler ama neden içinizde hiç kadın meclis üyeniz yok. Ben kendi yorumumu da eklemek istiyorum ben bunun kadınlar açısından bir cesaret eksikliğinden kaynaklandığını düşünüyorum. Sizce bu konuda sonuç almak için ne yapılabilir? Genç kadınlar nasıl cesaretlendirilebilir?

Moderatör Dr. İbrahim Sarı: Buna çadırdan cevap vermek isteyen varsa da ekleme yapabilir. Nasıl cesaretlendirebiliriz? Gençlerin siyasete katılımı için özellikle genç kadınların siyasete katılımı için neler yapılabilir?

Berke Akyel: Bence aday olarak bir sonraki dönem örnek olabilirsiniz bütün arkadaşlarına, dostlarına, genç kadınlara. Bir sonraki yerel seçimlerde aday ol.

Moderatör Dr. İbrahim Sarı: İşte cesaretlendirme geldi.

Uğur Yıldız: Biz mecliste Başkanımızla birlikte 25 kişiyiz. 5 kadın üyemiz var. 20 erkek üyemiz var. Hatta bir kadın üyemiz de burada Figen ablamız.

Berke Akyel: Cumhuriyet Halk Partisinin tüzüğünde yazan şey her üç kişiden birinin kadın olması, her beş kişiden birinin genç olması gerekiyor.

Katılımcı: Merhabalar ben Kübra. Yüksek lisans yapıyorum, Anadolu Üniversitesindeyim. Ben biraz daha üniversitenin içi ile ilgili konuşmak istiyorum. Üniversite bizim meskenimiz. 7/24 bizim her saatimiz orada geçiyor. Aslında dışarıya mezun olduktan sonra bizim güvensizliğimiz sanırım üniversitede başlıyor. Biz orada bir Rektör ile baş başa değiliz. Karşımızda bir muhatabımız yok. Kaç tane öğrenci şöyle bir ortamda Rektör ile konuşabildi bilmiyorum. Çok fazla sorun yaşıyoruz üniversitenin içinde. Günden güne içine doğru kapanıyor üniversite. Ben 2016 yılında geldim, yıllardır Anadolu Üniversitesinde devam ediyorum eğitimime. Hiçbir şekilde hocanızla bir şey konuşamazsınız çünkü yasak. Ben güzel

sanatlardayım nü çizimimiz vardır bizim mesela yasak. Bu yasaklar adım adım arttı. Sanırım burada başlayan sürecimiz bizim böyle bir yere geldi ve devam ediyor. Daha üniversitede görüyoruz ki biz okuldan çıktuktan sonra da bir yerde bir şikâyetle bulunsak karşılığında bir muhatap göremeyeceğiz. Benim çok üzüldüğüm bir konu var. Bir arkadaşımız bu sene hayatını kaybetti. Kendini astı. Bu konu konuşulması yasak. Anma yapmak istendi onu da yasaklayacak noktaya gelindi. Bu süreç daha da korkunç bir yere gidiyor. Yani üniversiteye müdahale edilemiyor. Bir şikâyet belirtemiyorsunuz mesela. Yemekhane zamlanıyor ama bir muhatabımız yok. Kampüsten çıktığımızda kime bir sorunumuzu aktarsak cevap bulamayacakmız gibi oluyor. Ben mesela bu ortamı Anadolu Üniversitesi içinde görmeyi isterdim aslında. Benim istediğim daha çok üniversitenin içinde olabilecek bir yöntem ama tabi bu zor herhâlde anladığım kadarıyla. Yapılamıyor sanırım. Biz bununla ilgili bir hazırlık yaptık, dekanımızla falan görüşelim ama bizi direkt banlıyorlar.

Moderatör Dr. İbrahim Sarı: Biz bu konuyu iki oturum olacak şekilde planlamıştık ama çadırın enerjisi şu anda çok iyi. Herkes için uygunsa devam etmeyi öneriyorum öncelikle. Tamam teşekkürler. Devam ediyoruz. Ben bu 3D Dinleme Diyalog Dayanışma Festivalinin neden üniversite içinde olamadığı sorusunun cevabını Erhan hocamızdan istiyorum izninizle.

Doç.Dr. Erhan Akdemir: Kıymetli katılımcılar tekrar hoş geldiniz, teşekkür ederiz. Çok mutluyuz hepinizi burada rengarenk minderlerin üzerinde görmekten fikirlerinizi özgürce, önyargısız bir şekilde ifade etmenizden. Genç erkek genç meclis üyelerimize de çok teşekkür ediyoruz. Umarız kadın meclis üyelerimizin de sayısı daha da artar. Arkadaşımız güzel bir soru sordu neden üniversitede bu ortam yakalanmıyor diye bu hem üzüntü verici bir öğretim üyesi olarak benim için hem de aslında belki sorunlarımızın başı da buradan geliyor. Aslında içinde bulunduğunuz festival bir üniversite bilimsel araştırma projesiydi, 3 yıl önce yani bu festivale başlamadan önce ben bunu doktora ve yüksek lisans öğrencilerimle birlikte bir bilimsel araştırma projesi olarak Anadolu Üniversitesi'ne sunmuştum, projemiz kabul edildi ama uygulamaya geçerken proje iptal edildi. Belli bir araştırma kısmı yaptı yaptık, projenin özellikle uluslararası diğer örneklerini inceledik ama uygulama kısmında maalesef içinde bulunduğumuz üniversite bu uygulamaya izin vermedi. Proje durdurulduğu andan itibaren de zaten birçok çalışma yapmıştık şehirde, üniversite içerisinde, kampüste gerçekleştirilsin diye ama yönetim buna açıkça hayır dedi buraya kadar yapabiliriz yani bunu teorik olarak araştırırsın ama pratiğe dökemezsin dedi. O zaman işte biz bunu Eskişehir Avrupa Birliği Derneği üzerinden nasıl yapabiliriz diye düşünürken demokrat bir başkanla karşılaştık. Ben o zaman başkanı tanıımıyordum bir irtibatım yoktu ama Kazım Bey ve ekibi sağ olsun çok demokratik bir tavır

sergiledi, bu işe gönül verdiler, bu işe sahip çıktılar. Ben de üniversite öğretim üyesi olma sıfatını bir kenara koyarak sivil toplum gönüllüsü şapkamla kent konseylerimizle birlikte özellikle Odun Pazarı Kent Konseyi birlikte, bu işi beraber organize etmeye başladık ve şimdi gördüğünüz gibi üçüncüsünü uluslararası bir duruma getirdik. Evet önümüze engeller çıkıyor, ben bunu yaşayan bir öğretim üyesiyim ama aşmanın da yolları var, işte kamu STK işbirliği yaparak da bu etkinliği hep birlikte gerçekleştirebiliyoruz. Bizim en büyük sorunumuz “şikayet etmek”. Şikayet ediyoruz da çözüm önermiyoruz aslında burası bir çözüm önerisi, o yüzden hani seçeneklerimizi değerlendirelim dediklerine aynen katılıyorum öğretim üyesi olarak bu sorunları ben de yaşıyorum, sizler de yaşıyorsunuz ama hani üniversitede olmuyorsa başka alanlar arayabiliriz. Demokrasiye güvenimizin, gençlerimize, birbirimize güvenimizin devam etmesi gerekiyor. Ne mutlu ki bizi bugün burada üçüncüsünü hep birlikte gerçekleştirebiliyoruz.

Çağrı Özeçoğlu: İlk olarak ben şunu belirtmek istiyorum, Cumhuriyet Halk Partisi'nin ortalama yaşı 43 MKYK yaşı ortalaması 47 genel başkanımızın da yaşı 49 yani partinin aslında yaşla ve gençlerle ilgili yaklaşımı bence oldukça güzel.

Moderatör Dr. İbrahim Sarı: Öncelikle şöyle, siyasi parti propagandası yapmıyoruz. Gençleri bilgilendirmek için yapıyorsunuz ama Türkiye'de siyasetin sorunu bu aslında. Partiniz nezdinde bunu çözmeye çalışıyor adımlar atıyor olabilirsiniz ama genel olarak Türkiye'de siyasetin böyle bir sorunu var. Genç ve kadın konusunda böyle bir sorun olduğunu da burada herkesin katıldığını düşünüyorum.

Çağrı Özeçoğlu: Doğru. İkincisinde de seçim döneminde başkanlarımızla sahada çalışırken 1000'in üzerinde belki de gençle ben bizzat buluştum, görüştim. Görüştüğümde çok farklı istekler vardı bunların başında ulaşım geliyordu, konaklama geliyordu, ekonomik güçlüklerle ilgili şeyler geliyordu. Az önce Berke arkadaşımızın saydığı şekilde bazı işler yapılmaya başlandı eminim ki daha da fazlası yapılacaktır. Bunları da ben başkanımız buradayken söyleyeyim aklıma ilk gelen çözüm önerisi olarak belediyelerimizdeki genç meclis üyeleriyle üniversiteler arasında bir komisyon oluşturularak bu belki üniversite içerisinde olur, belki dışarısında olur. Bugünkü etkinlik o kadar güzel ki karşılıklı oturup konuşmak, herkese çok teşekkür ederim emeği geçen bunları daha da yaygınlaştırarak başka şehirlere de ortak örnek olabileceğimiz projelere de imza atabiliriz. Başkanım ortak bir komisyon oluşturularak genç meclis üyeleriyle üniversitede belki üniversite topluluklarındaki arkadaşlarımızın belirleyeceği kişilerle neler yapabiliriz diye oturup konuşabileceğimiz bir komisyon oluşturulabilir. İlk aklıma gelen çözüm, belki diğer arkadaşların daha güzel önerileri vardır.

Mert Eke: Bizim partimizde 30 yaş altı kadın ve gençlere ciddi bir avantaj var. Biz meclis üyeliğinde bir ön seçim uygulamasında bulunduk ama maalesef 30 yaş altı bir kadın arkadaşımız adaylık için başvurmadı. Yani burada da direkt kadınları suçlamak yerine ben şöyle bir şey söylemek istiyorum maalesef ki toplumumuzun genel kodlarında kadınlara bir baskı var, bu baskıyı aramızdaki arkadaşlarımız da hissediyor olabilirler. Siyasete girme anlamında, iş hayatına girme anlamında kadınların aktif olmasını engelleyen toplumsal kodlarımız var ilk olarak sorunu burada ele almamız gerekiyor. Ayrıca az önce bir arkadaşımız soru sormuştu, onun da cevabının biraz havada kaldığını düşünüyorum parti içinde demokrasiyi nasıl sağlıyorsunuz? Kararları nasıl tartışıyorsunuz? diye bir soru gelmişti. Öncelikle parti içinde demokrasi bizde her zaman mevcut mesela bir örnek vereyim kendimden geçtiğimiz yıl cumhurbaşkanlığı seçimleri vardı ve aramızda Kemal Kılıçdaroğlu'nun aday olmaması gerektiğini düşünen arkadaşlarımız vardı. Yani bu aslında lideri sorgulamaktır ve Türkiye'deki siyasi partilerde lideri sorgulamak çok ciddi bir yanıştır, bir tabudur asla sorgulayamazsınız. Bizde böyle bir demokratik hak mevcut ve lideri sorgulayabildik ama bizde şöyle bir şey de var fikir söyleme özgürlüğümüz var, tartışırız, ortak bir karar alırız. Azınlıkta olan veya pek bir kabul görmeyen de mutlaka ortak çalışmaya katılır ve beraberce çalışmaya devam edilir bu belediyede de böyle, Kazım Başkan yönetiminde de böyle mutlaka farklı fikirleri tartışıyoruz. Bir sorunuz daha vardı dediniz ki tasarruf tedbirleri var, belediye olarak bu tedbirlere karşı nasıl projelerinizi yürütebilirsiniz, nasıl daha iyi işler yapabilirsiniz diye bir sorunuz olmuştu. Şimdi zaten Eskişehir Belediyeleri ezelden beri hükümetten yeterli desteği alamayan ve kendi çabalarıyla bir şeyler yapmaya çalışan bir anlayış vardı ve bu bizim için yeni bir şey değil. Yılmaz hocanın ilk dönemlerinden günümüze kadar zaten hükümet desteği almadan belediyeler bir şeyler yapabildiler, şimdi belediye toplum yararına, faydalı işler yapmaya çalışan, kar amacı gütmeyen bir kurumdur. Eğer hükümetten para gelmiyorsa veya sağdan soldan herhangi bir destek gelmiyorsa toplum yararına bir şeyler yapmak isteyen, imkanı olan arkadaşlarımız dostlarımızın desteği ve belediyenin imkanları birleştiğinde tasarruf tedbirleri mevcut olsa bile yine de bir şeyler yapılabilir ve yapılacaktır.

Berke Akyel: Ben Kübra Hanım'ın sorusuna cevap vermek istiyorum. Biz buradayız, biz halkız. İstedığınız zaman istediğiniz şekilde ulaşabilirsiniz, özgür çalışma alanları için belediyemizin gençlik merkezleri sanatsal anlamda, fikirsel anlamda çok fazla çalışma için çok fazla etkinlik düzenliyor. Üniversitenin içerisinde bulamadığınız özgür alanlarınızı belediyenin gençlik merkezlerinde bulabilirsiniz. Odunpazarı Belediyesi'nin gençlik merkezleri tüm gençlerin kullanımını açık, çok çeşitli sosyal etkinlikler düzenliyor; sanat eğitimleri, diksiyon

eğitimleri özgür atölye alanları gibi bir çalışma imkanı mevcut. Üniversite değiliz ama belediyeyiz gençlik merkezlerinde çalışabilirsiniz, teşekkürler.

Katılımcı: Merhabalar ben Eskişehir Görme Engelliler Spor Kulübü Başkan Yardımcısı Yusuf Çınar. Az önce bir arkadaşımızın bir sorusu olmuştu. Ben buradan Berke Bey'e teşekkür etmek istiyorum, öncelikle kulübümüze vermiş olduğu desteklerden dolayı. Kendisinin yaşını öğrendiğimde de şaşırdım biraz yani çünkü bu yaşlarda bu kadar hassas düşünebilen davranabilen gençlerin olduğunu iletti kendisi. O yüzden gençlerimize nasıl bir çağrısı olur? veya kendisinin duyarlı davranmasına sebepler nelerdir?

Berke Akyel: Şöyle hepimiz bu toplumun fertleriyiz ve toplumu oluşturan bütünlerin bir parçasıyız. Bütün parçalarımızı daha ileriye götürmek, bütün parçalarımızın refahını, mutluluğunu artırmak için çalışmalıyız. Bu duyarlılık değil, toplumsal sorumluluk bilinci ben de bu bilinç doğrultusunda hareket etmeye çalışan bir gencim. Bu kadar, bundan ibaret yani teşekkür ederim nazik iltifatlarınız için.

Katılımcı: Merhaba ben Ankara'dan geliyorum yani burada okumuyorum ama Ankara'da TED Üniversitesi'nde okuyorum. Abonman sorunundan bahsettiler yani Ankara Büyükşehir Belediyesi'nde çok önceden olan bir şey bu, diğer büyükşehir belediyelerini takip ediyor musunuz ya da güncelde şu an gençler için problemlerine yönelik yaptığınız bir proje var mı?

Berke Akyel: Önceki belediye başkanımız Yılmaz Büyükerşen şu anda Cumhuriyet Halk Partili belediyelerin danışmanı oldu. Belediyeler arasında yapılan güzel projelerin, diğer belediyelere aktarılmasında görevli. Cumhuriyet Halk Partili bütün belediyeler bu diyalogun, bu iş birliğinin içinde.

Moderatör Dr. İbrahim Sarı: Şöyle düşünün kentinizin yönetiminde söz sahibi olan insanlar aranızda, bakın ben en başta bunu söyledim ben sizin yaşlarınızdayken böyle bir ortamla karşılaşmadım. Başkanınız da burada, meclis üyeleriniz de burada kendinizle ilgili kentinizle ilgili istediğiniz bir şey varsa bunu sorabilirsiniz.

Katılımcı: Eskişehir nezdinde gençlerin sorunlarına dair birkaç şey söylemek istiyorum. Başkanımıza da sormak istiyorum, gençlerdeki en büyük gördüğü eksiklik, en büyük eleştiri nedir? Korkak diyebilirler, iletişim konusunda çok eksikler, okumuyorlar diyebilirler mi? Çünkü benim aklımda birkaç kelime var bunları duyabilecek çok merak ediyorum teşekkür ederim.

Uğur Yıldız: Bana göre en büyük sıkıntı düşünceleri çok rahat özgü bir şekilde ifade edememek. Bunun da yaşadığımız ortamdan kaynaklı olduğunu düşünüyorum ki ben de üniversite okurken aynı sıkıntı içindeydim ta ki kendimi kendime ifade ettikten sonra bazı şeyleri toplulukta rahatça ifade etmeye başladım. Bir de gençler açısından nedir sorun ya da neden düzelmüyor açısından bakarsak, özeleştiriyi yapmak istiyorum hem gençler açısından hem kendimizi de kapsayarak söylüyorum, bizde çoğu zaman bir umursamazlık var. Mesela ekonomi çok kötüye gidiyor çoğu kişi umursamıyor, mesela gençlerin imkanları düşüyor, sosyal imkanları düşüyor, iş bulma olanakları düşüyor, işsizlik artıyor yani gençler bunları umursamıyor aman diyor üniversite bitsin bakarsınız diyor ya da üniversite bitiyor bir sene işsiz kalsan ne olur diyor. Gençlerimiz bu konuda daha duyarlı olsa ve bir şeyler yapmak için sahaya inmeye gayret etse sesini, çıkartmaya çalışsa daha iyi olabilir diye düşünüyorum. Gençler açısından bakarsak benim tek söyleyebileceğim biraz daha duyarlı, biraz daha sorunları umursar olmak diye düşünüyorum.

Katılımcı: Üniversiteli arkadaşlarımız Eskişehir içerisinde saatlik olarak kafelerde, lokantalarda çalışıyorlar ve buradaki çalışma koşullarında belli bir saat ücreti üzerinden standart yok. Bazı arkadaşlarım saatlik 40 çalışırken bazıları 80 bazıları 20 belli bir standart yapı oluşturulmamış ve burada gençler çalışırken doğrudan sömürülüyor bunlarla alakalı bir yapı oluşturulamaz mı? Biz standart bir fiyat tarifi Eskişehir içerisinde kafelerde çalışan, lokantalarda çalışan arkadaşlarımızın en az asgari şu kadar fiyata çalışması gerekiyor gibi bir yapı oluşturamaz mıyız?

Moderatör Dr. İbrahim Sarı: Kişilerin nasıl çalıştırılacağı zaten iş kanununda belli, böyle bir şey kanunlar nezdinde yapıldığı için genel bir sorun ama belediyenin veya belediye meclis üyelerinin bu konuda yapabileceği bir şey yok.

Katılımcı: Ben Anadolu Üniversitesi İletişim ve Tasarım son sınıf öğrencisiyim. Mezuniyetime 15 gün kaldı, işsizlik sorununun o yükünü taşımaya başladım. Öğrenciler işsizliği umursamıyor ya da ekonomik sorunları umursamıyor dediniz aslında bence hepimiz çok fazla umursuyoruz. Ben şunu fark ettim ben artık yaşlıtlarımla festival konuşmıyorum, biz artık yaşlıtlarımla yıldızları falan izlemiyoruz, biz oturup ya hava ne kadar güzel falan diyemiyoruz. 15 gün sonra ben acaba ne yapacağım, bunu tartışıyoruz. Ben burada şu an gönüllüyüm burada olmamın bir sebebi hem kendime referans bulabilmek hem de bir yerlerde kendime yer ettirebilmek. Birçoğumuz çabalıyoruz, görünmek istiyoruz mesela sesimizi de çıkartmaya çalışıyoruz ama buna müsaade edilmiyor. Ben KYK yurdunda kaldığım zaman bir dönem hatırlarsanız bir arkadaşımız, hatta iki arkadaşımız intihar etti. Hepimiz KYK'da bahçede bağrırmaya başladık,

belki o arkadaşlarımdan bir tanesi buradadır ve bizi kimse dinlemedi. Sadece bizim kampüsün içindeki KYK ile sınırı kaldı. Üniversite kampüsünün içindeki yemekhanede, bizim her öğlen yemeğe gittiğimiz yemekhanede bir arkadaşımız intihar etti. Hukuk fakültesinin önünden arkadaşlarımız yürüyüş başlattılar ve Çevik Kuvvet rektörlük binasına ulaştırmadan önlerini kesti. Lütfen bizlerin çabasında görmeye çalışın.

Mert Eke: Anladım ne demek istediğini, sen duyarlı bir arkadaşımısın. Benim demek istediğim aslında şuydu: Gençlerimiz duyarsız derken çoğunluk anlamında bana göre duyarsız, bana göre gerçekten duyarlı ve aktif olan gençlerimizin sayısı %10'u geçmez ben de üniversitedeyken aynen senin gibi birçok karşı etkinlikte yer aldım. Birçok eylemde sesimizi duyurmaya çalıştık ama hep baktık ki biz aslında o %10'luk kesim içindeyiz %90 genellikle ya da %80 diye iyimser olayım. Onun sebebi de şu oluyor genelde mesela ben kendi adıma konuşayım diyorum ki ya zaten hani çabalayacağım çabalayacağım ya ODTÜ'den dereceyle mezun olan arkadaşımı da A101'de görüyoruz. Gerçekten kendini kanıtlayabilenler torpille ya da başka bir şekillerde bir yerlere geliyor ama herkes aynı şansı elde edemiyor diyoruz ki yani çok kovalıyorum yine olmuyor. Sana teşekkür ederim aktif bir şeyler yapmaya çalıştığın için benim demek istediğim de şu sana ilave olarak söyleyebileceğim senin gibi aktif, yanlılara karşı ses çıkarabilen ya da kendi sorunlarını dile getirmeye çalışan aynen burada yaptığın gibi. Arkadaşlarımızın sayısının çok çok daha fazla artması lazım bunun %10 değil de %20 %50 olduğu zaman Türkiye zaten çok farklı bir yer olacak. Mesela biz bugün meclis üyeleri olarak sizlerle sohbet etmeye sizlerin sorularını cevaplamaya geldik. Güzel katılım, güzel gayet var, biz isterdi ki çok daha fazla katılım olsun belki ilerleyen yıllarda Türkiye'de çok daha fazla katılım olacak. Senin gibi düşünen ve eyleme geçen arkadaşlarımızın sayısı çok daha fazla olacak, biz zaten bunun olmasını istiyoruz, ilerleyen yıllarda böyle bir ümidimiz var.

Moderatör Dr. İbrahim Sarı: Sosyal sorunlar birbirinden bağımsız olarak düşünülemez, yani tabii ki ülkenin sahip olduğu sorunların yarattığı bir durum var. Bunların büyük bir çoğunluğu tabii ki siyasilerin, hukukçuların sorumluluk alanında ama yerel yöneticilerin de tabii ki sorumluluk alanına giren konular var. Bazıları kesişiyor ama yapabilecekleri ve yapamayacakları sınırlı hale geliyor o yüzden gençlerin sorunu tabii ki her yerde aynı ama burada şöyle bir şey var: Biz gerçekten demokratik bir ortam yaşıyoruz, oy verdiğiniz insanlar karşınızda sorularınızı taleplerinizi iletebiliyorsunuz.

Katılımcı: Gençlik merkezinde güzel sanatlar öğrencileri için atölye tarzı bir yer yapılabilir mi? Küçük bir yer diyelim fırın, basınçlı su, çamur veya işte seramik vesaire yapanlar için bir tezgâh vesaire yapılabilir mi?

Moderatör Dr. İbrahim Sarı: Biz Avrupa Gençlik Başkenti başvurusu sürecinde Eskişehir'de yaşayan 30 yaş altındaki 1000'in üzerinde gençle görüşme yaptık. Ülkenin geldiği ekonomik koşullar genç yoksulluğunu ortaya koyuyor ki zaten ülke ekonomisinden bağımsız bir konu genç yoksulluk yani harçlıkla yaşamını geçirmeye çalışan insanlardan bahsediyoruz. Gördüğümüz, karşılaştığımız şey şuydu: Eskişehir'i bu konuda çok iyi gözlemliyorum ben ama gençlerin ücretsiz vakit geçirebilecekleri kamusal alan az Eskişehir'de gençlik merkezleri var, STK'ların sunduğu alanlar var, çok güzel parklar var. Ama bunu yerel yönetim sunmazsa gençlere, gençler sadece parklarda oturabilir ücretsiz olarak. Bazı mesleklerin ve branşların geniş alanlara, geniş masalara ve bazı ekipmanlara ihtiyacı olabiliyor.

Berke Akyel: Hamam yolundaki çay bahçesinde, çay 3, büyük çay 5 TL yani belediyenin aslında bu tarz yerleri var. Hamam yolu da var başka yerlerde var yani şöyle belediyenin neredeyse tüm tesislerinde çay 3 lira ama tabii bilmiyorum genel olarak ihtiyacı karşılıyor mu karşılamıyor mu.

Cenk Sungur: Şöyle bir durum da var, Eskişehir öğrenci şehridir yani öğrenci ekonomisinde olan bir şehir burası ve aynı zamanda küçükte şehir. Örneğin İstanbul'da kent lokantaları açılıyor ama İstanbul'da açılan bir kent lokantası, İstanbul'daki hiçbir esnafı etkilemiyor çünkü İstanbul çok büyük çok yani 3 tane 5 tane 10 tane 15 tane kent lokantası oradaki ticari döngüyü etkilemiyor. Ama buradaki ticareti de burada para kazanıp çocuğunu okutan hayatını idame eden insanların da biraz etkileneceğini düşünerek bunların belirli bölgelerde kısıtlı kalması gerektiğini düşünüyorum.

Moderatör Dr. İbrahim Sarı: Mesela uzak mahallelerdeki gençler kütüphane istiyorlar bize bunu söylediler. Çünkü merkeze gelip gitmek zaman alıyor, onun da bir masrafı var işte otobüse binmemiz gerekiyor, çok yol gidiyoruz dediler. Kendi mahallelerine kütüphane istiyorlar, ders çalışabilecekleri, sosyalleşebilecekleri kamusal alanlara ihtiyaçları var. Ben de bir elçi olarak bunları söylemiş olayım.

Cenk Sungur: Odunpazarı Belediyesi adına konuşabiliriz ki bu konuda birçok gençlik merkezimiz var. Emek Mahallesi'nde gençlik merkezimiz var, Odunpazarı'nın birçok mahallesinde gençlik merkezlerimiz, kütüphanelerimiz var ve bunların artarak da çalışmalarına devam edeceğini düşünüyorum. Tabii sürekli engeller var işte yeni bina yapamazsınız, kiralama yapamazsınız, satın alma yapamazsınız. Ama imkanlar doğrultusunda ben de katılıyorum, genişlemesi gerekiyor. En kenar mahallede de, bugünkü 71 evlerde de, Erenköy'de de gençlik

merkezlerinin, kütüphanelerin artarak devam etmesi gerekiyor ki planlanan yeni açılacaklar da var bildiğim kadarıyla.

Katılımcı: Gençlik merkezleri bize çok destek oluyor gerçekten bunun için teşekkür ederim ama gençlik merkezlerinin şöyle bir eksiği var saat 17.00'da hepsi kapanıyor ve bizim zaten derslerimiz 3'te 4'te bitiyor. Gençlik merkezlerinden o kadar aktif bir şekilde faydalanamıyoruz belki bu konuda bir düzenlemeye gidilebilir. Bunun dışında da az önce kim demişti hatırlamıyorum ama okullarınız destek olmuyorsa, biz belediye olarak buradayız dediniz. Biz de belediye olarak bizim yanımızda olmanızı çok isteriz ama ben Osmangazi Üniversitesi Tiyatro Topluluğunun başkanım ve bir buçuk aydır Odunpazarı Belediyesi, Tepebaşı Belediyesi ve Büyükşehir Belediyesi ile iletişim kurup bir araba almaya çalışıyorum, Samsun'a turneye gitmek için bir oyunumuz var. Şimdi tasarruf tedbirleri var anlıyorum ama başka tiyatro topluluklarına bu süreçte araba verildiğini gördüğüm için bu kadar rahat bunu söyleyebiliyorum, birçok topluluğa araba verildi turnaya gitmeleri için. Okulumuz hiçbir konuda bize destek olmuyorlar, sağ olsunlar biz kendi imkânlarımızla bir şeyler yapıyoruz ve çok güzel bir oyun çıkardık. Bu oyunumuzu sahnelemek için sahne bulamıyoruz, turneye gidiyoruz her şeyimizi ayarlıyoruz kalacak yerimizi, yiyecek yemeğimizi ayarlıyoruz sadece bir arabaya ihtiyacımız var diyoruz ama bir buçuk aydır ben belediyeden olumlu bir dönüş alamadım. En sonunda kendi cebimizden para koyarak, Samsun'da turneye gittik çünkü burada 20 kişinin bir emeği söz konusu ve bir yıldır çalışıyoruz ama belediye olarak bizim yanımızda olduğunuzu biz göremedik maalesef. Sizler yeni geldiniz buraya ama bu dönemin başında da 3D festivali yapıldı oradaki arkadaşlara da biz belediye olarak sizin yanınızdayız dediler am maalesef biz böyle bir destek göremiyoruz, bu konuda çok üzülüyorum.

Cenk Sungur: Tiyatrocularla ilgili özellikle ben geçen hafta da farklı bir tiyatro ekibiyle görüştüm, sahne problemleri yaşıyorlar ve ulaşım problemleri yaşıyorlar. Ben onların yaşadığı problemleri de ilettim, çok yakın bir dönemde buradan çıkışta sizinle de numaralarımızı paylaşalım biz elimizden geldiğince belediyenin imkânlarını kullandıralım. Müsait bir araç varsa, müsait bir iklim varsa bunlara yardımcı olunuyor biliyoruz çünkü yardımcı olduğunu benzer bir şekilde geçtiğimiz hafta da yaşadık.

Katılımcı: Ben çok spesifik bir problemden söz etmek istiyorum aslında bu temelde okulumuzun problemi ben Osmangazi Üniversitesi'ndeyim okulumuzun temel problemi ama biz bunu okulumuzdaki akademisyenlerle de tartışıyoruz ama bir türlü okulumuz çözüm üretmiyor. Ben de alternatif olarak size bu problemten bahsetmek istiyorum okulumuzda bir ring problemi var biz ring kullanıyoruz onun dışında 250 liraya dediğiniz gibi artık

belediyelerin tramvaylarından abonman alacağız. Şimdi bir öğrenci bütçesine baktığımızda 2.000 lira burs özelinde düşündüğümüzde birazcık büyük bir sayı oluyor. Onun dışında da ringlerle ilgili sabahları 9'da inanılmaz bir sıra oluyor gerçekten çok uzun bir sıra oluyor ve biz çoğu derse geç kalıyoruz. Belediye ekstradan bir araç tahsis edebilir mi, Eskişehir kız KYK ve Bala kız KYK yurtları var, kız KYK yurdundan kalkacak şekilde oraya bir ring tahsis edilebilir mi?

Mert Eke: 2013-2018 arası Osmangazi Üniversitesi'nde okudum seni çok iyi anlıyorum çünkü bizim okuduğumuz dönemde de birçok sorunumuza üniversite idaresi cevap vermiyordu, ilgilenmiyorlardı görüyorum ki hala aynı yani öğrenciyken de eleştiriyorduk ama şu an çok daha rahat eleştirebilirim. Osmangazi Üniversitesi'nin mutlaka kendilerinin bu konuda düzeltmesi gerekiyor mesela Anadolu Üniversitesi'ndeki arkadaşlarımız bu konuda daha şanslı hocaları kendileriyle daha ilgili ya da diğer şehirdeki birçok üniversiteler örgütlenebiliyor ama Osmangazi Üniversitesi'nde öğrencilerin sorunlarına karşı bir kulak tıkaması mevcut. Bu sorun demek ki hala devam ediyor maalesef ki, umarım bu eleştirileri dikkate alırlar ring sorunu benim zamanımda da vardı, aynen dediğim gibi sıra oluyordu derse yetişemiyorduk, hadi yürüyelim desek ben mühendislik tarafındaydım. Birçok üniversitede ve başka şehirlerde ücretsizdi yani aslında devlet ciddi bir ödenek gönderiyor üniversitelere ve bana göre ücretsiz olması lazım, tıpkı diğer üniversitelerde olduğu gibi sayısının artırılması lazım. Ben büyükşehir meclis üyesi değilim ama büyükşehir meclis üyesi arkadaşlarımıza bu konuyu gündeme getireceğim eğer mümkünse Büyükşehir Belediyemiz ring hattına ilave olarak bir hat kurabilir sizler için de iyi olur, bizler için de iyi olur bunu dile getireceğim.

Moderatör Dr. İbrahim Sarı: Ben herkese katılımından dolayı çok teşekkür ediyorum. Burada birleştirilmiş şekilde 3 saati bulan iki oturum gerçekleştirdik. Katılımcılara çok teşekkür ediyorum. Soruları ile oturumu zenginleştirdiler. Sayın meclis üyelerimize çok teşekkür ediyorum. Sorulan soruları büyük bir içtenlikle cevapladılar. Bugün burada gençlik sorunlarına ilişkin, gençlerin siyasete katılımına ilişkin, kent sorunlarına ilişkin bir çok konu konuştuk ama en önemlisi dinleme, diyalog, dayanışma gerçekleştirdik. Herkes birbirini dinledi, diyalog kurdu ve çözüm önerilerini konuştuk. Katkılarınızdan dolayı kendinize kocaman bir alkış lütfen. Teşekkürler.

4.6.19 MAYIS 2024 PAZAR – GENÇLİK KATILIMINDAN ÖRNEKLER

Sanatın Birleştirici Gücü

Moderatör Dr. İbrahim Sarı: Hoşgeldiniz. Festivalimiz tüm enerjisi ve hızıyla devam ediyor. Bugün bu oturumda sanatın birleştirici gücünü konuşacağız. Aramızda sanatla birebir ilgilenen, sanatın içinden gelen insanlar var. Önce sizi tanıyalım kimsiniz, kendinizi tanıtır mısınız? Sonra da sohbetimize başlarız.

Katılımcı: Tabii ki ben Türkay, Tiyatro Mita’da amatör tiyatrocuyum.

Katılımcı: Merhabalar Zeynep ben Tiyatro Mita ekibinin kurucu üyesiyim teşekkürler.

Katılımcı: Ferhat ben Odunpazarı Belediye Tiyatrosunda öğrenciyim.

Katılımcı: Merhabalar ferdi ben, bab-ı mizah doğaçlama tiyatro topluluğundanım

Katılımcı: Merhaba Sude ben Anadolu üniversitesi Resim-iş Öğretmenliğinde 1. Sınıfım.

Katılımcı: Merhabalar ben Mert Anadolu Üniversitesi tiyatro gruplarından Yaşayan Tiyatronun 4 yıllık bir üyesiyim.

Moderatör Dr. İbrahim Sarı: Tekrardan hoş geldiniz. İlk soruyu ben sormak istiyorum diyen var mı? ... Tamam ben sorayım, sanatın farklı kültürlerden insanları bir araya getirme potansiyeli hakkında ne düşünüyorsunuz?

Katılımcı: Şöyle, bir kere şu artık yurt türleri bir araya getirmek demek şu anki ortamı yaratmak demek aslında. Dolayısıyla eğer bir sanatın alıcısı olursanız, bir sanatın size vaat ettiğine ulaşırsınız doğal olarak o potada erimeye başlıyorsunuz. Zaten bütün sanatın bu arada sadece tiyatroya özel bir şey değil bu. Sanat olarak adlandırdığımız ve etkinlik dediğimiz her şey aslında bu amaca yönelik yapılıyor belli başlı kültürleri bir araya getirip toplayıp onlardan bir sentez çıkartmak üzerine olduğunu düşünüyorum açıkçası.

Moderatör Dr. İbrahim Sarı: Peki bu süreçte karşılaştığınız bariyerler var mı? Siz mesela bu işin uygulayıcısı olarak, bizler sanatını tüketicisisiyiz gerçi toplumda herkes sanat tüketiyor mu yani alıcısı mı bunu bilemiyoruz ama, sizin sanat icra ederken karşılaştığınız bariyerler nelerdir?

Katılımcı: Yani her şeye ben cevap vermişim gibi oluyor ama bariyerler tabii ki var. Ben kendi adıma konuşacağım bunu, şöyle ki özellikle bu bariyerlerden biri tiyatro açısından söylüyorum. Bunu sadece tabii ki yaptığım tek şey o çünkü etkinlik anlamında ama başka bir kişi olmaya

çalışmak kolay değil gerçekten. Beni en çok zorlayan şey bu. Normalde hayatta davranmayacağız gibi davranmak, olmayacağım gibi olmak. Zeynep hocam sağ olsun beni bu konuda çok zorluyor sağ olsun öğrenmeye çalışıyorum. Bu çok güçlü bir bariyer. Bir bariyer daha var bence çok da kritik aslında sırası gelmişken bunu da söyleyeyim. Seyircinin entelektüel seviyesi de bir bariyer. Yani o kadar tuhaf şeyler oluyor ki, metni yazarken, oynarken buraya asla gülünmez, burada asla seyirci tepki vermez dediğimiz hatta çok ciddi bir diyaloga seyirci bir anda gülüyor. Yani çok üzücü. Eskişehir'deki seyirci kitlesi de böyle.

Katılımcı: Tiyatronun tanımı biraz daha yumuşatabilir. Kastettiğimiz şey şu genelleme yapmıcam ama bir algı var. Bir oyunda ne kadar çok gülersek o oyun o kadar başarılıdır ve biz bir oyuna gittiğimiz zaman hep gülme endeksinde oluyoruz. Biz bu sene gerilim oyunu oynadık çok sert bir oyun. Bu distopik bir oyun idi. İnsanların gerçekten asitle eritilmiş bir kesim vardı ve biz bu insanların hikayesini anlattık ve gerçekten insanlar güldüler. Belki onlara çok ağır geldi ve ülke olarak belki de bu aralar gülmeye çok ihtiyacımız var. Ben buna yoruyorum, buna yormak istiyorum ama tiyatrodaki birazcık komediye kaydı. Tiyatro deyince ilk akla gelen şey gülmek eğlenmek olmaya da başladı. Hep birlikte öğreneceğiz, ben mutluyum ama...

Katılımcı: Bence bariyerlerin başında ahlaki ve toplumsal ezberler geliyor. Bir işi yapmaya devam edebilmek için önce alıcısını tatmin etmeniz gerekiyor. Bu da böylece sizin o ezberle kural arasına bağlı kalıp yeni şeyler üretmenize yol açıyor. İşte seyirci bunu yanlış anlama, bunun arkasından tepkiler gelir mi? Bundan sonra siz bu mesleği yapmaya devam edebilir misiniz? Biz kurum tiyatrosuyuz mesela, Odunpazarı belediye tiyatrosuyuz. İnce eleyip sık dokuyoruz. Seyircinin yanlış anlayacağı ahlaki ezberlerle ters düşmeyecek şeyler neler, yapmaya çalışıyoruz. Mecburuz ama böyle oldukça da kendi çamurluğumuzda, bataklığımızda debelenip duruyoruz ve çıkamıyoruz buna bir çare bulmak lazım benim için.

Katılımcı: Söylenen birçok şeye katılmakla beraber biraz da kendi içinde bulunduğum durumun, üniversite tiyatrosu olması sebebiyle yani üniversitede amatör tiyatro yapmak üzerine bir de kendi aramızda birçok şeyi tartışıyoruz aslında bir yandan bir akademik hayat yürütmek ve günümüzün şartlarında gerçekten ekonomi çok ciddi bir sıkıntı. Öğrencilerin bu alanda aktif olabilmesi adına çok ciddi sorunlar oluyor ve gerçekten aslında bizler de sizin dediğiniz gibi yani otosansür üretmeye başlıyoruz. Çünkü daha bağlı olduğumuz bir kurum oluyor okul gibi ve bazı şeylerden faydalanmak üzere zorundayız doğal olarak fakat faydalandıkça müdahale artma potansiyeli de oluyor. Biz de ara ara bunu tartışıyoruz. Biz kostümünü aksesuarını kendi üreten bir grubuz. Birçok grup gibi bunun bizi özgürleştirdiğine inanıyoruz bir yandan ama bir yandan bütün bunları yaparken daha da zorlaşıyor sanat alanında mücadele etmeye devam

edebilmek. O yüzden genel olarak aslında böyle karşılıksız bağlı olduğumuz yerlerden destek bulamıyor olmak, sahne bulamıyor olmak çok ciddi sorunlardan. Tiyatro grupları için özellikle de öğrencilere ve üzerinde bulunduğumuz tiyatro grupları için genel olarak ben karşılaştığınız bariyerler olarak bunları söyleyebilirim.

Moderatör Dr. İbrahim Sarı: Farklı sanat dallarında acaba bu nasıl oluyor diye Sude'ye soruyorum.

Katılımcı: Ben resim hakkında biraz konuşayım. Şu anda resim öğretmenliği okuyorum ve hep gelen yorumlardan biri şu; keşke güzel sanatlar ben de okuyabilseydim, iyi ki okumamışsınız. Çünkü sanat, güzel sanatlar sizi tek tipe sokar sınavlara hazırlanırken tek tipe girersiniz. Üniversitede tek tipe girersiniz. Yoğun bir baskı oluyor güzel sanatlarında da eğitim öğretiminde de ve bu bence çok yorucu. Çünkü hepimizin farklı bir tarzı, farklı bir çizgi akma tarzımız bile varken bence bunu değiştirilmesi en büyük zorluk. Çünkü size dayatılan şeyi yapmanız gerekiyor ve yapmadığınız zaman bunu puanlamaya alıyorlar veya o an yapmanızı istiyorlar ama sanat aslında hızlı bir şey değil. En azından resim sanatı adına konuşayım daha böyle uzun uzadıya içinizden gelerek o duyguyu hissederek yapılması gereken bir şey veya işte webtoon tarzı anime yapan arkadaşlarımdan çok şey duymuştum. Anatomi sorunu, anatomi bence çok da büyük bir sorun değil. İlle de ben anatomi için eğitim almak istiyorum, hayır gerçekten özgür fikirlerinizi yapmanız çok daha güzel. Ben her zaman sanıyorum bence en büyük zorluk da dediğim gibi tek tip yapılması en azından bizler için.

Moderatör Dr. İbrahim Sarı: Öğrenciyken İzmir'de okurken fotoğrafçılık okuyan arkadaşıma sormuştum “fotoğraf çekiyor musun?” diye, ödev ya da proje olmadığında çekmiyorum, yani okumuyorken daha çok çekiyordum demişti. Peki uğraştığınız sanat dalını amatör yapmakla profesyonel yapmak arasındaki fark nedir? Buradaki amatör ruhu merak ediyorum.

Katılımcı: Hemen bir yanlışı düzeltelim amatör ne profesyonel ne? Ben bir kere burada Yaşayan Tiyatronun da bana destek vereceğine yine eski bir Yaşayan Tiyatrocuyum ben de bu arada gururla söylüyorum. Amatör yaptığı işten para kazanmayan demek ama bu yaptığı işle para kazanana göre daha az iyi yapacağı anlamına gelmez. Yaptığı işten para kazanana da profesyonel denir. Bu ayrımın altını çizelim. Çünkü özellikle üniversite grupları, amatör tiyatro grupları ve yaptığı işten 5 kuruş para kazanamazlar hatta daha ceplerinden yerler ama pek çok para kazanan profesyonel ekipten çok daha iyi işler yaparlar. Ben bulunduğum konum itibarıyla

biz biletlerimizi parayla satıyoruz oyuncumuza da kaşe veriyoruz. Profesyoneliz dolayısıyla ama bu bize yaptığımız işte iyi yapmaz.

Moderatör Dr. İbrahim Sarı: Profesyonelleşmiş demek konuyu sadece ekonomiye ya da paraya indirmek değil. Bir konuyu profesyonel olarak yapmak ya da onu amatör olarak yapmak arasındaki farkı, tarifi ben aslında merak etmiştim ve bunu sormak istemiştim. buyurun...

Katılımcı: Az önce sizin söylediğinize bağlı olarak geleceğim amatör tiyatro bence kurum tiyatrolarından çok daha meşakkatli zor bir şekilde direnerek inatla yapılması gereken bir çalışma. Çünkü ben şöyle görüyorum amatör tiyatrolarda yer alan oyuncular insanlar vesaire bir gün bir şekilde tiyatroyu bırakmak zorunda kalıyor. Bu genelde ya maddi nedenler oluyor ya da maddi nedenlerle hayatını başka işlerden idame ettirip tiyatroya yeterince zaman ayıramamaktan kaynaklanıyor. Eskişehir özelinde de şöyle bir şey var ben sanatın değiştirici gücüne öğretici gücüne çok inanıyorum. Yani iş tiyatro seyretmeyen birinin gelip işte sahnede herhangi birini görmesi herhangi bir şey görmesi hayatında duyduğu ilk defa duyduğu bir şeye şahit olması çok muazzam. Büyülü bir şey. Ama Eskişehir özelinde şöyle bir problem var biz biraz daha tiyatroyu dışı açılabilirlik açısından şehir tiyatrosuna endekslenmiş durumdayız. Çünkü gidebildiğimiz benim de dahil gidebildiğim tiyatro grupları onlar biletleri dahil ekonomik vesaire özel tiyatroların hepsine masrafları oluyor. O biletleri ekstra ekstra pahalı oluyor. Bunları insanlara karşılaması biraz daha tiyatronun yayılmasının önünde bir engel olarak görüyorum. Bence en büyük engeli sanatın ve tiyatronun öncelikle ekonomi.

Katılımcı: Zeynep Hanım'a katılmakla beraber amatörde aslında orada söylemek istediğimizde amatör makalesi okuyup kendi aramızda tartışmalar yapıyoruz böyle o çalışmaları da yapıyoruz. Kelime anlamı itibariyle aslında halk nezdinde bilinen acemi karşılığı olmayan bir kelime aslında. Sadece tek farkı gönüllü olarak yapılıyor olması. Ben de burada şeyi düşünüyorum yani önemsenen tek maddi kaygı giderlerin ve o işin daha iyi olmasına dair harcanabilecek parayı düşünüldüğü için amatörlerin bu işi çok daha hırslı, çok daha büyük bir sevgiyle yaptığına inanıyorum. Ama tabii bu değil ki yani o iyi, bu kötü gibi bir yerden hiç söylemiyorum. Sadece o mücadele çok kıymetli geliyor bana. Belki ben de içinde bulunduğum için böyle düşünüyordumdur. Ama amatör tiyatroların daha fazla olması her zaman etkiliyor ve gerçekten Eskişehir'de katılıyorum yani biraz şehir tiyatrolarının öncülüğünde ilerlediği için bu çok şey uzun yıllardır, biraz o nasıl söyleyeyim oradaki tarzlar oradaki işleyişe daha alışmış onu doğru olarak gören bir tüketime doğru gidiyor. Ama şu an bir çeşitli bir artış olduğuna da

inaniyorum bir yandan. Gruplar kuruluyor. Farklı yatırımlar yapılıyor. Özel anlamda da en azından iyi veya kötü bunları çeşitleniyor olması bence çok kıymetli ve değerli.

Moderatör Dr. İbrahim Sarı: Festival için şehir dışından gelen arkadaşlarım var, alanı gördükten sonra tiyatro toplulukları dışarıdan da mı geldiler diye sordular. Hayır hepsi Eskişehir'den dedim, gerçekten tüm tiyatro toplulukları Eskişehir'den mi diye şaşırdılar! O anlamda ben, diğer şehirleri çok bilemiyorum ama, buranın daha zengin olduğunu görüyorum. Sorusu olan var mı? Sanatın dil bariyeri konusu var. Tiyatrocuya bu soruyu sormak ne kadar doğru bilmiyorum ama tiyatronun da bir dil bariyeri var mı? Tiyatro her zaman söz üzerinden mi ilerler?

Katılımcı: Dil bariyeri tabi ki de eğer sözlü bir oyun icra ediyorsanız var. Ancak bu tek yolu değil. Tiyatro dediğimiz illaki diyalog veya söz içermek zorunda değil. Sadece fiziksel tiyatro yapan bir sürü ekip var. Türkiye'de de başladı bu tür çalışmalar. Ben sözsüz bir oyun icra ederek de aslında yurt dışına açılan bir ekibimiz var. Bu yönde çalışmalar yapmak biz de istiyoruz.

Katılımcı: Tabi ki de var evet Türkçe bilmiyorsa da en azından konuşmadan yaptığınızda bir sürü oyunlar var.

Katılımcı: Soru değil de bir ek olabilir. Sözsüz tiyatro olarak mı adlandırmak gerekiyor bilmiyorum ama tiyatro zaten bir çok disiplinin bir araya gelerek üretilen bir sanat dalıdır. Sonuç olarak sanat da modern dünyanın katkılarıyla dijital eklentiler de oluyor yani şu an baktığımızda çok ileri noktalara gidebiliyor. Dijital tiyatro diye bir şey geldi ve oyuncu yok. Ancak yine sahne tasarımı, metin, örüntü ışık yani atmosferin dizaynı diye bir şey var. Bu temelde bizim Antik Yunandan öğrendiğimiz tiyatro algısını yıkıyor olabilir. Ama günümüzde tiyatronun algısının yıkıldığı gibi birçok mesleğin de yapım ve uygulama şekli değişiyor. Bu birazcık daha dijitalin eklendiği bir kısım. Onun haricinde dans ve fizikselin daha yoğun olduğu, aslında sözü bir şekilde bedenle, asıl tiyatrocunun en büyük enstrümanı bedenidir, bu beden içinde hem kasın kemiklerin, mimiklerin bütün ince her şeyle beraber ses de var içinde. Bu sesi dile dahil ediyorsa, dil bir anlam üretiyorsa, anlamsız sesler bile girmiyorsa böyledir. Ya da tamamen sesi ortadan kaldırdığımızda dans tiyatrosuna yaklaşan ya da fiziksel tiyatro dediğimiz ama seslerin dahil olduğu anlatılarla kurulan örüntüler var tiyatro açısından ve bu dediğimiz gibi özel gereksinimli bireylerin de dahil olabileceği izleyebileceği hatta bizim gibi sözlere her zaman daha çok ihtiyaç duyduğumuz zamanlardayız bir şeyi anlatabilmek anlayabilmek için, ne kadar gereksiz olduğunu da bir noktada o tarz seyirci bunu çok iyi anlayabiliyor. Ben böyle bir deneyimin içinde bulunmuştum. O zaman daha serbest bir şekilde

duygunu ifade edebiliyorsun. Çünkü burada yazan arkadaşlarım da var, yani metin inceleyenler, metinli tiyatro yapan gruplar da var. Ben de metinli tiyatro yapıyorum. Ama sözü dışarıya aldığınızda, sanki bir fırçayı çekiyorsun ama bir sürü renk dahil ediyorsun. Tiyatro bundan daha da fazla faydalanmaya başlayacak diye düşünüyorum. Ama cesaret meselesi. Çünkü en başında söyledikleri gibi tüm tiyatrolar hele ki yerel tiyatrolar seyircisini buna hazırlamaya çalışıyor önce. Öbür türlü radikal göz mü oluyor. Radikal adımlar da desteklenmeyince belediyeler ya da üniversiteler tarafından ilk aşamada başarısızlık gibi görünüp geriye adım atabiliyor. Bu noktada bir sürü yapım vardır muhtemelen. Ben de içinde dahil olmayı çok seviyorum. Kendi atölyelerimiz de oluyor. Birçok insan atölyeler de yapıyor. Zenginliği de buradan geliyor bence. Çünkü dil bizi birleştiren şey değil aslında, anlama ve anlaşmak. Tiyatronun temelinde olduğu gibi küçük bir katkı sağlamak istedim.

Katılımcı: Bu konuyla ilgili şöyle bir durum var hani dil bariyeri diyorsunuz ya asıl dil de yani daha biz Fransızcaya Almancaya geçmeden önce daha kendi dilimizle sorun yaşıyoruz. Çünkü iletişim çağında yaşıyoruz ama sosyal medyanın bu kadar bir etkisiyle mi neyiyle artık bilmiyorum mesela benim yanımda bu arkadaşım var sınıfta olduğumuzu varsayalım ben bu arkadaşıma “nasılsın?” işte “nerelisin?” vesaire gibi şeyler sormuyorum. Ama işte sosyal medyada bir topluluk da benle yani amacı arkadaşlık kurmak olan kişilerle toplanmak istiyorum. Burada da şöyle bir sorun var ama tabii tiyatronun şöyle bir etkisi var; ben birebir ilişki kurmuyorum ama herhangi bir sahne oyunda bir şey eğer benim duygumu yansıtıyorsa, diyorum ki “aa ben de böyle yaşıyorum”. Mesela çok popüler olduğu için söylüyorum şu anda Bahar dizisi var, işte bahar dizisinin ilk bölümünün altına girin bakın görün. Herkes diyor ki “ben de şunları yaşadım”, “hocam ben şiddet gördüm” işte ne bileyim “bana da böyle yaptılar”, “kendimi tuttum yıllarca” vesaire. Artık yani birebir iletişimdense insanlar işte resimden tiyatrodan filmde vesaire bir şeyde duygusunu, kendini görüp orada kendini daha mutlu hissetmeye başlıyor. Resimde de öyle mesela, ben çok uzman değilim yanlış anlaşılmasın, bir işte tablo var ben bakıyorum çok başka bir şey görüyorum, belki babamın beni zamanında dövdüğü kendimi görüyorum orada. Belki sen bakıyorsun işte ne bileyim bir spor ayakkabı alamadığını görüyorsun. Zaten işte sanatın güzelliği de burada başlıyor. Dilin aslında burada başladığını düşünüyorum.

Moderatör Dr. İbrahim Sarı: Dijitalleşmeden bahsettiniz az önce. Tiyatronun dijital dünya ile bağı nedir? Yani bu dijitalleşme, yapay zeka vs bunların tiyatro ile ilişkisi ne durumda?

Katılımcı: Ne kadar var bilmiyorum ama artık mutlaka olmalı tiyatronun yaşayabilmesi ev gelişebilmesi için. Yüzyıllardır tiyatro sürekli dönüşen ve değişen bir sanat dalı o yüzden şu an

var olabilmek için dijital platformlar bu kadar popüler iken, herkes onları seyrederken, herkes onlara bir adım daha fazla ilgi gösterirken, tiyatronun da biraz daha dijitalleşmeye ihtiyacı var ki ömrü daha uzun olsun.

Moderatör Dr. İbrahim Sarı: Peki yaşadığınız en absürt olay neydi oyunlarınızda?

Katılımcı: Bizzat benim başıma geldi de bu. Oyunu oynayamıyorduk. Bir Bedenden Fazlası die bir oyun çalıştık bu sene. Biraz agresyonu yüksek bir oyundu. Beni de iple sandalyeye bağlıyorlar. Oyundan bir arkadaşımız da beni dövüyor, dövüyormuş gibi yapıyor. Bilindik tipik bir sahne. Arkadaki arkadaş beni döven. Hızını alamadı, biraz fazla gelmişti üstüme. Sandalyenin ayakları havaya kalktı. Hayatım öyle bir film şeridi gibi geçti gözümün önünden gerçekten. Yavaşça arkaya doğru indim ama o kadar ya da yavaş iniyorum ki neden bu kadar yavaş onu da anlamadık. Sanırım bağlı olduğum için böyle normalde pat diye inersin. Öyle değil yani, böyle 5 saniyede var aşağıya doğru indim. Sonra farkında değiliz arkamızda da masa var üzerinde cam bir kaç eşya var. Bu masa örtüsünü de alıp inmişim aşağıya. Böyle tek tek üzerime o cam şeylerin düştüğünü görüyoruz. Ama bana bir şey olmuyor öyle ilginç bir şekilde. Ben düştükten sonra 10 saniye falan yerde kaldım. Böyle herkes aynı anda başka şeyler düşünmüş. Oyun galiba iptal. İşte ama beni kimse düşünmüyor. Herkes oyun İptal mi? işte öteki düşüren arkadaş “of ya ne kötü düşürdüm ama” ve annem o arada provayı izlemeye gelmişti başka bir arkadaş şey düşünüyor “annesi gördü mü, annesi şu an ne düşünüyor” ama kimse beni düşünmüyor yani.

Katılımcı: Merhaba. Bizim başımıza şöyle bir şey gelmişti. Biz bar tiyatrosu yapıyorduk o esnada. Oyunumuz doğaçlama, interaktif bir gösteriydi. Oyun turlardan oluşuyor ve herhangi bir noktada oyun bölünebilir normal şartlar altında. Ama beklenmedik bir bölünme yaşadık biz. Bir barın üst katında doğaçlama gösterimizi yaparken rutin bir kontrole denk geldik. Polis girdi içeriye, sahnedeki biz oyuncular dahil olmak üzere bizim kimliklerimizi topladılar seyircinin kimliklerini topladılar. İçeride 60 kişi vardı hepimizin kimliklerini topladılar. Seyirci soruyor napıcaz diye? Devam da edemiyoruz polisler gezip bir de kontrol ettikleri kimlikleri geri dağıtıyorlar. Mecburi oyuna bir 15 dk. ara verdik. Sonra polisler gidecek zannediyorduk biz. İkinci yarıya başladık, polisler oyunu izlemeye başladılar. Ve biz 10-15 dakika polis denetiminde oynarken acaba sakıncalı bir şey söylüyor muyuz, söylemiyor muyuz diye sancılarla doğaçlamak durumunda kaldık. Sonra polisler gitti ve biz bu GBT kontrolünü de oyuna dahil ederek doğaçlama yapmaya devam ettik ve başımıza gelen olayı oyuna eklemiş olduk.

Katılımcı: Merhaba Hamza ben Bab-ı Mizah doğaçlama tiyatrodanım. Zeynep'in dediğin şey benim de başıma geldi. Bizde oyun arasında gelmişti polis ama böyle şeyler tiyatronun şeyidir de ben biraz geriye gidip dijitalleşmeyle ilgili bir şey söyleyeceğim. Bana göre dijitalleşmeye en çok direnmesi gereken şey tiyatro. Çünkü dijitalleşmede şöyle bir şey var çabuk sıkılma. Dijitalleşen her şeyden yeni bir üst versiyonu geliyor bir şey oluyor ve çabuk sıkılıyor insanlar. Tiyatronun şeyi aslında içinde yansıtmayı. Ben tiyatroya gitmek isteme nedenim yani bir sinema filminde aynı konunun tiyatrosu da var sineması da var ya da dizisini yapıyorlar. Ama ben içinde olmayı seviyorum öyle olmayı seviyorum o heyecanı yaşamayı içerisinde bulunmayı seviyorum. Farklı heyecanlar demin mesela dedi ki işte 70 yaşında birisi ilk defa tiyatro izledi diye. Biz de ilk başladığımız yıllarda 2014 yılı başladığımızda o zamanlar işaret dili çevirisiyle doğaçlama tiyatro yapmıştık. İşitme engelliler gelmişti. 70 - 80 yaşında kişiler yani aileleri geldi hayatlarında ilk defa tiyatro izlediklerini söylediler. Bana onun verdiği mutluluğu hiçbir şey veremez yani ne bir kazanacağım ün ya da para, bu başka bir şey. Ben tiyatroya 12 yıl önce öyle bir heves olarak başladım. Hiç hayatımın merkezine koyabileceğimi düşünmezdim tiyatroyu. Şu anda bir şey kazandım mı? hayır. 12 yıldır ne para kazandım ne de ünlü oldum. Saçlarımı döktüm tiyatro sayesinde ama hala devam ediyorum. Dijitalleşme çağı ile birlikte şu an ben de onu hissediyorum yeni birilerini bulmakta zorlanıyorum. Dijitalleşme ile birlikte tüketimde hızlanıyor aynı zamanda. Artık diziler ya da filmler bile izlenirken ileri sardırılarak ya da hızlandırılarak izleniyor. Çünkü hızlı tüketmek istiyorlar. Burada tiyatro için bir sahneye kostüme gerek yok. Sokakta bile tiyatro yapılabilir. Her yerde, her mekanda tiyatro yapılabilir. Bizim söylemek istediğimiz bir şey var. Vermek istediğimiz mesaj var. Dijitalleşmeye çevirdiğinizde ne kadarı kalacak bunların? Ben aynı kalacağına inanmıyorum açıkçası. Burada dijitalleşme ile daha fazla kişiye ulaşılabileceği söylenebilir tabii ki.

Moderatör Dr. İbrahim Sarı: Burada dijitalleşmeden kastınız sadece bunun ekrana düşmesi mi?

Katılımcı: Yo ekrana düşmesinden ziyade sahnede sergilenirken bile dijital bir şeyler kullanmak o da ruhunu kaçırıyor. Çünkü ekran yapılıyor, dekor yapmayayım sahneyi arkaya büyük bir ekranla vereyim. Kolaylaştırıyor mu? Evet. Ama bugün böyle küçük adımlarla başlarsak yarın daha büyük değişimlere de karşı koyamayacağız.

Moderatör Dr. İbrahim Sarı: Ben tiyatrocucu değilim ama size şöyle yanıt vereyim; teknolojiye karşı olan herkes yenilecek. Tiyatronun bir sahneye ya da kostüme ihtiyacı yok diyorsunuz ya, o zaman sahnede bir ekranın ya da dijital bir desteğin kullanılmasının yararı ya da zararı da tartışılabilir demek oluyor.

Katılımcı: Bir şey aktarmak ya tiyatro, bir şey anlatacaksınız. E bunu aktaracak insanlar olması gerekiyor. Bu düşünce ile bunu aktaracak insanları biz nereden bulacağız? Küçük bir topluluk olarak, küçük bir mecra olarak yaşamımıza devam edersek nasıl yaşayacağız? Nasıl dışarıya açılacağız? Deminden beri konuştuğumuz şeyleri, insanlara ulaşmayı, farklı kültürlerle empoze olmayı, bütünleşmeyi nasıl başaracağız insanlar olmasa? Dijital olmazsa, dijitalleşme olmazsa, çağın gereklerine ayak uydurmazsak nasıl insanlar ile bir araya geleceğiz, onlara hitap edebileceğiz?

Katılımcı: Aslında sizin görüşlerinize katıldığım yerler de var yani tiyatro sanatının o an orada icra ediliyor olmasının ve o anı özel olmasının ayrı bir güzel boyutu da var. Ama dijitalleşme aslında teknolojinin getirdiği artı değerlerin tiyatro sanatının içerisine katılması olarak bakarsak burada aslında şu an biz dijital bir iş yapıyoruz. Antik Yunan'dan bugüne kadar da dijitalleşmeyle gelmiş bir sanat icra ediyoruz ve şu andan sonrasında da duracağımız bir noktadayız. Sonuçta kullandığımız ışık pikselleri bir dijitalleşmenin teknolojinin ürünü, işte set pikselleri keza öyle ya da provizyon sinevizyon yöntemlerimiz keza öyle yani sadece arkada bir ekran olarak buna karşı çıkmak değil tiyatro sanatının o an oradaki kişilere özel olmasını korumaya çalışıp ama dijitalleşmenin getirdiği diğer artı değerleri işte belki gelecekte hologram tekniklerini ya da bahsettiğimiz işte ekranla oluşturulan dekor teknikleri daha yaratıcı kullanılmasını biz sağlayabiliriz yani gelişmeyi o anlamda kendimize artı olarak atabiliriz diye düşünüyorum ben.

Katılımcı: Ben şunu eklemek istiyorum Tiyatro sonuçta bir enstrüman kullanımı. Bu enstrümanlar sizin bedeniniz olur, zihniniz olur, sesiniz olur, telefonunuz olur, internet olur, abstrakt dünya olur, soyut dünya olur. Bugün dijital dünya, yazılım bize ne kazandırdıysa tiyatro bunu yeniden dönüştürebilir topluma ve seyirciye doğru. Çünkü tiyatro şu değil midir? Bir tiyatro seyircisi olarak size şunu sormak istiyorum. Bir oyuna gittiğinizde “ben hiç böyle düşünmemiştim” cümlesini yakaladığınızda hoşunuza gitmiyor mu? Biz de bunu vermeye çalışıyoruz zaten. Biz bu yüzden dijital dünyadan beslenmek zorundayız elbette. Görsel, ses vs zaten elektroniği kullanıyoruz. Bugün yapay zekadan faydalanıyoruz. Biz bir oyunun afişini yapay zekaya tasarlatmıştık. Çünkü neden olmasın? Bakın ben yapay zekayı bir araç olarak görüyorum. Bir insan toprağı elleri ile kazacakken ona kürek veriyorsunuz. Fikri bulan hala insan. Fikri bulan yapay zeka değil. Bir süre sonra bazı konularda yapay zekadan tabiki destek alıyoruz. Bu böyle olmalı bence.

Katılımcı: Teknolojiyi kullanmak aslında çok zor. İşte dendi ya sahneye projeksiyon yansıtım dekor o olsun. Dijital unsurları kullandığınızda onları oyuna yedirmek gerekiyor ve bu çok zor bir şey. Ben bunun karşısındayım ve asla o noktada duramayacağım sanırım.

Katılımcı: Ben Hamza'ya biraz katılıyorum burada hatta baya katılıyorum açıkçası. Baktığımızda hani müzik falan dedik ya işte bilgisayar yapan o zaman koro diye bir şey vardı şu an böyle bir şey kalktı. Bir 10-15 senesi öncesine gidelim tiyatro oyunlarının hepsi 2-2.30 saat yani altında bir oyun yok neredeyse. Ama şimdi modern tiyatroya baktığımızda bunların saati düştü 1 saate kadar düştü. Konserlere bakıyoruz eskiden insanlar çıkıp bir mikrofonla konser verilirken yanlarında işte sazları enstrümanları varken artık tüm konser neredeyse playback. Şimdi burada ben ulaşamamışım o zaman tabii ki de belli şeyleri kullanmak zorundayız yani teknoloji tabii ki de takip etmeliyiz belli şeyleri kullanmak zorundayız ama ben neredeyim o zaman? Benim mesela izlediğim oyunlarda bu dediğim gibi işte bu 7-8 sene önce izlediğim oyunlarda 2-2.30 saat izliyordum. Hiç sıkılmıyordum. Çıkma gibi bir derdim yoktu. Dekorlar çok güzel şahane dekorlar ya da çok minimize dekorlar hiç fark etmez. Ama orada ben bir şeyler alabiliyordum. Dijital işin içine girdikten sonra baya tabii benim için ben kendi adıma söylüyorum sıkıntı yaşamaya başladım. İzlemiyorum, canım sıkılıyor. Aynısını televizyonda da izleyebilirim benim için ne anlamı kalıyor oradaki o oyunculuğun, görsel dekorun? Onlar yoksa benim hiç bir işime yarayacağını düşünmüyorum. Bunu tiyatro anlamında söylüyorum. Tiyatro insan ile yapılan bir şeyse, oradaki insanlar beni orada görüp ya da dekoru görüp anlayacaksa ben onunla yapılması gerekiyor diye düşünüyorum. Bunlar benim şahsi fikirlerim.

Moderatör Dr. İbrahim Sarı: Tiyatro tabi ki bir sahne oyunu ama izleyici açısından tiyatro, sadece oyuncuların oradaki bireysel performanslarını, yeteneklerini gördüğümüz bir sekans mıdır yoksa topyekün bir sahne şovu mudur? Dijitalleşmeden bahsettiğim sadece teknoloji kullanımı değil aslında. Bir oyunu izlemeye giden bir kişi oyunculuk da dahil olmak üzere ışık, sahnedeki ekran ya da buna benzer dijital öğelerin hepsini tüketmiş olmuyor mu? Bunu beğenemez mi mesela bir izleyici?

Katılımcı: Yani söylenen birçok hep benim açımdan en azından doğru. Ben şuna inanıyorum en nihayetinde sahneye çıkmadan önce bir derdimiz var ki oraya çıkıyoruz. Bir şey anlatmak istiyoruz. bir meselemiz var. Bunu aktarmak istiyoruz. Oyun sürelerinin kısalması da bence bununla alakalı. Çünkü bunu anlatacağımız insanlar var karşınızda ve gerçekten tüketim inanılmaz değişiyor. Özellikle ben ve benim neslim de gelişen teknolojiyle beraber. Bu sebeple de aslında biraz seyircinin itminana uydurmak, onun yakalayabileceği yani daha doğrusu

seyirciyle aynı biçimde buluşmak aynı tempoda buluşmak onların bizim derdimizi onların dilinde anlatmak gibi bir yerde de olduğunu düşünüyorum. Tabii bu değil ki her zaman seyirciye göre şekillenmesi tiyatro anlamında söylemek değil derdim. Fakat teknoloji de bence de bir dramatik çatı altında her zaman anlatıya meseleye ve derdimize hizmet ediyorsa her zaman olmalı. Biz de bir festival tamamladık dün. Bu festivalde çok güzel gösteriler vardı. Bazılarında projeksiyon kullanımı arka plan yaratma gibi kullanımlar vardı. İnanılmaz hizmet ediyor bence tiyatroya. Çok harika ambiyanslar oluşturmuşlardı. O anı çok güzelleştiriyordu. Oyunun tamamına baktığımızda da oyunun akışından ya da anlatımdan bir şeyler götürdüğünü düşünmüyorum aksine daha artırdığını düşünüyorum.

Moderatör Dr. İbrahim Sarı: Aslında bu tamamen bir tercih gibi duruyor. Gelenekselci olanlar var yenilikçi olanlar var ama teknoloji bizim davranışlarımızı değiştiriyor. Hayatımızda olmayan hareketleri örneğin telefon kullanırken yaptığımız hareketler gibi yenilikleri hayatımıza sokuyor. Bunlar da tiyatrodaki olacak sonuçta. Teknolojiden kaçınmak hayatın bazı alanlarını da kaybetmeyi getirmeyi mi?

Katılımcı: Gelenekselci olmak yenilikçi olmak dediniz. Ben mesela geleneksele takılan bir insanım. Çünkü bu işin özü odur. Örnek veriyorum şu an bir Hacivat-Karagöz'ün kostümle

oynanmasına karşıyım, gelenekselci bir adamım. Ya da asetattan oynanmasına bile karşıyım. Çünkü bunun yapılış biçimi var geleneksel olarak deriden vs bunun bozulmasına karşıyım. Bunu asetat ile yapmak çok kolay ama neden yapmayalım demek de var ama o zaman o zanaat emeğine saygısızlık olmuyor mu? Bir oyunda müzikler canlı icra ediliyor mesela diğerinde kayıttan çalınıyor aynı hazzı vermiyor. Teknolojiye karşı gibi göründüm biraz ama hayır teknolojiye karşı değilim.

Moderatör Dr. İbrahim Sarı: Belirli kural ve kaideleriniz var. Bunların korunması gerektiğini düşünüyorsunuz. Tiyatronun da buna sahip olduğunu düşünüyorsunuz ve bunun korunması gerektiğini düşünüyorsunuz. Teşekkürler. Festivalimizin adı 3D Gençlik Festivali. Neydi açılımı? Dinleme, Diyalog, Dayanışma. Bugün harika bir performans gösteriyorsunuz burada. Konuşuyoruz, birbirimizi dinliyoruz, diyalog kuruyoruz. Tartışıyoruz. Aynı fikirde olmak zorunda değiliz. Aynı fikirde olmamamız kavga etmek için de bir sebep değil, fikirler tartışılabilir. Peki kazanı biraz karıştıracağım, tiyatro toplulukları niye sürekli birbirleri ile kavgalı? Var mı böyle bir şey?

Katılımcı: Bu çok güzel bir soru ama ben önceki sorunuz hakkında birkaç şey söylemek istiyorum. Bu dünyada insanın yaptığı şeyler arasında özellikle sanatın sınırlandırılmaması gerektiğini düşünüyorum. Sanat her yönüyle her yönelimiyle her çıktısıyla özgür olmak zorunda. Bugün aslında bir sanatçı icra ettiği sanatı, bir başka sanatçının çıkışı sayesinde yapıyor. Eğer sanatta bu olmasın dediğim anda bu bir sınır koymaktır aslında. Dolayısıyla evet birisi Hacivat-Karagöz'ü çizgi film yapma ve bu çizgi filmi YouTube'a koymalı. Biz yazık sadece o emekçiler olsun dersek o sanatı yayamayız. Matbaanın geç gelmesi ile aynı perspektife koyuyoruz o zaman sanatı ama öyle değil. O da olacak, çizgi film de olacak geleneksel şekilde de oynanacak.

Katılımcı: Eğer bu şekilde devam edersek yarın bir gün tiyatro sahnelerinde biz seyirci olmadan oynarız. YouTube'a yükleriz. Seyirci oradan gider izler. Bizim hiç artık seyircimiz kalmaz.

Moderatör Dr. İbrahim Sarı: Eski Yunan'dan beri tiyatro var ve bugün hala varsa yarın da var olmaya devam edecektir. Birileri ekrandan izleyebilir ama sahnelerde tiyatrolar sergilenmeye devam ettikçe insanlar da izlemeye gidecektir.

Katılımcı: Tartışma benle başladı, son bir söz hakkım olmasın mı ya? Ben teknolojiye tamamen karşı değilim tabi ama arkadaşımın dediği seviyeye geleceksa karşıyım. Kayıttan izlenmesine karşıyım. Anda olmak gerek. Anın içinde olmak. Oynandığı anda izlenmeli tiyatro.

Moderatör Dr. İbrahim Sarı: İnsanların dünyayı algılayış biçimleri var. Ben bir siyaset bilimciyim. İki kutuplu bir dünya vardı 90'lara kadar. O dönemler dünyayı algılamak çok kolaydı devletler olarak, siyasiler olarak. Hangi kutuptasın, hangi bloktasın o pencereden bakarak dünyayı olanı biteni ya da pozisyonumuzu belirliyorduk. Şu anda nasıl? Dünya konjonktüründe bir çok güç merkezi var ve çok kutuplu bir dünya ile karşı karşıyayız. ABD mi, Çin mi Rusya mı, Avrupa mı? Kim başat aktör? Şimdi pozisyon almak aktörler açısından daha zor. Teknolojinin getirdiği toplumsal yaşama baktığımızda senin ya da diğerinin fikirlerini savunanlar olacak ve hepsi aynı anda var olmaya devam edecek. Hacivat-Karagöz dijital yapılıyor diye Hacivat-Karagöz'ü geleneksel tarzda yapanlar yok olacak değil. İkisi de aynı anda var olmaya devam edecek ve insanlar hangisini istiyorsa onu tercih edecek. İlla birini tercih ettiğimizde ötekine karşı olmamız gerekmiyor. Her şey artısı ve eksisi ile birlikte var oluyor. Teknoloji konusu çok tartışmalı bir konu doğru. Getirileri ve götürüleri var ama buna

direnemeyiz çünkü teknoloji günlük hayatımızı, toplumsal ilişkileri, bireysel davranışlarımızı dramatik bir şekilde değiştiriyor.

Katılımcı: Merhabalar ben Tiyatro Suare'den Eren. Son sorduğunuz soruyla alakalı bir şey söyleyeceğim. Aslında hani belki kavga etmemizin değil de tam olarak anlaşmamızın sebebi bence bu fikir ayrılıklarımız. Yani biz farklı ekolleri yetiştik farklı disiplinlerle yetiştik yetiştirdik yetiştirildik. Hepimizin doğrusu aslında birbirinden çok farklı. O noktada ben yani bizim düşüncemiz şu en azından. Bu işi ilk başladığından beri en geleneksel dönemden de beri, şu anki modern dönemde de bence böyle. Tiyatro yani sahnedeki oyuncu her zaman toplumun bir aynası gibi olmalı diye düşünüyorum ki öyle de zaten toplumu yansıtmalı. Bunu ne şekilde yaptığımız da yine ekipten ekibe değişiyor. Bunu lider bir şekilde yapabiliriz bir şey öğretmek isteyebiliriz. Seyirciden bir şey öğrenmek isteyebiliriz. Neye ne şekilde tepki verdiğini anlamak isteyebiliriz. O noktada tiyatro yapış amacımız da tabii ki değişecektir. Amaç bu ve bu yol doğrudur diye bir şey olamaz tiyatroda. Hepimizin çok farklılıkları var. Teknolojiyle alakalı da şöyle bir şey eklemek istiyorum dediğim gibi tiyatro bir ayna topluma karşı tutulan toplumdan bir ayna aslında. Bundan 20 sene sonrasında 30 sene sonrasında şu anki teknolojiyle şu anki sinemada şu anki bildiğimiz sistemle bir sürü farklı sistem çıkıyor ortaya bunu izleyen şu anki 5 yaşındaki bir çocuk 25 yaşına geldiği noktada bildiği teknolojiyi ve bildiği aslında ortamı görmek isteyecektir. Bizim de o noktada olmamız gereken şey yine bir ayna olmak olacak. Biz bir ayna olmalıyız.

Katılımcı: Teknoloji bence tiyatronun içinde olması gerekiyor. İnsan sosyal bir varlık. Tıpkı pandemide olduğu gibi herkesin hologram ile bir araya geldiği bir ortam düşünün. Sistem insanları buna yönlendiriyor. Tiyatro insanları bir araya getiriyor. Bu anlamda her zaman var olması gerekiyor. Bu sadece tiyatro ile alakalı değil. Pandemide izlediğim bir videoda bir kişi evinizde oğlunuza ya da kızınıza Einstein'ın ya da Pisagor'un ders vermesini istemez misiniz diyordu. Artık okullar olmayacak ilerde iş yerleri olmayacak çünkü insan masraflı bir varlık. Çünkü doğayı katlediyor, hastalanıyor, psikolojisi bozuluyor. Ama yapay zeka öyle değil hastalanmıyor. İş bu noktaya gidiyor ama gitmemesi lazım. İnsanın sağlıklı olabilmesi için sosyalleşmesi gerekiyor.

Moderatör Dr. İbrahim Sarı: Size şu konuda katılmıyorum. Kapitalist sistem çarkları döndürebilmek için insana ve insanların para harcamasına ihtiyaç duyar. Ki son yıllarda evrensel temel gelir tartışmaları da bu yüzden var dünyada. İnsanlar çıksında biraz gezsinler, para harcasınlar diyor neoliberal sistemler. İnsanları alayım ben bir yere kapatayım 8'den 5'e kadar ya da 6'ya kadar para harcayacak kimse kalmıyor. Dünyada hizmet sektöründeki

patlamanın temel sebebi de tüm dünyada bu. Kahvecilerin çoğalması gibi. Avrupa’da mesela bazı ülkelerde mesai günlerinin azaltılması deniyor. O da bu kapsamda. Teknolojinin distopik tarafı ile ilgili sizin söylediğimize benzer çekinceler, fikirler var.

Katılımcı: Ben teknolojiyi geliştirmeye ve dönüştürmeye teşvik ettiği için seviyorum. Az önce arkadaş dedi ki her şeyi teknolojiye mi kaptıracağız dedi. Biz bunu bir savaş olarak görürsek ve özgüvensiz bir şekilde bu savaşa başlarsak evet bunları teknolojiye kaptırırız. Ama biz niye teknolojiyi kullanmak yerine teknoloji ile savaşıyoruz?

Moderatör Dr. İbrahim Sarı: Ben öncelikle şunu söyleyeyim; burada üç gün boyunca festivale katıldığınız için, standlar açtığınız için ve insanları eğlendirdiğiniz için çok teşekkür ederim. Çok güzel işler yaptınız. Burada aslında bir dayanışma gerçekleştirdiniz. Herkesin fikirleri farklı olabilir. Kavramsal, kuramsal yaklaşımlar her branşta olduğu gibi burada da olabilir. Belki de özellikle böyle uygulamalı alanlarda daha fazla oluyor da olabilir. Ama bu bir araya gelmeyeceğimiz, birlikte hareket etmeyeceğimiz, birlikte eğlenmeyeceğimiz anlamına gelmez. Sanatın toplumu birleştirici gücü varsa, sanatın tiyatrocuları da birleştirici gücü olduğuna inanıyorum şahsen. Bugün burada bir araya gelerek, sorunlarınızı konuştunuz, içinizi döktünüz, fikirlerinizi yarıştırdınız, diyalog kurdunuz ve en önemlisi bütün bu sürecin sonunda dayanışma gösterdiğiniz için kendinize kocaman bir alkış. Katıldığınız için çok teşekkür ederim.

4.7.Özgürlük Gençlik ve İnsan Hakları / Prof. Dr. Umut Kedikli

Bilimsel araştırmalarda gençler üç şekilde sınıflandırılmaktadır:

1. Biyolojik Gençlik: 15 ile 30 yaş arasını kapsar.
2. Sosyal ve Ekonomik Gençlik: Politik ekonomiyi de içine alan bir değerlendirme yapar. Kişi kendini genç hissediyorsa bu gruba dahil olabilir.
3. Sentezci Yaklaşım: Biyolojik ve sosyo-ekonomik gençliği birlikte ele alarak inceler. Merhaba, bu söyleşide sosyo-ekonomik psikoloji bağlamında gençlerin sorunlarından bahsedeceğiz. Özgürlüğe bakışları, insan hakları konusundaki farkındalıkları ve hayalleri üzerine konuşacağız. Etkileşim içinde ilerleyerek bu konuyu derinlemesine ele almayı hedefliyorum. Ülkemizde yaklaşık 20 milyon biyolojik genç (15-30 yaş arası) bulunmaktadır. Bu oldukça yüksek bir rakam ve hem olumlu hem de olumsuz yönleri vardır. Genç nüfusun dinamizmi bazı siyasetçileri endişelendirebilir. Özellikle statükoyu korumak isteyen, mevcut düzeni muhafaza etme düşüncesine sahip siyasetçiler, Y ve Z kuşaklarından çekinebilmektedir.

Z kuşağı, Y kuşağına daha tepeden bakan bir yaklaşım sergileyen bu kesim, Z kuşağını anlamakta da zorlanmaktadır. Bilimsel çalışmalar da bu gözlemi desteklemektedir. Konuşmamızı gerçekleştirmeden önce farklı kurumların gençlerin sorunlarına dair raporlarını inceledik. Öne çıkan bazı başlıklar şunlardır: İşsizlik kaygısı, eğitim sorunları, gelecek kaygısı, fırsat eşitsizliği, eğitimle ilgili sorunlar. Gençlerle yapılan araştırmalara göre, her üç öğrenciden biri aldığı eğitimi yetersiz bulmaktadır. Veriler de bu düşüncüyü desteklemektedir. Örneğin, Ekonomik Kalkınma ve İş Birliği Örgütü (OECD) raporlarına göre, Türkiye, üye ülkeler içinde eğitime kişi başına en az kaynak ayıran ülke konumundadır. Kaynakların başka alanlara yönlendirilmesi nedeniyle eğitim yeterince desteklenmemektedir. Bu durum, gençlerin aldıkları eğitimin geleceklerini garanti altına almadığını düşünmelerine yol açmaktadır. İşsizlik ve çalışma hayatına değindiğimizde, gençlerin iş hayatına dair beklentileri şunlardır: Düzenli çalışma saatleri, düzenli maaş ve düzenli tatil. Y ve Z kuşakları, bireysel özgürlüklerine önceki kuşaklara kıyasla daha fazla önem vermektedir. Ancak Türkiye’de özel sektör bu talepleri tam anlamıyla karşılayamamaktadır. Beklentilerin karşılanmaması ise gençlerde stres, kaygı bozukluğu, öfke problemleri ve depresyon gibi psikolojik sorunlara yol açmaktadır. Türkiye’de antidepresan kullanım yaşı lise seviyesine kadar düşmüş durumdadır. Avrupa’da antidepresan kullanımı daha ileri yaşlarda yaygınken, Türkiye’de gençler arasında bu kadar erken yaşta görülmesi, gelecek kaygısı ve güvencesizlik ile ilişkilendirilmektedir. Gençler, özel sektörde iş güvencesinin yeterli düzeyde sağlanmadığını düşündükleri için kamu sektöründe çalışmaya daha fazla yönelmektedir. Türkiye’de özel sektör hakları, çalışanların beklentilerini yeterince karşılamadığından, kamu sektöründe iş sahibi olmak birçok genç için bir zirve hedefi haline gelmiştir. Avrupa ve Amerika ülkelerinde ise gençler, devlet memuru olmak için Türk gençliği gibi bir çaba göstermezler. Avrupa’da akademisyen olarak bulunduğum dönemde bunları gözlemleyebildim. Gençler, kamu sektörünü tercih etmelerinin sebebi maaş günlerinin aksamaması, tatil zamanlarında olası bir sıkıntı yaşanmamış olması gibi durumlardır. Ancak kamuyu tercih eden gençlerde fırsat eşitsizliği sebebiyle yüzde 80’inin kamuya girmek için torpil bulması gerektiğini savunarak fırsat eşitsizliğine dikkat çekmiştir. Eğitimin donanımsızlığı, işsizlik ve liyakat eksikliği sebebiyle gençlerin bulduğu alternatifler arasında neler önerebilirsiniz?

Katılımcı: Yurtdışına gitmek. Evet, yurtdışına gitmek. İşsizlik kaygısı, eğitim donanımsızlığı, liyakatsizlik ve güvencesizlik, yani siyasetçilere ve siyasilerin de ülkeyi düzeltermeyeceklerini düşünen gençlik, yurtdışına gitme alternatifini tercih ediyor. 2016 yılında yapılan araştırmalarda Türk gençliğinin yüzde 40'ı yurtdışına gitmek isterken, 2023 Sosyal Demokrasi Vakfı'nın yaptığı çalışmada Türk gençliğinin yüzde 60'ı yurtdışına gitmeyi hedefliyor. Çalışmada sormak istediğim bir soruyu sizlere de yöneltmek istiyorum: 5 bin dolar maaş veren İsviçre'de iş buldunuz ve ya 10 bin dolar maaş veren Suudi Arabistan'da iş buldunuz, hangisini tercih ederiniz? Katılımcıların çoğu, 5 bin dolarlık maaş ile İsviçre'ye gitmeyi tercih etmiştir. Araştırmanın sonuçlarıyla uyum sağlamıştır katılımcıların cevapları. Diğer bir soru: 5 bin dolar maaş veren İsviçre mi, 15 bin dolar maaş veren Kuzey Kore mi? Katılımcıların hepsi İsviçre'yi tercih etmiştir. Bu sorunun altında yatan, gençlerin otoriteye karşı tutumlarını ölçmektir. Araştırmanın sonucunda öğreniyoruz ki gençler yalnızca ekonomik özgürlük değil, aynı zamanda kendini gerçekleştirebilme ve özgürlüklerini koruyabilecekleri onurlu ve adaletli bir yaşam alanı elde etmek istemektedir. Peki, günümüzde gençlerimiz bu söylemlerini siyasetçilere ne kadar anlatabiliyoruz? Örneğin, günümüzde son model telefon sahiplerinin yeterli ekonomik özgürlüğe ve fikri özgürlüğe sahip olduğu savunulurken, aslında gençlerin

herhangi bir platformdan düşüncelerini özgürce yazmaktan geri durduklarını görüyoruz. Yani, bu cihazları ne kadar özgür ve rahatlıkla kullanabildikleri önemliyken, bunu geçmiş kuşaklara ve siyasetçilere anlatamıyoruz. Y ve Z kuşağına karşı duyulan bir diğer önyargı da apolitik olmalarıdır. Ancak tam aksine, Z ve Y kuşağı bilinçli veya bilinçsiz olarak politika ile yakından ilgilenmektedir. Örneğin, gelecek kaygısı, ekonomik sarsıntılar ve beraberindeki özgürlük arayışı, bu kuşakların politikayı yakından takip ettiklerini gösterir. Yaşanan bu anlaşmazlıkların sebebi, Z kuşağının dünü ile 70'ler döneminde yaşamış olan kuşağın dününün aynı olmamasıdır. Z kuşağının gerçeği, sosyal aktivitelerini gerçekleştirememek, ekonomik sıkıntıları gösterirken, 70'li dönem insanların dünü, kıtlık, gaz ve ekmek kuyruklarıdır. Dolayısıyla, bu gibi gerçeklikler, genç neslin isteklerinin abartılı olduğunu düşündürmektedir siyasetçiler ve eski kuşaklar için. Fakat her daim siyaset, yeni nesil ile birlikte yürür ve bu gelişimi, değişimi benimsemeyen siyasetçiler ömrünü tamamlayacaklardır. Günümüzde bunu farkına varan çeşitli siyasi partiler, gençlik platformlarında aktif çalışmalar gerçekleştirmeye başlamışlardır. Fakat bunu propaganda olup olmadığını ayırt eden gençler buna izin vermemektedir.

Günümüz gençleri daha az ideolojik kamplaşmaları söz konusu değildir. Önceki nesillere göre, birbirlerini daha çok dinleyip anlamaya yönelik tutum sergiledikleri gözlemlenmiştir. Gençlere siyasetçilerden beklentileri sorulduğunda, adaletli olmaları, iş bitirici olmaları ve katılımcılığa, yani gençliğe, partiler ve siyaset içinde yer verilmesi, gençlerin beklentileri arasında yer almaktadır. Bir partinin yaş ortalaması 40 üstünderse, o partinin gençlerin önünü açtığı ve genç katılımcılığa önem verdiği söylenemez. Yapılan araştırmalarda, gençlere yöneltilen bir soruyu sizlere de yöneltmek isterim: İnsan hakları denince, gençlerin aklına ilk ne gelir?

Katılımcı: İfade özgürlüğü

Katılımcı: Yaşama hakkı

Katılımcı: Eşitlik ve adalet

Katılımcı: Cinsiyet özgürlüğü

Katılımcı: Güvenlik

Araştırmalarımızın devamında, gençlerin çoğundan aldığımız cevaplar sırasıyla belirttikleri gibi yaşam hakkı, eşitlik, fikir ve ifade özgürlüğü. Araştırmalarımızda gördüğümüz çarpıcı noktalardan biri, gençlerin politik olması, fakat bir o kadar da siyaset konuşmaktan çekinmeleri. Diğer bir çarpıcı nokta ise, ne olursa olsun yeniliğe yönelme fikri mevcut siyasetçilerin

vaatlerinden sıkılmış ve radikal bir değişiklik olsa da yeniliği tercih edeceklerini göstermektedir. Yapılan araştırmalardan her 2 gençten 1'i, mevcut partilerden bir beklentisi olmadığını belirtmiştir. Yapılan diğer bir araştırmada ise, gençlerin yüzde 80'inin demokratik bir yaşam biçimini benimsediği belirtilmiştir. Söyleşimizi, sizlerin fikir, yorum ve sorularınızla devam edelim.

Katılımcı: Merhaba, ismim Onur. Burada uluslararası bir organizasyon olarak stand açtık. Merkezimiz Brüksel'de. Az önceki konuşmalarda gençlerin fikirlerinin önemsenmediği söylenmiş. Ben tam aksine, gereğinden fazla beyan ediliyor. Hatta bununla ilgili bir reklam var; "Ağzı olan konuşuyor" diye. Bizim şöyle bir sorunumuz var: Herkes her konu hakkında fikir beyan ediyor, fakat insanlar "bilmiyorum" diyebilmesi lazım. Devamında siyasi partilerin gençlerin önünü açması gerektiğini söylediniz. Cumhurbaşkanımız, seçilme yaşını küçülttü ve şu an mecliste 30 yaş altı 4 kişi bulunuyor. 3'ü AK Partili, hatta en genç milletvekili de AK Parti'den. Onun dışında, gençlere kota sistemi getirildi; her il ve ilçe yönetiminde belli bir yüzdelik kısmın genç olmak zorunluluğu getirildi. Eğer gençler devamında şikayetçi olmaya devam ediyorsa ya sivil toplum kuruluşlarına ya da bir siyasi oluşuma girecekler ve birlik olup sesini duyurmaya çalışacaklar. Bizlerin yaptığı projelerde, örneğin mental sağlık veya eşit haklar gibi projelerimiz oluyor fakat gençlerden yeterli ilgiyi göremiyoruz. Gençlerin, genel anlamda sorumluluk alma noktasında oldukça çekimser davrandıklarını görüyoruz. Bizim kurumumuz sınırsız bir Avrupa fikriyle kuruldu. 1980 yılında Erasmus programını başlattı ve o zamanki üyelerimiz böyle bir hayal kurup, bunu gerçekleştirmek adına Fransa'nın desteğini alarak, yetkili kişilerle görüşüp yeni olanaklar yaratmayı başarmışlardı. Fakat, önceki gençlik çabalarını şimdi göremiyoruz. Bu çabayı üzümlere söylüyorum.

Katılımcı: Öncelikle, gençlerin bu kadar acımasız eleştirilmesine karşıyım. Bir şey yapılmıyor deniyor, fakat şu an bulunduğumuz yer, bu festival tam olarak bunun yeri. Evet, Türkiye'de konuşulan dinlenmiyor, fakat tam olarak gençlere söz vermek, onları dinlemek için buradayız.

Katılımcı: Türkiye'de düşünce özgürlüğü denildi, fakat kimse bu düşünce özgürlüğünü uygulamıyor. Ben bunu çok net gördüm; herkes kendi fikrini konuşmak istiyor ve kendi fikrinin dinlendiği yankı odasında yaşamayı tercih ediyor. Aksi düşünceleri besleyen insanları çevresinden uzaklaştırıyor. O yüzden ben kimsenin düşünce özgürlüğünü benimsediğini düşünmüyorum.

Katılımcı: Aslında, bize bunu sistem dayatıyor. Farklı düşüncelere sahip insanları düşmanlaştırma ve düşman imgesi yaratma, kısacası "Böl ve yönet" siyasi bir oyundur. Önemli

olan, gençliğimizin ne kadar bunlara alet olduğu. 2013 yılında Gezi Parkı olaylarında farklı düşüncelere sahip gençlerimiz bir düşünce ve duyarlılık için birleşmişti. Şu an gençler, politik baskı altında. Örneğin, ODTÜ Bahar Şenliği istedi fakat izin verilmedi. Cümlemin bir kısmında belirttiğim gibi, gençlerden korkan bir siyaset var. Gençleri kutuplaştırarak birbirinden uzaklaştırmaya çalışıyorlar. Benim öğrenci olduğum yıllarda, muhafazakâr ve laik insanlardan oluşan bir arkadaş topluluğum vardı. Muhafazakâr arkadaşım cuma namazına gittikten sonra hep birlikte kafeye gidip oyun oynardık. Biz şu dönemde bunları göremiyoruz, çünkü bu siyasetteki gruplar tarafından üretilen bir düşünce. Gençlere mal edemeyiz. Kısacası bu kutuplaşmayı kırmak adına, burada her çeşitten gençle birlikte buradayız. Bu sistemin bize dayattığı yanlış kırmak adına çalışmalar düzenliyoruz gençlerimizle. İkinci olarak, şu an siyasette olan gençlerin hangi adımlarını, sözlerini duyabildik? Hangi biri yüksek kademelerde görev alabiliyor? O parti bu kadar genç çalıştırıyor, bu parti bu kadar genç çalıştırıyor, mesele bu değil. Herhangi birine adım atma izni veriyorlar mı? Yüksek kademelerde görev alabiliyor muyuz? Bunlar önemli, gösteriş için olmamalı. Dolayısıyla, gençler memnuniyetsizlik içinde bırakılmış ve hangi partiye girerse girsin, hayal kırıklığıyla sonuçlanacağına inanıyorlar; yani gençler siyasete küstürülmüş durumda.

Katılımcı: Bir şey söylemek isterim, gençleri eleştirenlere. Sizler de genç olduğunuz yıllarda ailenizin istediği bir evlatlar mıydınız? Sizin davranışlarınız, istekleriniz yetişkinler tarafından onaylanıyor muydu? Gençleri eleştirmek kolay tabii. Ben burada bir tarafta duracaksam, gençlerin tarafını seçerim. Hayat akıyor ve gençler her zaman kendilerine göre bir hayat algılayışına sahipler. Onların tercihleri hoşumuza gitmese de, onları kabul etmeliyiz.

Katılımcı: Öncelikle, ben kendimi hala genç görüyorum. Benim eleştirim şu: Herkesin bir şikayeti var fakat hiç kimsenin çabasını göremiyoruz. Sonucu olmayacak olsa da çabalayın. Örneğin, yemekhanede yemek kötü mü? Gidip rektörle konuşun. Sonuç değişmese de konuşun.

Üniversitenin birçok imkânı var, bunlardan yararlanmayı bilmiyorlar. Eğitimi sadece ders çalışmak olarak biliyorlar. Bizim kulübümüzün yetkileri zamanında sorumluluk alarak risk aldılar. Şu anda gıpta edilesi yerlerdeler. Şu an dünyada mobbing ve linçleme kültürü var. Dünyada herkes kendine özgürlük istiyor. Yakın zamanda bir porno yıldızına, gay bir erkekle film çekmesi teklif edildi. Kadın, virüs taşıma riski yüksek olduğu için kabul etmedi ve kadın Twitter’da linçlendi. Sonunda kadın intihar etti. Burada kimse kadının fikrine değer vermemiş. Herkes yine kendi sesinin yankısını duymayı tercih etmiş.

Katılımcı: Herkes yerine, çoğunluk kelimesi kullansanız daha doğru olmaz mı?

Katılımcı: Ben olmayana pek denk gelmedi. Herkes herkes hakkında atıp tutuyor; işin kötü tarafı cevap hakkı doğuyor, ama siz cevap veremiyorsunuz. Benim eleştirim, bu döneme özgü değil. Hep sorunlar var. Birlik olup mücadelelerini birlikte yürütmek gerekiyor.

Katılımcı: Arkadaşın söylediğinde haklı bulduğum bir konu şurası: Avrupa’da yapılan çalışmalarda, 30 yaş altı gençlerin kişi başına düşen SGK sayısı 7.5, Türkiye’de bu oran 0.2. Bu festivalin amacı, gençlerin sosyal ve siyasal hayata daha çok karışmasını sağlamak, hayat içerisinde daha görünür hale getirmek.

Katılımcı: Bir toplumda, o topluma yön verenler vardır, bir de yönelenler vardır. Bizde, ne yazık ki yönlendirenler kötü olduğu için şu anda duraklama, gerileme dönemi yaşıyoruz. Yapılan araştırmalarda, her 100 öğrenciden 1’i, sivil toplum kuruluşlarına ya da bir topluluğa katılmaktadır. Oldukça az bir sayı. Bir toplulukta bulunmak, farklı arkadaşlar kazanmanın yanı sıra, birlikte hareket etmeyi de öğretir.

Katılımcı: Beyefendi, konuşmanın başında "Herkesin her konu hakkında bir fikri var." cümlesini kurdunuz. Sert bir tabirdi, ama konuşmanızın ilerleyen kısımlarında farklı konularda fikir beyan ederek kullandığınız tabirin bir örneğini bize gösterdiğiniz için teşekkür ederim.

Katılımcı: Ben Dumlupınar Üniversitesi’nden mezun oldum. Bu üniversitede tiyatro kulübüne girdim ve bize burada ilk söylenen şey, "Burada Aziz Nesin oynayamazsınız, Nazım Hikmet oynayamazsınız." oldu. Biz, geçmiş yıllarda oyunların ismini değiştiriyorduk. Oyunların Nazım Hikmet veya Aziz Nesin oyunu olduğunu fark edemiyorlardı. Ben uzunlar plaj voleybolu oyuncusuyum. Okulda plaj voleybolu sahası yapıldı ve kilitlediler. Neden kilitlediğini sordum. Kadın öğrencilerin bikini, etek veya şortla oynadıklarını ve bu yüzden kapatıldığını söylediler. Hocamla konuştum, "Rektörle görüşebilirsin, ama sonuç değişmez," dedi. Sebebinin günah olduğunu belirtti. Durum böyle olunca aslında ben çözüm aradım, hatta başka hocamla da

görüştüm. Piercing taktığım için okul değiştirmem gerektiğini söyledi. O yüzden bence genelleme yapmak da yanlış.

Katılımcı: Hoş geldiniz hocam. Söylediklerinizde katılmadığım bir nokta var: Ben toplumun sadece siyasetle şekillenmediğini düşünüyorum, toplumun da siyaseti şekillendirdiğini düşünüyorum. Özellikle imam hatiplerin kapatılması süreci itibariyle bakacak olursak, oradan itibaren gelen bir dini bağlılık süreci söz konusu olduğu için bu noktada toplumun da siyaset üzerinde etkisinin çok olduğunu görürüz. Sizin söylediklerinize gelecek olursak, evet gençlerin bilgisi yok ama hocamızın dediği gibi de yönlendirenimiz gerçekten kötü. Burada arkadaşlarımızla birlikte görev alıyoruz, söylediğinizin aksine herkes burada bulunarak söylediklerinizin aksini kanıtlamış oluyoruz. [Konuşmacı A'ya ithafen.] Başka bir geçerlilikten bahsetmek isterim; bize kuşaklarımızdan gelen bir değer var ve bazı kişiler tarafından yargılanıyoruz. Ama insanlar "Ben yapmadım, o yapsın" demiyor, "Ben yapmadım, o da yapmasın" diye düşünüyor. Bunu belki farkında olmayan insanlar vardır. Ülkemizde bu durum böyle işliyor. Bizler bize kadar gelen değerlerle sahibiz, evet, bulmaya, öğrenmeye çalışıyoruz fakat bir destek de görmüyoruz maddi ve manevi. Biz burada Eskişehir'de bu imkanlara sahibiz ama başka üniversitelerde eğitim gören öğrenciler için aynı şeyleri konuşamayız. Örneğin, ben Eskişehir Osmangazi Üniversitesi öğrencisiyim ve bize bahar şenliği yok. Bir şeyin olmadığını söylemek üzerinden konuşabiliyoruz.

Katılımcı: Ben genel olarak şunları söylemek istiyorum: Artık demokrasi denen şey çürümüş durumda. Söyleyebileceğim çok şey vardı ama bu konu üzerinden bilgi istişaresi yaparsak çok sevinirim.

Katılımcı: Arkadaşınızın sözlerini biraz eleştirmek istiyorum. Siyaset mi toplumu yönlendiriyor, toplum mu siyaseti yönlendiriyor? Bu aslında demokrasi ve siyaset kültürümüzle ilgilidir. Bunu akıldan gelen bir bakış açısıyla değerlendireceğim. Şimdi, bizim gibi toplumlarda biz haklarımızı savaşılarak almış bir toplum değiliz. Osmanlı'dan bu yana böyle. Osmanlı İmparatorluğu çökeceği zaman, Batılı ülkelerden ekonomik destek almak zorunda kaldı. O zaman Batılı ülkelerde hak talep edildi ve onlar bahsedilen haklar zamanla bizim için de geçerli olmaya başladı. Batı Avrupa'daki gibi bir demokratik dönüşüm yaşamadığımız için tam anlamıyla gerçekleşemiyor. Çünkü Batı, geçmişinde yenilik elde edebilmek için her konuda sayısız insanı feda etti. Biz tam olarak bu kültürü oturtamadığımız için bizim siyasetçilerimiz de tepeden bakma var. Bizdeki sistem hâlâ Osmanlı'daki gibi, tepede olanın kendini üstün görmesiyle devam ediyor. Fakat seçile geldik, seçimle gidebiliriz. Fakat biz bunu aşılatabilmek için insan hakları dersi almamız gerekiyor. Önceden lise müfredatına insan

hakları dersi konulmuştu fakat dersi verecek hoca bulunamadığı için dersi müfredattan geri aldılar. Dolayısıyla bizim toplumsal bilince ihtiyacımız var ki değişime önce kendimizde başlamamız lazım. Sen önce bir şeyleri değiştirebileceğine inanırsan, değişim başlar. Öğrencilerle sohbetimde apolitik olduklarından bahsediyorlar; 20 tane parti var, birinin bir ideolojisi yakın gelir, sen oyunu kullan, apolitik kalmamak gerekiyor, değişim istiyorsak. Senin gibi farklı düşünenler farklı partilere gidince, diğer partiler neden oy kaybettiklerini sorgulamaya başlayacaklar. 20 yıl, 30 yılda devletler değişmeye başlar. Arkadaşım da çoğunluk mantığından bahsetti, bu da siyaset sosyolojisiyle ilgili bir konu. Türkiye'de milli irade çok yanlış anlaşılıyor. Milli irade demek, en çok oy alan parti ne derse o değildir. Bu klasikçi çoğunluk anlayışıdır. 80'lere kadar böyleydi ama artık oradan çoğulcu bir düzene geçildi. Şirketler de artık çoğulcu bir yaklaşım tutuyor. Örneğin yönetim kurullarında sendika yöneticisi ya da işçi temsilcisi dahil ediliyor ve onların bakış açısıyla işletmenin gidişatını izliyorlar. Bu çoğulculuk yaklaşımıdır. Çoğunluk yaklaşımı ise işçilerin yerine herhangi bir yetkilinin karar vermesidir. Yani devlet "benim" demek, "ben ne dersem o doğru" değildir. Bu, çoğunlukçuluktur ve bunun olmaması için bir yerden adım atmamız gerekir. Sivil toplum kuruluşları, genel meclisler ve muhtarlıklar fark etmeksizin katılmamız gerekiyor, değişimi başlatabilmek için. Yakın zamanda bir konferans için bir siyasetçi konuşmacı davet etmek istedik ve ben de öğrencimin araması gerektiğini söyledim. Öğrencim çekimser bir tutumla söylediğini yaptı, 2 gün sonra iyi bir geri dönüş aldı ve çok heyecanlandı. Aslında da olabilirdi, risk almak gerekiyor, değişim risksiz olmaz. Arkadaşlar, çok başarılı insanların hayatlarına baktığımızda, yüzlerce başarısızlıklarını anlatırlar. Başarısızlıklar başarıya yaklaştırır. Dolayısıyla pes etmek kolaydır, işimi öğrenip yurt dışına gitmek kolaydır, önemli olan burada kalıp bir şeyleri değiştirmek, kendimiz ve gelecek neslimiz için.

Katılımcı: Merhaba arkadaşlar, ben 99 senesinde İstanbul Üniversitesi'nde okuyordum, şu anki Eskişehir öğrencileriyle aynı şartlara sahiptik. Yeterli sivil toplum kuruluşları ve etkinlikler mevcuttu, insanların uğraşları vardı fakat bir süre sonra Kütahya'da okudum. Kütahya'da inanılmaz şeylerle karşı karşıya kaldım. Yalnızca futbol kulübü gibi kulüpler kurabiliyordu insanlar, sadece çok etkili bir şeyler yoktu. Orada okuyan öğrencilere çok hak veriyorum, orada okurken küpe takan bir öğrenciye küpe taktığı için sorun yaşatan hocalar vardı. Ve bu şekilde insanların çok farklı şeyler yapması beklenemez. Örneğin gitar çalan bir arkadaşımız vardı, kendisine gitar çalıyorsa buradan devam etmesi gerektiği, elektrik elektronik okumasına gerek olmadığı söylenmişti profesörler tarafından. Siyasi partiler açısından birkaç şey eklemek isterim, ben oy kullanmanın çok önemli olduğuna inanan bir insanım fakat şu anki durum

anormal bir durum. İllaki bir tarafı seçmek zorundayız ve yankı odasında olan insanların seçtiklerini seçmek zorunda kalıyoruz, bu üzücü bir durum. Kimse kimseyi dinlemiyor. İstanbul Üniversitesi'nde okurken en sık karşılaştığım üzücü durum, bir grubun içinde bir şeyler yapmaya çalışırken birilerinin eylemlerinizi provokatif şekilde kullanmaya çalışmasıydı. Ve durum olamayacak konulara dahil ediliyor ve o öğrenci savunmasını yaptığında ilgili kurumdan ihraç ediliyordu. Türkiye neden böyle bilmiyorum, çok üzücü ama Batılıların da bizden çok iyi olduklarını da söyleyemeyiz. Yurt dışında sıkça bulunduğumda fırsat bulup gözlemledim.

Katılımcı: Sorunların ortak olduğunun hepimiz farkındayız. Aynı bir ailenin ferdiyiz. Bu ülke hepimizin, hepimiz bu ülkenin ortağıyız ve ortağı olduğunuz bu ülkede konuşmamız gerek. Bir kişiye etki etseniz bile çok büyük bir süreci başlatmış olursunuz. Son bir örnek vermek istiyorum sizlere; ben Karabük Üniversitesi'nden geldim, ilk orada görev yaptım, sonrasında Manisa'ya geçtim. Benim bir öğrencim vardı, Sinop'tan, 10 bin nüfuslu bir ilçesinden geliyordu. Pantolon alacaktı ve benden yardım istedi. Pantolonu incelediğimiz sırada, skinny model bir pantolon gösterdiğimde bu pantolonun gaylerin giydiğini söyledi. Bunun üzerine ben de ufak bir espri bulundum: "İlerideki hayatında yurt dışına çıkacaksın, dünyaya bakışını değiştireceksin." Sonuçta bu arkadaşımız İngiltere vatandaşı oldu, orada yaşıyor ve çalışıyor, ve skinny pantolon giyiyor. Bize dayatılan kalıp düşüncelerden kurtulalım. Kimse öncü değil, düşman değil, anlamaya çalışalım, değişimi kendimizde başlatalım. Siyasetçilerin fikirlerini ezberlemeyelim ve hepinize çok teşekkür ederim.

5. ULUSLARARASI ODUNPAZARI 3D GENÇLİK FESTİVALİ ETKİNLİKLERİ

Uluslararası Odunpazarı 3D Gençlik Festivali tartışma çadırlarının yanı sıra birçok kültürel ve sanatsal etkinliğe de ev sahipliği yapmıştır. Söz konusu kültürel ve sanatsal etkinlikler çeşitli sivil toplum kuruluşları, meslek odaları, belediye çalışanları ve gençlik toplulukları tarafından gerçekleştirilmiştir. Bu kapsamda mini gençlik konserleri, tiyatro oyunları, dans gösterileri ve fotoğraf sergileri etkinlik alanında yer almıştır. Bunun yanı sıra gençlik topluluklarına ve çeşitli sivil toplum kuruluşlarına alanda kendilerini tanıtmalarını ve daha önce kendileriyle iletişim ve etkileşim fırsatı bulamamış kişilerle tanışmalarını sağlayabilmek için stantlar da verilmiştir. Gençlik toplulukları ve sivil toplum kuruluşları da stantlarında çeşitli gösteriler ve oyunlar sergilemişlerdir.

6. FESTİVALE KATILIM SAĞLAYAN ÖĞRENCİ KULÜPLERİ, SİVİL TOPLUM KURULUŞLARI ve TİYATRO TOPLULUKLARI

Eskişehir Avrupa Birliği Derneği, Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği, Eksi 25 Derneği, Koca Çınar Yaşam Derneği, Eskişehir Çevre Koruma Derneği, Eğitimciler Derneği, Tepebaşı Leo Derneği, Anadolu Üniversitesi Fotoğrafçılık Kulübü, Aktif Felsefe Derneği, Ankara Doğal Yaşam Derneği, Ankara Kuru Rotaract Kulübü, Görme Engelliler Spor Derneği, Genç Düşünce Enstitüsü, Eskişehir Büyükşehir Belediyesi Gençlik Merkezi, Sakin Okul Derneği, Eskişehir Toplum ve Sanat Derneği, Maden Araştırmaları Derneği, Eskişehir Sanayici ve İş İnsanları Derneği, Odunpazarı Kent Konseyi, Büyükşehir Kent Konseyi, Mater Akademi, Eskişehir Fotoğraf Sanatı Derneği, Osmangazi Üniversitesi Sinema Kulübü, Artı Yeşil İz Girişimi, Osmangazi Üniversitesi Genç Tema, AISEC Eskişehir, Speak In Joy Kulübü, Kadın Cinayetlerini Durduracağız Derneği, Genç Girişimciler ve Liderler Derneği, Odunpazarı Belediyesi Kırsal Hizmetler Müdürlüğü, Odunpazarı Belediyesi Tiyatro Müdürlüğü, Odunpazarı Belediyesi Halk Market, Kim Tiyatro Topluluğu, Diyalektik Tiyatro Topluluğu, Eski Akademi, Soytarı Tiyatro Topluluğu, Osmangazi Üniversitesi Tiyatro Topluluğu, Yaşayan Tiyatro Topluluğu, Genç İş Adamları Derneği, Bab-I Mizah Tiyatro Topluluğu, Quart Tiyatro Topluluğu, Suare Tiyatro Topluluğu, Sahnekâr Tiyatro Topluluğu, Ar Tiyatro Topluluğu, Alegori Tiyatro Topluluğu, Todd Sanat Tiyatro Topluluğu, Mita Tiyatro Topluluğu, Entegre Tiyatro Topluluğu, Anadolu Üniversitesi Endüstri Verimlilik Kulübü, Anadolu Üniversitesi Arkeoloji Kulübü, Eskişehir Teknik Üniversitesi Ortak Alan Kulübü, Anadolu Üniversitesi Marketing Kulübü, Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Öğrenci Topluluğu, Osmangazi Üniversitesi Tıp Birliği Öğrencileri Kulübü, Anadolu Üniversitesi Gönüllü Toplumsal Hizmetler Kulübü, Osmangazi Üniversitesi Toplumsal Farkındalık Kulübü, Osmangazi Üniversitesi Sanatsal Değerleri Yaşatma Kulübü, Osmangazi Üniversitesi Endüstri Mühendisleri Öğrenci Topluluğu, Anadolu Üniversitesi Kariyer Kulübü, Osmangazi Üniversitesi Liderlik Kulübü, Anadolu Üniversitesi Siyasal Bilimler Kulübü, Anadolu Üniversitesi Hukuk Akademisi Kulübü, Anadolu Üniversitesi Türk Dünyası Araştırma Kulübü, Osmangazi Üniversitesi Tıpta Açık Düşünce Kulübü, Osmangazi Üniversitesi Entelektüel Tıp Kulübü, Fikridea, Anadolu Üniversitesi Akut Kulübü, Obak (Odunpazarı Belediyesi Aramak Kurtarma Ekibi), Eskişehir Teknik Üniversitesi Kariyer ve Girişimcilik Kulübü, Osmangazi Üniversitesi İnşaat Kulübü, Eskişehir Teknik Üniversitesi Yapı Kulübü, Anadolu Üniversitesi Erasmus Kulübü, Osmangazi Üniversitesi Gençlik Atölyesi Kulübü, Osmangazi Üniversitesi Emsa Eskişehir, Anadolu Üniversitesi Dil ve Konuşma Terapisi Kulübü, Anadolu Üniversitesi Engelsiz Anadolu Kulübü, Anadolu Üniversitesi Genç Tema, Eskişehir Teknik Üniversitesi Genç Tema, Osmangazi Üniversitesi Kimya Mühendisliği Kulübü, Eskişehir Teknik Üniversitesi Savunma Sanayi ve Teknolojileri Kulübü, Osmangazi Üniversitesi Anadolu

Kaşıfleri, Osmangazi Üniversitesi Toplum Gönüllüleri, Anadolu Üniversitesi Toplum Gönüllüleri, Anadolu Üniversitesi Edebiyat Kulübü, Anadolu Üniversitesi Matematik Kulübü, Okuyamayanlar Kulübü, Anadolu Üniversitesi Yazılım Kulübü, Eskişehir Teknik Üniversitesi Blockchain Kulübü, Osmangazi Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Kulübü, Manisa Celal Bayar Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Kulübü.

41 tane öğrenci kulübü, 22 tane sivil toplum kuruluşu ve 18 tane tiyatro topluluğu olmak üzere Kanlıkavak Parkında toplam 81 adet stant açılmıştır.

7. ULUSLARARASI ODUNPAZARI 3D GENÇLİK FESTİVALİ ORGANİZASYON YAPISI

Uluslararası Odunpazarı 3D Gençlik Festivali Odunpazarı Belediyesi ve Eskişehir Avrupa Birliği Derneği arasında yapılan Protokol kapsamında ortaklaşa organize edilmiştir. Dernek, festivalin koordine edilmesi, platformun modere edilmesi ve raporlanması görevlerini üstlenmiştir. Belediye ise Festivalin organize edilmesi, festival alanının belirlenmesi, Festival tanıtım materyallerini tasarlanması ve bastırılması görevlerini üstlenmiştir. Odunpazarı Belediyesi Başkanı, ilgili Başkan Yardımcısını, Kültür Müdürlüğünü ve Ceren Özdemir Gençlik Merkezini tam zamanlı olarak Festivalin yürütülmesi için görevlendirmiştir. Eskişehir Avrupa Birliği Derneği ise gerek bünyesinde yer alan üyeleri gerekse de Dernek faaliyetlerine destek olan gönülleri aracılığıyla Festivalin gerçekleşmesine akademik destek ve personel desteği vermektedir. Böylece Belediye ve Dernek Festivalin organizasyonu ve yürütülmesinde kamu-sivil toplum işbirliğini yönetim yaklaşımı çerçevesinde başarı ile gerçekleştirmiştir.

8. YÖNETİŞİM KADROSU

Odunpazarı 3D Gençlik Festivali Koordinatörü

Doç. Dr. Erhan Akdemir – Eskişehir Avrupa Birliği Derneği Başkanı

Odunpazarı 3D Gençlik Festivali Koordinatör Yardımcısı

Dr. İbrahim Sarı - Eskişehir Avrupa Birliği Derneği Üyesi

Odunpazarı 3D Gençlik Festivali Organizasyon Komitesi Başkanı

Figen Engin - Odunpazarı Belediyesi Başkan Yardımcısı

Festivali Organizasyon Komitesi Organizasyon Başkan Yardımcısı

Ebru Dedeoğlu - Odunpazarı Belediyesi Kültür ve Sosyal İşler Müdürü

Kenan Tunçay - Kütüphaneler ve Gençlik Merkezleri Sorumlusu/ 3D Gençlik Festivali

Organizasyon Komitesi Üyesi

Rojda Şahiner - Odunpazarı Belediyesi Ceren Özdemir Gençlik Merkezi Sorumlusu/ 3D

Gençlik Festivali Genel Organizasyon Sorumlusu

Senem Mancar - Odunpazarı Belediyesi Festival Sorumlusu/ 3D Gençlik Festivali

Komitesi Üyesi

Burak Aras - Kültür ve Sosyal İşler Müdürlüğü Grafik Tasarım Sorumlusu/ 3D Gençlik

Festivali Görsel-Grafik Tasarım Sorumlusu

Egemen Çatalkaya - Odunpazarı Belediyesi Ceren Özdemir Gençlik Merkezi Büro

Personeli / 3D Gençlik Festivali Komitesi Üyesi

3D Gençlik Festivali Komitesi Üyesi

Gürkan Kırım

3D Gençlik Festivali Komitesi Üyesi

Ahmet Burhan Akkoç- Eskişehir Avrupa Birliği Derneği Gönüllüsü

Ece Özpolat - Odunpazarı Belediyesi Ceren Özdemir Gençlik Merkezi Büro Personeli/ 3D

Gençlik Festivali Komitesi Üyesi

Melisa Topçu - Odunpazarı Belediyesi Ceren Özdemir Gençlik Merkezi Büro Personeli/

3D Gençlik Festivali Komitesi Üyesi

Mümine Özçelik - Eskişehir Avrupa Birliği Derneği Üyesi/ 3D Gençlik Festivali

Organizasyon Sorumlusu

Bedir Sarıcı - Eskişehir Avrupa Birliği Derneği Üyesi

Umut Yılmaz - 3D Gençlik Festivali Sponsorluk İşleri Sorumlusu

Sıla Acun - Sivil Toplum Kuruluşları ile İletişim Sorumlusu

Ahmet Burhan Akkoç - Sivil Toplum Kuruluşları ile İletişim Sorumlusu

Batuhan Başay- 3D Gençlik Festivali İnternet Sayfası Sorumlusu

Gönüllüler

Melih Oruc

Erdi Zandolu

Destina Şenova

Yaprak Durhasan

Halil Sarıgöz

Görkem Kılınç

Seher Çibuk

Berke Toksavul

Verşan Barkın Yayla

Fatma Yılmaz

Tuğba Ay

Sümeyye İhtiyaroğlu

Aslıhan Yazıcı

Beyza Nur Irmak

